

FLORIJA ANDRAŠEC

Franjo Božić

FLORIЈAN ANDRAŠEC

HRVATSKE POPIJEVKE
IZ MEĐIMURJA

Sabrali:
Franjo Božić
Miroslav Vuk

Stručni urednik:
Miroslav Vuk

Notograf:
Ladislav Dolanski

Naklada i odgovorni urednik: Franjo Božić

Tisak:
»ZRINSKI« Čakovec

Tiskanje dovršeno u prosincu 1981. godine

Pred Vama su popijevke hrvatskog pjesnika i skladatelja, velikog sina našeg Međimurja, Florijana Andrašeca, stvaraoca koji je cijeloga života bio zaljubljen u rodnu grudu, u svoje Međimurje i kojemu je osebujni kolorit Međimurja bio neiscrpna inspiracija za bogat stvaralački rad.

Uz Florijana Andrašeca proživio sam djetinjstvo. Bio mi je i ostao uzor. Sjećanja na njega urezaše se duboko u moju svijest i ja vidim kantora i danas za orguljama, na livadi sa žveglicom u ruci, vidim ga kako ore s crnim vrancima, vidim ga kako rezbari, vidim ga kako kleše kamen, vidim ga kako pravi bačvu, čujem ga kako pjeva sebi, svojem miru i zadovoljstvu, kako pjeva rumenoj zori, vedrom danu, blagoj večeri i tihoj noći. Kako pjeva o sreći i nesreći, o radosti i tuzi, o siromaštvu i bijedi, o našim pucama i dečkima, o našim i samo našim, ružicama, črlenim klinčecima, kako pjeva o goricama i dekanovskom grobiću. Kako pjeva i pjeva, ali ne sam! Njegovu popijevku prihvaća staro i mlado. Njegova popijevka čuje se izvan Dekanovca. Kantorova popijevka osvaja malo Međimurje i cijelu zemljicu Horvacku.

Velika je šteta što se nije znalo, a niti se danas znade, da su mnoge od onih lijepih i dragih međimurskih popijevaka upravo njegove, kantorove, Florijanove, Andrašecove.

Upravo zbog toga odlučio sam ostvariti svoju davnu zamisao da se prikupi i sakupi sve ono što je kantor stvorio i napravio. Jer na kraju on je moj uzor, on je moj početak. I ja sam pjesnik koji je svoju prvu zbirku pjesama »Moj polnoćni hrvatski kraj«, posvetio kantoru Florijanu Andrašecu za 90-obljetnicu rođenja.

Sretna je okolnost što u Dekanovcu i Novakovcu još živi nekoliko nekadašnjih kantorovih pjevača i plesača iz Seljačke sloge koji su se vrlo rado oduzvali mojoj molbi za suradnju kod prikupljanja materijala za ovaj zbornik. Isto tako što se jedan mali dio izvornih melodijskih zapisa pronašao upravo zahvaljujući pjevačicama: Ani Andrašec, Ceciliji Mučić, Muni Orehov, Rozini Zrna i Ceciliji Žerjav iz Dekanovca, Ljubici Koren, Matildi Makar, Sofiji Spoiljar i Nadi Stimec iz Novakovca te Florijanovoj sestri Mariji Krnjak iz Mačkovca i što se prof. Miroslav Vuk prihvatio posla oko uređenja zbirke. Ovo je jedan mali dio od onoga što je kantor Andrašec napisao, a vjerujem da će i tekstovi od mnogih njegovih pjesama također uskoro ugledati svjetlo dana. Kod skupljanja kantorovih popijevaka u veljači ove godine kazala je prof. Vuku, na njegov upit: Kakav je kantor bio kao čovjek? Muna Orehov slijedeće: Kantor su bili sveznadar! Bili su fini orguljaš i zborovoda, imali su lijepi glas za popievanje, znali su klesati kipe i risati slike, znali su delati lagve, kola, vrata, pisali su pesme i mogli su pesem zmisliti gda su hteli i kakvu su hteli. Oni su napravili glavni oltar u dekanovskoj cirkvi. Vodili su vatrogasnu pleh muziku i tamburaško društvo. Povrh sega bili su napredni poljoprivrednik, a

iznad sega človek dobra srca i pošten, takorekuč najlepša slika človeka iz našega kraja i Dekanovca. Ovu izjavu potvrdila je i Cecilija Mučić nadodavši: Niega bilo dana u godini, a da kantor ne bi izmislili novu popievku.

Zaista, ovim izjavama nije potrebno ništa nadodati.

I kantoru je došao konec življenje. Nad otvorenim grobom je belički školnik Ivan Kozjak otpjevao kantoru i njegove riječi: O ljudstvo ljubljeno ovdi skup spravljeno, ko si došlo moje sprevoditi telo... Ar sam Bog nebeski ovak oče meti, ki se na svet rodi, sakom je vumreti! Ali kantor nije umro! On živi u svojoj popijevci koja je postala pučka i međimurska. Sam si je isklesao spomenik trajnog života u stihovima i napjevima svojih popijevaka.

Mura teče i teče. Cvatu fijolice u radosna proljeća, ševe cvrkuću za vrućih ljetnih dana. »Idemo glet da pojedemo žet«! Moštek, curi v lagvek, došla nam je jesen, počela se megla kaditi, dohaja i zima. Zvoni božićni zvon! A kantor si počiva na dekanovskom grobiću v svojem domeku, pri svoji Muri.

Sve što je Florijan Andrašec učinio i stvorio, ostavio je u čast i slavu svojeg Međimurja. I zato mu hvala. Florijan Andrašec je bio i ostaje veliki sin našeg Međimurja.

Franjo Božić

PREDGOVOR

Popijevke uvrštene u ovu zbirku baština su Florijana Andrašeca, dekanovskog kantora (orguljaša), skladatelja, pjesnika, rezbara, kipara, naprednog poljoprivrednika, kolara, pintara (bačvara), dirigenta limene glazbe DVD Dekanovec, voditelja tamburaškog sastava, te koreografa i zborovođe Seljačke sloge u Dekanovcu od 1920. do 1941. i od 1945. do 1960. godine.

Mnoge od uvrštenih popijevaka postale su narodne jer ih je dr Vinko Žganec uvrstio u svoje zbornike 1920, 1924, i 1957. godine. Kako dr Žganec nije u svojim zapisima imenovao stvaraoca, nego samo pjevača, to su sve popijevke kantora Andrašeca prikazane (i prihvaćene) kao narodne. Otkriće djelomičnog prepisa iz jedne od dviju Andrašecovih rukopisnih kontorskih pjesmarica, objelodanjene pjesme u pojedinim zbornicima, kalendarima, novinama, pjesmarici »Međimurske fijolice« i izvornim rukopisima, te usmene i pismene izjave kantorovih pjevača iz Seljačke sloge, koji su i pjevali skoro sve popijevke u ovoj zbirci, omogućilo je uvid u obiman i gotovo nepoznat opus stvaraoca koji već dvadesetak godina počiva na dekanovskom groblju.

Pokretač skupljanja svega što je kantor Andrašec stvorio je pjesnik Franjo Božić rodom iz Novakovca.

U skupljanju glazbene i pjesničke građe u razdoblju od 10. veljače do 7. lipnja ove godine pružile su mi gostoprimstvo obitelji Andrašec i Zrna iz Dekanovca te obitelj Štimec iz Novakovca.

Za provjeru svih podataka i napjeva obraćao sam se osobno ili pismeno svim pjevačicama koje su mi pjevale pojedine popijevke. Od kazivača dragocjene podatke o kantorovu životu i stvaralačkom radu pružili su mi njegov brat O. Dioniz Andrašec, njegov nećak O. Tomislav Andrašec i slogaši Anđela Šimunić i Josip Zrna iz Dekanovca te Stjepan Vinković iz Novakovca, pa im se ja ovom zgodom zahvaljujem.

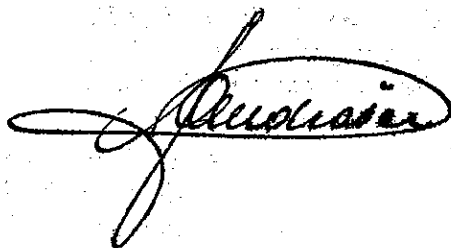
Posebno se zahvaljujem na stručnim savjetima Stjepku Težaku i Joži Skoku koji su pregledali tekstovni dio i Josipu Završkom koji je pregledao glazbeni dio zbirke.

Zagreb, 1. rujna 1981.

Miroslav Vuk

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

MEĐIMURSKA ZEMLA

A stylized, handwritten signature in black ink, featuring a large, sweeping initial 'M' and a cursive script that appears to read 'Medimurska'. The signature is enclosed within a horizontal oval shape.

LIEPO NAŠE MEĐIMUORJE *

Amoroso ♩ = 100 (36")

1 *mf* Lie-po na-še Me-đi-muor-je, die je ži-to kak je muor-je!

f Klasi zlatni se ni-ha-ju, *mf* ljudstvu hranu naviek daju.

* *f*

* IVAN BOŽIĆ mi je 1962. g. pjevao u Zagrebu u $\frac{3}{4}$ mjeri.

2. Vu tebi je naše polje,
die muoj dragi s plugom
orje.
Vu tebi su senokoše
die muoj dragi s kosom
maše.

4. F tebi naviek se se plodi
i zemljica dobro rodi.
F tebi žive vriedni ljudi,
fala, dika Bogu budi!

3. Kre jih šume i gajiči
die spievaju druobni ftiči.
Po briegaj su pak gorice
die nam raste slatko vince.

5. Severno ti teče Mura,
a južno pak hitra Drava.
Pri Legradu skup se zidu,
Međimuorje ogradidu.

6. Međimuorsko ljudstvo drago
diedovinsku brani pravdu,
naviek buodi čist Hrvatsko
i pielta za ljubav bratsku!

LEPŠEGA NIE KAK MALO MEĐIMORJE

Furioso $\text{♩} = 70 (34'')$

2 *ff* Lep-še-ga nie kak ma-lo Me — di-mor-je;

f lep-še-ga nie kak ma-lo Me — di-mor — je!

mf Ša-jaj, kuđ se zglednem, se po sud je cvie-ti — če!

2. Med tiem cvietjom samo jedna ružica,
med tiem cvietjom samo jedna ružica!
Šajaj, vidiš, pajdaš,
tua je moja grlica,
Šajaj, vidiš, ...

3. Na me prsi gloavicu je nagnula,
na me prsi gloavicu je nagnula.
Šajaj, vidiš, pajdaš,
ve mi bode vumrla.
Šajaj, vidiš,

MEĐIMUORJE, KAK SI LIEPO

Amabile ♩ = 111 (40")

3 *mp* Me - di-muorje, kak si lie-po, *mf* se si mi vu
jed-nom cvie-tu. Ruo-ži-ce pak svud di-ši-ju,
Morendo
mp kie mi sr-ce ve-se-li-ju zra-đost-jom.

2. Liepo cvietje sam sadila,
njemu sam se veselila,
kuo je raslo vu obloku.
Dej mi draga, diesnu ruoku,
idem joa.
3. Dej mi draga, diesnu ruoku,
ve te ljubim zadnju nočku.
Od ve pak buom pušku, sablju,
kie buom nosil po orsagu
Hrvackom.
4. Joa buom pisal do cesara
naj mi pošlje odgovora,
dal' buom duže njega služil,
al' pak si buom, dragu, ljubil
v mnadosti.

TAM PRI NAŠOJ STAROJ MURI

Amabile ♩ = 80 (18")

4 *p* Tam pri našoj sta-roj Mu-ri ti-hi vet-rek le-pr-ši,
mp bie-li to-pol pa-č giz-da-vo gda-go-đ sliš-tjam zaz-vo-ni.

2. Tam pri našoj staroj Muri
 i vrbe se gibljeju,
 granje kaj jim voda plavi
 tihi vali zibljeju.

3. Tam pri našoj staroj Muri
 melini klepečeju,
 tira voda mlinsko kolo
 der se vali frčeju.

TAM PRI NAŠOJ STAROJ MURI

Capriccioso ♩ = 100 (24")

5 *f* Tam pri na - šoj sta - roj Mu - ri,

mf tam ti ne - kaj viek šla - fu - ri.

p Tam pri na-šoj staroj Mu-ri, tam ti ne-kaj viek šla-fu-ri.

mf Hop - so, hu - pa - sa, hu - paj, di - ja, da !

2. Tam pri našoj staroj Muri,
brodar ognja rano kuri.
Hopsa,

4. Tam po Muri čunek plava,
vu njem zlatar premišljava.
Hopsa,

3. Ober Mure pivak lieče,
stari melin pak klepeče.
Hopsa,

5. Kaj je v Muri, naj buo vaše,
kaj na bregu naj buo naše!
Hopsa,

6. Tam po našoj staroj Muri
viek se zduvaju mahuri.
Hopsa,

MI SMO LJUDI NA NIZINI

Recitativo, Tempo rubato

6 *mf*

Mi smo ljudi na ni-zi-ni, sam je O-tec na vi-si-ni, na ne-bi kra-

lju-je. Ta trinka, trinka, trinka-la. Na ne-bi kra-lju-je.

2. On nam da kaj gora rodi,
zato fala jemu bodi
kajti nas daruje!
Ta trinka, trinka, trinkala.
Kajti nas daruje.

3. Ako bomo dobre volje,
obrodi nam naše polje,
pak nas obraduje.
Ta trinka, trinka, trinkala.
Pak nas obraduje.

4. Zato lepo pejmo pesmo,
makar demo dimo kesno,
naj nas selo čuje!
Ta trinka, trinka, trinkala.
Naj nas selo čuje!

STAL SAM SE JA

Marcato ♩ = 120 (30")

7 *p* Stal sam se ja v jut-ro ra-no *mf* da je zvo-nil Zdra-vo Mar'jo.

f Stal sam se ja v jut-ro ra-no *mf* da je zvo-nil Zdra-vo Mar'jo.

2. Zvezdice su se gasile,
a ftičice prebudile.

6. Veseli vu semu tomu
'dišli jesmo k poslu svomu.

3. Bliedi mesec je zahajal
da sam se vu polje spravljaj.

7. Cieli denek smo delali,
ftički pak nam popievali.

4. Nebo se je rumenilo,
sunčece je noč denilo.

8. Delo se je zgotovilo
da je večer zazvonilo.

5. Ftički mило zapievali,
s menom Bogu falu dali.

9. Pak smo Bogu falu dali,
kaj smo liepo se naprajli.

SVANULO NAM JE PROLEČE

Carezzando ♩ = 135 (28")

p Sva - nu - lo nam je pro - le - če, vet - rek
mf ni - ha cvet. Ve - se - lo je se o - ko - li,
 1. pre - me - nil se svet. *p* 2. pre - me - nil se svet.

2. Rano vidiš več orača
gde za plug drži.
Kaj odehne trudnoj marhi,
gdagda postoji.	6. Trsek lista vun podeva
kaj bu grozdje mel
i žuri se rasti kaj bu
v jesen predi zrel.
3. Onda orje dale, dale,
brazda se vrti,
mala ševa s milom pesmom
njega veseli.	7. Senokoše deždek drami,
stiha se bude.
Šume, lugi prolistaju,
zeleno bu se.
4. Žarko sonce zemlu greje,
se se oživi,
saki črvek s zemle zide,
nemre več da spi.	8. Žito takaj ne zamudi
sve zreli dbe čas,
ne bu dugo kaj i na njem
videti bu klas.
5. Ftičeki iz dalkih krajov
nazaj su nam tu,
gnezda si po grmi grade,
tam jim domek bu.	9. Zarad toga je proleče
doba radosti
kajti onda je sa narav
v lepog mladosti!

ORAČ

Mobile ♩ = 68 (26")

9 *mf* Pre-di nek ju-tar-nje sunce pus-ti svo-je tra-ke,

mf o-rač sko-nji i-de u po-lje držeč plug za kvake. držeč plug za kvake.

1. 2.

2. Kada pak na zemlju dojde,
pluga v brazdu složi,
motičicu v njega ftekne,
jer si ga s njom snaži.
3. Ornice pred plug zakapči
i konje potpreže.
»Bog pomagaj, nam konjiči!«
Rekuć brazdu reže.
4. Hladna rosa mu se blista
po brazdici vdile,
a brazda pak fkrej od pluga
frče se od sile.
5. Ftičice se od sna bude
i prhaju dalje.
Nekoje su polek meje
vugodno senjale.
6. Lijepo cvijeće mladi konji
tak nemilo gaze,
a črveki kak i kukci
dalje žureć plaze.
7. Črni kavran njih pobira
veselo po brazdi
- dok se kam ne skriju v luknje
gde su svoji gazdi.
8. Vesel orač pak sam brazde
s plugom preobrača
kajti za sve ove trude
zemljica mu plača.
9. Orje, orje do poldana,
držeći za kvake,
popijevajuć i gladeći
žuljnate si šake.
10. Kad začuje zvonit poldan,
otpravi se dimo
da nahrani trudne konje
i kaj si počinu.
11. A popoldan pak nastavi
i orje do mraka
dok se ne pokaže prva
zvijezdica z oblaka.
12. Onda se otpravi k domu
gladeć konje svoje.
Glasno rekuć: »Bog prekriži,
danas delo moj!«

KOSCI

Rustico ♩ = 44 (44")

10 *mf* Vjut-ro ra-no, gda još-če zlat-no sun-ce spi,
mf gda z najbol-šim te-kom ro-su uži-va tra-va i žmi-ri,
f sta-ne-ju se na red kos-ci i ko-se na - bru-se,
z jed-nim ma-hom buj-ru tra-vu na zem-lji-cu stru-se.

2. Ona se pod ostrum kosom u plast prehitava,
a cvetjc iz nje za kosci mlo se zgledava.
Gda im glavice obidu sunca žarki traki,
nasloni se cvet na travu, si vmiraju taki.

3. Znaju ruže, a i trava, da tak mora biti,
ar se ono kaj je zrelo v zemlju se prehiti.
Ni jim žal či kojeg kosa i mladog poseče,
jer da bi sam ostal rasti, ne bi vžival sreče.

4. Kosci ne glediju na to dok jim kose režu.
Oni samo složno mašu, prigibno se stežu,
Gda sim tam se pokosiju senokošu ravnu,
zvadiju si vun iz torbe ono kaj je glavno.

5. Staru brentu z dobrim vinom, s koje se okrepe,
a čuvale su ju v plastu rosne ruže lepe.
Zatim znoja si obrišu i dalje kosiju
dok se zorja ne zazorji, dok matulji spiju.
6. A gda se pak već prebliži v jutro osma vura,
gazdarica se zajtrekom gizdavo špancera.
Kosci se pak rezvesele kajti već su gladni,
či su prem od dobre kaplje i malo paradni.
7. Gda iz dalka spaze zajtrek kak se približava,
odma jim se bole frče ispod kose trava.
Znova počnu kose brusit tak da se cvenkeče,
gazdarica vu to s korpe zajtreka nameče.
8. Tu je šunka i kolači, k tomu kakva juha,
kajti koscu to želudac najleži prokuha.
Po zajtreku si počinu, ar se tulko ftegne
i saki si jempot dobro s palaske potegne.
9. Onda se pak vu red slože i dale kosiju,
dok je rosa jošče kakva i dok završiju.
Jedenajsta vura gda se jemput približava,
rosa zgine, a kosa se samo posklizava.
10. Onda se otprave dimo s pesmom da se ori,
gazdarica jih pak v redu pri stolu podvori.
Pokošena je travica i ružice male,
s kojih pisani matulji 'tseliju se dale.
11. Nit ftičeki već ne najdu zaklon v bujni travi
i tak kosca oštra kosa tugu jim napravi.
Trava s cvetjem se posuši, nije više živa,
pak se onda 'tpela dimo gde mrtva počiva.

KAK LEPO JE ITI

Con brio ♩ = 72 (40")

11

p Kak le-po je i - ti i vre-me tro-ši - ti

črez šu-mi-cu gus-tu i ze-le-ni gaj! *mf* A šumski ma-tu-li

po-pe-vat su ču-li i ča-ka-ju buđ-ni da dojdem na-zaj.

2. To več pot po noči,
vu mirnoj tihoci,
da grmje zadrema
i cvetje zaspi,
se tiho je bilo
kak da se kam skrilo,
sam ftiček slaviček
se negda zbudi.

3. Tak kmična je steza,
al' vidi se breza,
to jena se kora
tam malo beli,
a listje zeleno
pak svržje to sneno
prepuno je rose
na stezu visi.

4. I čuje se nekaj!
Kaj nešči me čeka?
Tam svečica mala
pomali gori.
Sim tam se uzdiže
i ide se bliže,
a vidi se nekaj
kak da se žuri.

5. Na kraju iz šume
več vupre se vu me
trak svečice male
ka dalko je tam,
iz lučice one
se traki sem gone,
a što ju je vužgal,
to dobro ja znam.

6. I nekaj se čuje,
kak detel da kljuje
i svečica mala
sam mirno stoji,
obločec se mica
okoli se kmica,
a mrti i nešči
črez jega gledi.

7. Se bliže i bliže
se svečica zdiže
i jasno se vidi,
ar polek je več.
Ta svetlost ka zvira
obloček otpira,
sam »Lefka ti nočka!
Se čula je reč.

VEČER

Raddolcendo ♩ = 48 (30")

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. It starts with a piano (p) dynamic marking and a measure rest of 12 measures. The melody consists of eighth and sixteenth notes. The second staff continues the melody with a mezzo-piano (mp) dynamic marking. Both staves have a slur over the first six measures and a repeat sign at the end. The lyrics are written below the notes.

p Se je ti-ho, se je mir-no, bla-gi vet-rek pi-ri,,

mp sun-ce zaj-dě, mrak nas-ta-ne, se ži-vo se smi-ri.

2. Se se spravla
v nočni pokoj
da malo počine.
Ftiček z jata,
čmela z cveta
na večer ti zgine.

4. Bil bi jako
tužen večer
sred najlepšeg leta
ako ne bi
čul slavuja,
miris krasnog cveta.

3. Samo katkad
čuješ spevat
slavuja vu lugu.
Noč mu bila
kak god pusta,
on ne pozna tugu.

5. Ali eto,
gda se ovo
čuti srce tvoje,
kad na večer
budeš tužen,
slavuj naj ti poje!

FTIČEK

Gracioso ♩ = 90 (32")

13 *p* Vu ze - lie - nom ga - ju si fti - ček po - pie - va,

a fti - či - ca v gniez - di na mla - di se - di.

mf Se liep - še i liep - še ju s piesmom za - bav - lja

p dok zor - ja ne zor - ji, sie se raz - de - ni.

2. I jedenpot sprhne krie nje gor na kitu,
z veseljem ju ščuka i v' kljunek gledi,
a sunčece milo pomali ishaja
i modro se cvietje po logu budi.
3. Tak ftiček je prestal popievati dalje,
ftičica kraj njega se duže mudi.
Dok sunce posvieti, i ona odleti,
ar mora za mlade da hranu skrbi.
4. I onda vesela je hranu donesla
mlade nahranila vu gniezdici se.
Pak malo pod listom mirno je zaspala,
cielu noč je čula, pospana je ve.
5. Tak male odgoji i jesen se nagne
onda se si sprave vu daleki kraj.
Teško se od svoje gniezdice restave
jer Bog zna dal više se vrnu nazaj.

OJ, TI MOJE

Rustico ♩ = 52 (42")

14 *mp* Oj, ti mo-je lie-po zlat-no po-lje, te-be gie-dam
 sr-ca dob-re vo-lje. *mf* Si-vo ži-to i pše-ni-ca
 bie-la, *f* muodro cviet-je vse-be si za - ple - la.

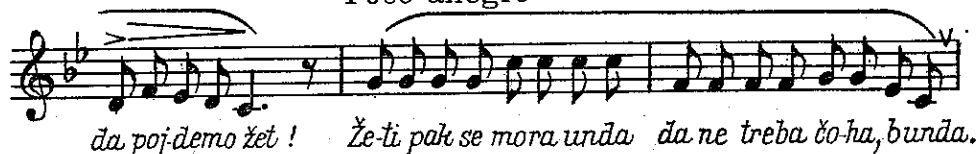
2. Ti, kuruza, s ječmenom te broje,
 viek si kruhek sirotinje moje.
 A ti, zuobce i hajdina črna,
 tebe ljubim suo do zadnjeg zrna.
3. Ti, bažulek, i ti, proso milo,
 vnuoge mnade si gor othranilo,
 a ti, trsek, milo zlato moje,
 tebe ljudi med prvoga broje.
4. Ti mi kriepiš družinicu moju,
 nemrem zrieči ja dobrotu tvoju.
 Plodom svojim kad mi se
 dozrieliš,
 vnuogo tuožno srce razveseliš.
5. Zlatni sadek, diesna ruoka moja,
 s tobom niemam brige niti znoja.
6. Senokoša s liepim cvietjom puna,
 gospodara svakog ti si kruna.
 V zimi hraniš milo blago moje,
 veseliš me, a i cvietje tvoje.
7. Ti, šumica, liepi gaj zelieni,
 moje hiže vrtek ograjeni,
 v zimi grieješ, v leti daješ hlada,
 pod sience me primaš na viek
 rada.
8. Zdravo buodi moje plodno polje,
 buodi rodno, kaj mi buode bolje!
 Duojudi, rosa, i ti, zlatno sunce,
 pak okriepi duole i vrhunce!

IDEMO GLET DA POJDEMO ŽET

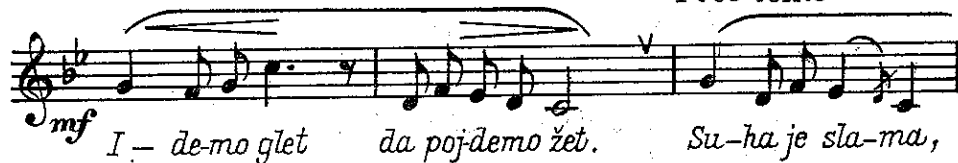
Festivo ♩ = 100 (52")

Poco allegro

Poco lento

2. *Idemo glet da pojdemo žet!*
Idemo glet da pojdemo žet!
Ivo Dori tak namigne, naj se malo bolje prigne.
Idemo glet da pojdemo žet.
Snopje se nosi skladne vu križ,
tu se bu vžival hrček i miš.
Črni vuček, poljski čuček, da se oglasi,
hrček i miš odbežidu. Cigu migu, ci.
Cigu migu, ...

3. *Idemo glet da pojdemo žet!*
Idemo glet da pojdemo žet!
Žeti pak se zato mora kaj nam kruha speče Dora.
Idemo glet da pojdemo žet.
Snopje se zvozi dimo v parmič,
zmnate ga cepi, grabrov cepič.
Kakti žnjačom tak i mnacom, čuček se zglesi:
Treba je na guhno iti! Cigu migu, ci.
Cigu migu, ...

JANICA JE PROSO ŽIELA

Gioioso ♩ = 140 (22")

16 *f* *Ja-ri-ca je pro-so žie-la, na stuavicu ruopca die-la.*

mf *Oj, haj, škrlak na helaj i cukor po-ha-raj i ne znam kaj!*

2. *Janica je fanj snešica,
cvetu jiena biela lica.
Oj, haj,...*

3. *Naj mi nešči gledi čelo
kak se s čipkami oplelo!
Oj, haj,...*

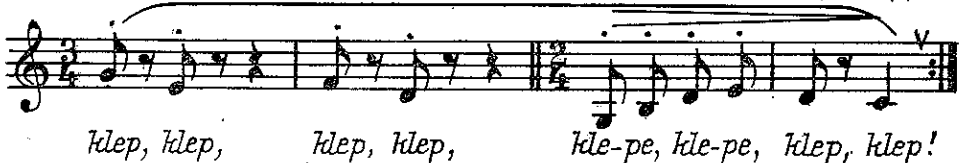
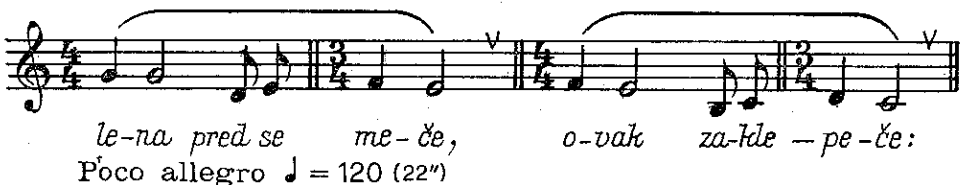
4. *Cifrast tibet bate ima,
a s tiem pak se ona štima.
Oj, haj,...*

5. *I s špicami je pečnica,
Janica je fiest snešica!
Oj, haj,...*

V NOČI KUADA JE

(Vesela trlja)

Espressivo ♩ = 76 (52")

2. Miesec se med 'blakom liepo smije
i pod strehom pri trljici mrzlo grieje.
Ali naša trlja vesela je bila
kuajti se je malo rakije napila.
Pak si zapopieva, a puozder se dere,
ruokovet si složi, nazuaj dale tere:
Klep, klep, ...

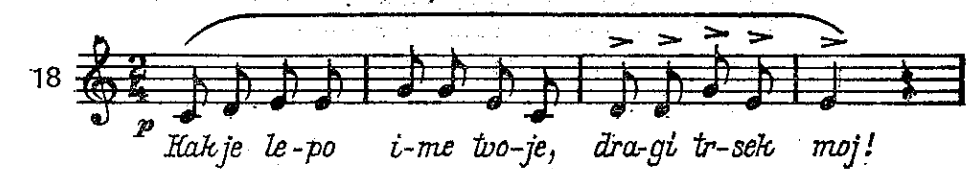
3. Na tuo su se vieč i pievci prebudili,
zapopievali su makar su nie pili.
Trlja sam veselo pri trljici skače,
vieč od praha ima pod nosom mustače.
Guosta megla puada, den se približuje,
a trljica mokra po tihom se čuje:
Klep, klep, ...

4. Prašilo se jako vu grlo i v' oči,
odbieži v pelnicu kaj si tam premoči.
Tri puot po puol litra na nuaglom je spila,
od čega je malo i pijuana bila.
Nieje mogla duohti nikak vieč k trljici,
ružila je duoli s šiefom po pelnici:
Klep, klep, ...

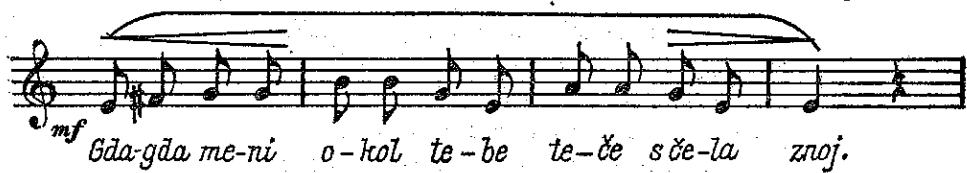
KAK JE LEPO IME TVOJE

(Trsek)

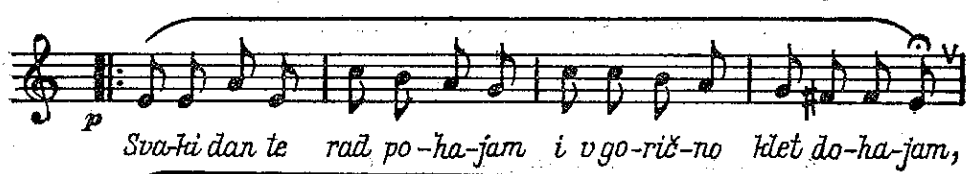
Venusto $\text{♩} = 48 (60'')$

18

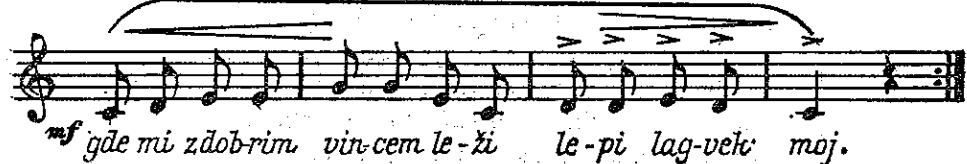
p Hak je le-po i-me two-je, dra-gi tr-sek moj!

mf Gda-gda me-ni o-kol te-be te-če s če-la znoj.

p Sva-ti dan te rađ po-ha-jam i v go-rič-no klet do-ha-jam,

mf gde mi z-dob-rim vin-cem le-ži le-pi lag-vek moj.

2. Či kre hiže te posadim,
žalosten si tam,
ar pod strehom ne gorica,
to ja dobro znam.
Ti si sam v goricaj lepi
gde te sunce, rosa krepí,
ja pak imam srca želu
k tebi dojtí tam.

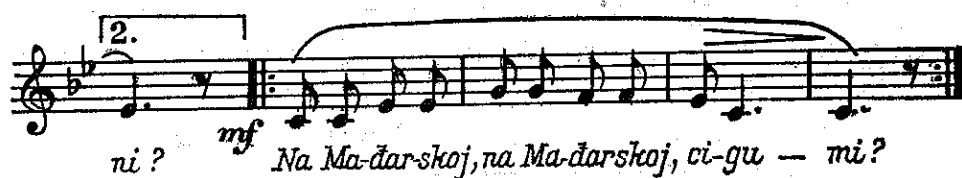
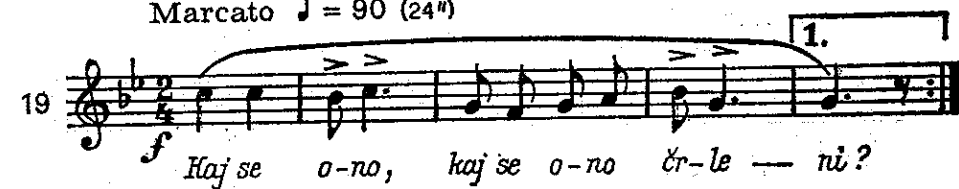
3. Gda te v leti okopavam,
vežem, snažim sam,
ak' kaj trebaš da buš lepši
se ti odma dam.

Gda na tebi vidim roda,
do tebe ne žalim hoda,
ar vu jesen budem vesel,
to ja trsek znam.

4. Z grozdjem gda se mi dozreliš
ja bum pred te stal.
Čudil se bum tvomu rodu,
vesel bum te bral.
Z moštom lagveka napunim
nit se nigdar ne zabunim,
točno budem znal računa
kulko buš mi dal.

KAJ SE ONO, KAJ SE ONO ČRLENI

Marcato $\text{♩} = 90 (24^{\text{a}})$

2. Nieje ono, nieje ono pikola,
vieč je ono, vieč je ono
jagoda.

3. Z štire buode, z štire buode vinčee,
koje gladi, koje gladi
ličee.

LEPO TI JE BITI

Gioioso ♩ = 80 (30")

20. *mf* Le-po ti je bi - ti u je-sen vu go-ri - caj
 ka-da moš-tek cu - ri v lag-ve zla-kov-ni - caj.
 Ču-rič z ve-čer spe - va, a preš-parj ti škre-ka,
f moš-tek v ka-du cu - ri, dob-ro-ga je te - ka.

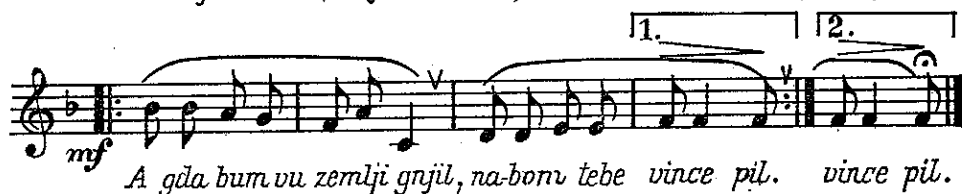
2. Kada več pomali v čebrigu žumburi,
 tropek se prekopa i pak nazaj curi.
 Ogenj se zakuri doli pod kotlenkom.
 Brači se posedu pred finom pečenkam.
3. Moštek curi dale, teka jim zavdaje,
 dim se s kleti vleče dol kre stare graje.
 Lepi, tihi večer, vetrek hladno diše,
 trsek se gizdavo 'dzaj za kletjom niše.
4. Čurič pak popeva od njega na strani,
 kak da mu se čudi kaj je ne pobrani.
 Ali več za kratko brač si k njemu sede
 obranoga pavuk jesenski zaprede.

5. A listek se na njem žuti dol obrača
i na skorom suhi v zemlu se povrača.
Verno je pokrival lepo zlatno grozdje.
Svoj posel je završil i počivat pojde.

6. Mirna noč i tiha, brači slatko spiју,
samo prešar čuje, lagvi ga budiju.
Ar prešpanj pomali celo nočko škreka,
moštek dale curi, dobroga je teka.

HAJDI VINCE, HAJD VU ME

All' antica ♩ = 76 (22")

2. Jeden mali gospodar
imal je dva voleka,
pak su v maloј grabici
vustala mu koleka.

3. Počel se je križati,
potlam pak i kričati:
»Ej, haj, mali voleki,
dej nam Božek spelati!«

4. Tak se i mi vozimo
saki z svojom kupicom.
Štieri bode predi spil,
bo si drugu natočil.

5. A' ne smiemo vustati
kak su kola s voleki,
Božeka zazavajmo,
jen drugom nazdravljajmo:

6. »Božek živi sakog nas
ki je pravi viek Hrvat!
Božek živi sakoga
od roda Hrvackoga!«

KAJ SE TAM NA ONOM BREGU

Con calore largamente ♩ = 80 (48")

22 *mf* Kaj se tam na o-nom bre-gu ze-le-nom be-li?

mf Vi-de-ti je kak da meg-la na ku-pu se — di.

f To je klet Ton-ček To-ma-ša, med sad-jem če — pi!

2. Dim pomali s kleti plazi i strehu smodi.
Či deš bliže, čul buš taki kak nekaj škripi,
a to pak ti prešpanj škreka
dok Tonček vrti.
3. Tu si navek čul popevku če bi prešel nod,
klet je vek vesela bila i obilen rod,
po vinčeku pak je dišel
v kleti saki kot.
4. Campej je Tončeku pazil na saki količ,
na njega je ne smel sesti niti jeden ftič,
ili pak gdo v trsje zajti
niti za pednjič.
5. Jempot se na bregu vidlo: nekaj se kadi.
To se veter koli kleti s prahom tam vrti.
Počel Tonček klet podirat,
Camp' ga sam gleda.
6. Či ve deš na ono mesto — kak se zmenil svet! —
Ak' buš pital: »Kaj je ve to?« Rekel bu ti cvet:
»Tu je negda bila bela
Tončekova klet!«

KADA VEČ U TRDNO JESEN

Con anima ♩ = 60 (36")

23 *mf* *Ha-da-več u trdno je-sen listje pad-ne z dre - va,*

f *več ne ču-ješ nig-der fti-ča de mi-lo po - pe - va.*

2. Na se strane nekak tužen
oblik se obrne
kak da se več nigdar leto
toplo ne povrne.

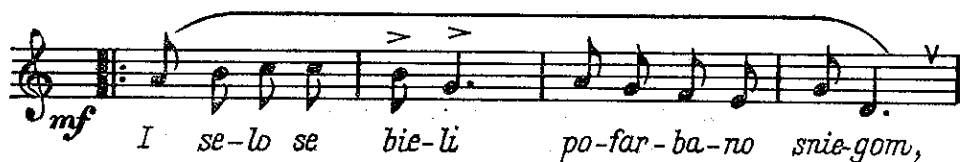
3. I kihava siva megla
po polu se vleče,
listje z dreva opadajuč
po grmju šepeče.

4. Neje čuti lepe pesme
težaka, pastira,
samo vijug mrzlog vetra
kak oblake tira.

5. Zemla nam je svoj rod dala,
k spanju se pripravlja.
Cvetje ko ju je kinčilo
ocvelo ostavlja.

SNIEG

Leggiero ♩ = 56 (52")

2. Kavrani i vrane
neka grakču čudno
i sirote gladne
sim tam lieču mudno.
Kraj potoka vrbe
v sniegu su zaspale,
više se s pastiri
ne budu igrane.

3. Cveti s koji vrti
v jeseni su puni,
s kapicom od sniega
glave drže vuni,
a trava je čisto
sniegom se pokrita,
do proljeća ona
za sunce ne pita.

4. I potočić bistri
v ledu se odmarja,
nit s njim šar zeleni
več ne razgovarja.
Žabice i puži
v zemlu su se skrili,
jer oni vu sniegu
ne bi živi bili.

5. Snieg je prvič opal,
biele se poljane.
Mir, tišina vlada
okol na sve strane.
Snieg je prvič opal,
treba budu sane,
dok nam opet toplo
proljeće ne svane!

BOŽIČ NAM JE DRAGI DOŠEL

Gioioso ♩ = 72 (30")

25 *mf* Bo-žič nam je dra-gi do-šel *f* i sve nas je sku-pa na-šel,
p ži-ve, zdra-ve sve na bro-ju. O - vu noč-hu Bog se ro-dil
mf i zem-lji-cu svo po-ho-dil i de-či-cu na njoj svo-ju.

2. Daj bi Božič v leti došel
 ne bi nas tak skupa našel.
 Jer ga v leti nega snega,
 a vu njegov se on popika,
 v zimi mu se dojeti šika
 pak kak starec k nam
 dogega.

3. Ve su nam popevke lepe
 ke Božičnu radost krepe,
 a to je veselje naše,
 mrti bi i duže spali
 daj ne bi sigurno znali
 kaj nam sveti Božič ve de.

4. Zornice nas k njem
priprave,
kaj brnemo v Betlem glave,
gde vu jaslajh dete leži.
Pastiri okol stojidu,
v miru ovce se ležidu,
a angel po zraku leti.

5. Na Božični večer sveti
v svakoj hižički i kleti,
na stolu se okinči bor
i đundi po boru bese
slama pak v hižu donese,
sveti mir ima svaki stvor.

6. Deca po slami veselo,
igraju Svetu noč celu,
radost je to, Božič je tul
V hižaj popevke se čuju,
ljudi k polnočki putuju,
več tretji put zvonilo bu.

7. S polnočke se dimo dojde,
na stolu se svega najde
kaj mama pripraviju več.
Za jesti bu svake vrsti,
mi čekamo s mali prsti,
a japek nam kuriju peč.

8. Tak je Božič lijepi svetek,
onda svega je na pretek
i celu noč sveča gori,
jer se mali Jezuš rodil
i taj tužen svet pohodil,
pak smo za to svi veseli!

DA BI NAŠI STARCI ZNALI

Doloroso ♩ = 102 (40")

2. Oj, ti Cielje, vielki varaš,
kak si v hudom mestil!
Sie okoli voda, kamen,
niega kaj za jesti.

3. Da bi moja majka znali,
bi se resplakali
kak v kamenu kruhek služim,
kam su me poslali.

4. Niega ovdi cvietja, sunca,
sie megleno, kužno.
Misel mi je v Medimuorju,
srce pak tuoj tužno.

NA TOJ TRDOJ KLOPI

Lamentoso ♩ = 76 (22")

27 *mp*

Na toj tr-doj klo-pi de me bo-le bo-ki,

na toj tr-doj klo-pi de me bo-le bo-ki.

2. *Il' kamena klešem,
il' pesme spišuvlem.
Na toj trdoj klopi
de me bole boki.*
3. *Il' orglice igram,
il' glavera štimam.
Na toj trdoj klopi
vek me bole boki.*

OJ, TI DOMEK ZLATI

Amaroso ♩ = 48 (42")

28 *mf* Oj, ti do-mek zla-ti, ti, hi-ži-ca mo-ja,

mp kul-ko puot se na te zmi-slim, nie-ga ni-ti bro-ja.

2. Kulko puot se zglednem,
domek prema tebi,
kak dolgo bi bil vu svietu,
na te zabil ne bi.
3. Ti, ravnica liepa,
malo valovita,
moje oči za te plaču,
srce za te pita.
4. Pred očima mojim
trepti ono pole
vu koje sam rado išel
naviek dobre vole.
5. Šumice zeliene
na plodnoj ravnici
kud sam šietal mile dane,
negda i vu kmici.
6. A potuočec mali
več puot me zamudil,
njegov žubor po guščari,
z dalieka sem čutil.
7. Na strmčecu njegvim,
gda sam si počival,
8. Stare biele breze
s listjem su prhale
kaj da bi se rade bile,
z menom spominjale.
9. O ti, liepa gmajna,
tam po tvoji trati,
gdie je meni svaki sljednji
grmek bil poznati.
10. Gda se na te zmislím,
kuod sam konje pasel,
v tebi, gmajna, i ti, trata,
pri vas sem odrasel.
11. Zdrav mi buodi domek,
vži veselja dosti!
Či sam ti se gda zameril,
liepo mi oprosti!
12. I tebe potočec,
i vas breze mile,
pozdravljam ja iz daljine:
— Zdrave daj mi bile! —

SVETEL MESEC, KAK MI SVIETIŠ

Con anima ♩ = 52 (34")

29

mf Sve-tel me-sec, kak mi svie-tiš, nie češ za ob-la-ke zaj-ti
f kaj ja mo-gel svemu sr-cu *mf* mi-ra i po-ko-ja naj-ti.

2. Nego svetiš celu nočku
 kak po danu svetlo sunce.
 Celu noč ti mene dramiš
 i žalostiš moje srce.

3. Svetel mesec, pitam tebe:
 Je l' ti svetiš tak mi domaj?
 I zvezdicu onu temnu,
 ko kre tebe vidim komaj?

4. Je l' mi moje domaj dramiš?
 Je l' tak svetlost k njima
 fpiraš?
 Je l' tak mojim kak i meni
 svojim traki v srce diraš?

5. Svetel mesec, to te prosim:
 Naj njim srca žalostiti.
 Malo zastri svoje trake
 da vu miru mogu biti.

6. Poveč da mi svaka misel
 leti v mojih milih krilo,
 Vu Hrvatsku zemlju moju,
 v domovinu moju milu.

7. Svetel mesec, dej mi poveč
 kak je v mojem rodnom kraju,
 ar ti sve po svuda vidiš,
 a i tebe svi poznaju.

8. Je li Međimorje malo
 onak kak sam ga ostavil?
 Kada svetiš ober njega,
 ne bi mi ga ti pozdravil?

9. Tam gdje ono polje ravno
 s rodnim žitom se poklanja,
 bujna trava v sienokošah,
 jedna v drugu se naslanja.

10. Gdie mi bistra Mura teče,
svakovrsnih rib je puna.
Vu njoj zlatar zlato bere,
siem tam vesla svoga čuna.

11. Svetel mesec, pitam tebe:
Al buš mi več gda tam svietil?
Gdie sam vžival sretne čase,
v' svoj dobroti sebe kripil.

12. Je li me bu tvoja sena
več tam kada sprevađala,
kak me vnogu nočku ona
liepo sprevoditi znala.

13. Ti me ovdi obasjavaš
polek sivog tog oblaka
da je jasen put neznani
i svetla mi steza saka.

14. Svetel mesec, dej mi svieti,
želja mi je to jedina
da bi zadnju noć sprevodil
tam gdie je ma domovina!

VEČ BLIZU SAM DOMA

Con calore ♩ = 46 (32")

30

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains a melody starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4, C4. The second staff continues the melody with quarter notes B3, A3, G3, F#3, E3, D3, C3, B2, A2, G2, F#2, E2, D2, C2. The lyrics are written below the notes. The first staff has a dynamic marking of *mf* and the second staff has a dynamic marking of *f*. The lyrics are: "Več bli-zu sam do-ma, ure vi-de se hi-že. Ko-rak po ko-rak, pak sam ma-lo bli-že."

mf Več bli-zu sam do-ma, ure vi-de se hi-že.

f Ko-rak po ko-rak, *mp* pak sam ma-lo bli-že.

2. Poznate su steze i puti domači,
makar i kesno, se lefko korači.
3. Obrnem po stezi, črez pikasto trnje,
trusi se na me to glogovo zrnje.
4. Koje i potplati dobiju pomali,
a ftičeki zutra si buju pobrali.

5. *Drven most se vidi i potok je blizu.
Do njeg' čez tratu potplati se šklizu.*
6. *Odonut bi rekel i korakom broja,
lepo se vidi več hižica moja.*
7. *Hodajuč pomali tak blizu sam dvora,
vidim i dima kak se vleče s rora.*
8. *Mesec lepo sveti, po krovu je teja,
a beli oblak vu megli ga meja.*
9. *Ftički su zamukli, se je v nekšem miru,
taki bum doma, miseli mi zviru.*
10. *Ve tre samo iti do zadnje tam hiže,
korak po korak, pak dojdem najbliže.*

LETO ZA LETOM PREMINE

Tempo rubato

31 *mf* *Le-to za le-tom premine kak pe-na na vo-di,*

da s ve-se-ljem dag da s tuogom živ-lje-nje spre-vo-di.

f *Šti-ri do-be su nam vle-ti, vjed-ni ma-lo mi-ra,*

mp *a duvanajst je me-se-cov i sa-ku svo-je ti-ra.*

2. Januar je viek najprvi s velikimi očima,
v dugi bundi, s velkom kapom, ipak mu je
zima.

Dugo neje zato hmanji neje moči reči,
či ga dosti drv pak kruha, viek sedi pri peči.

3. Nit na delo on ne tira, ar zebe i njega,
ne bantujuč ruon nikoga ki dost ima sega.
Snega naviek on razmeče, negda ga ostavi,
gda ga ftraga s hiže iti zapuhe napravi.

4. Februar pomali bieži, jako je čelaren,
a zna biti vesel, puklav i ves je naharjen.
Ali viek je dobre volje, malo preveč tuosti,
gda god je na gostovanju nigdar se ne posti.

5. Samo onomu je hmaji, gda gleda po redu,
koj sam v kutu baguš cmuli i ves je v
neredu.
Mlinarom zna nagoditi da rastali leda,
on ki melina ne zmeče, tuožno se ogleda.
6. Marcijuš na duogom staja z suhimi nogami,
napuhneni, betežljivi vu dugi dolami.
Negda suhi, negda blaten zna med narod dojtí,
niti mesta sebi f hiži on več nemre noajti.
7. Nigdar je ne dobre volje, viek je nekši teški
i rad šopa či se sviete po parmaj die reški.
Prvi s plugom, s branom zruži i sejati ima,
pak veselo zapopieva: »Minula je zima!«
8. April doajde kakti gospon, ali dobre volje,
on oraču zapovieda: — Idi s plugom v polje.
Polje gleda se okoli kak špan s botom v ruki,
v pantaloni pak buos hodi, gospon je visoki.
9. Od zarana v jutro tira sakoga na delo,
gazdaricam veli: — Rano na stol deti zdelo! —
I travicu zazeleni s toplim vetrom puše,
zacafutani zna biti, ne boji se suše.
10. Majuš doajde naviek vesel, po vrtu se šeče,
za golier i po rokavi cvietje si nameče.
Kapicu črlenu ima na heljaj na glavi,
rad se kota s malom decom po zelenoj travi.
11. Po polju se rad španciera i silje pregleda,
či kuruzu najde smetnu, gazdi mira ne da.
Negda nuca brus i kosu, negda pak ju niema,
ak' nie trave za kositi, ne zna kaj od srama.
12. Junijuš se lieno pašči v slamnatim škrljaku,
po čeli mu voda teče, vruoče mu je jako.
V rukaj ima srp i kosu, nikoga ne kudi,
ak' štuo ide mimo njega, sakomu ponudi.

13. Či vu hladu gdo lienčari, zlo mu obečuje,
ar je pri njem zapisano: — Saki naj posluje. —
Nišči ne sme ljenčariti, slabo buo naplačen,
v zimi bu jel samo repu, negda pak i lačen.
14. Julijuš de kak harapin, črn je po siem tieli,
makar se i tri puot hmiva, nigdar nije bieli.
Lasi su mu puni praha, neče si jih prati,
ako niema toču v žepu, tre je pogledati.
15. Njemu sunce jako škuodi, ves je zapečeni,
onomu da kosu v ruoke, ki je jako lieni.
Koj' je vezda prvi f hladu i kesno se staja,
v zimi da tre v ruke zeti, buo sigurno d'zada.
16. Augustuš podsukani vu dvor se španciera,
v rukaj ciepi i rešeto, tak guhno otpira.
Gololjav je v kratki gačaj, bliedi, napuhnjeni,
jako mu se rado dremlje, navieke je sneni.
17. Ima jedno hudo šegu, ženam ne da mira,
ne da jim on dugo spati, lena jih trt tira.
Koja rada tere lena, liepo ji govori:
— Do dneva se dost naplešeš i naskačeš gori. —
18. September pak s dugom torbom gizdavo se
nuoter saku felu sada do vrha nameče. šeče,
Hlače negda si obleče. Nikaj ne da na to
makar bile zakrpane. On je gizdav zato.
19. Žene, decu, skupa zganja da je treba spati:
— Ajd na guhno! Tam si moči malo
predriemati! —
S mrzlim vetrom se naduva, ftičke pretira,
vrapca, vranu, tu ostavi, njim da naviek mira.
20. Oktober pijani dojde s hokošem se šeče,
palaska mu je na hrptu, s njom se opoleče.
Do guota zna biti blaten pak se jako vieri,
po pelnicaj, koli gazdov lagve rad fizeri

21. *Polje negda se posnaži, negda pak pozabi,
Kaj mu neje jako s voljom, novembru ostavi.
V goricaј se rad zabavlja, gda jih se pobere,
a zna se napiti mošta kaj lagve spotere.*

22. *November se s meglom riva, bliedi kakti suženj,
kihavica ga viek muči, zato je tak tuožen.
V dugim frakom, prepasani z vojčicom v pojasu,
liepo mošteka okrsti, zato je na glasu.*

23. *Ljude s polja z repom tira, more snieg padati,
a duoјdeju repni kukci, štuo bi štel prodati.
Po jutraj ga rado zebe, z nogami prebira,
ako dobre šolce zmore, ondaj ima mira.*

24. *December se zimom riva s serimi lasima,
takaj s bradom kakti starec pomali doklima.
Na hrptu pak vreču nese i ž nje naplačuje,
deca mu se veseliju, on jih nadaruje.*

25. *Saku hižu on pohodi i sigdi prekriži,
vrata spiše kaj se pozna da je bil pri hiži.
Brige niema, a nevolju rietko gda opaža,
onomu ki niema drva s zimom se nagraža.*

26. *Tu je onda sih dvanoajset, saki s poslom doajde,
šest nam puni škeđnje, kleti, drugi šest nam
prazne.
Šest je toplih i dost vročih, samo čudaj dela.
šest je mrzlih, nikaj zato či ga dosti jela.*

KALENDAR

Marcato $\text{♩} = 50$ (48")

2. Ja sam on od negda sveta,
jako glasoviti,
dneve, svetke, takaj vreme,
morem nazvestiti.

Dobrim, vrednim gazdaricam
poste takaj javim,
za večere zimske duge
i šale nabavim.

3. Hižgazdom takaj povem
kak se kaj napravi.
Ženskam pak ne, ar imaju
preveč muh vu glavi.

Kajti one ako doma
nebi mele delo,
odma idu na spominke
k šteri kumi v selo.

4. Januar je ve tu prvi,
to je mrzlo doba.
Ve se prede ter je ženam
rajena i čoba.
Ako preja ide v redu,
malo ju je briga
kak joj špulju mož namata,
makar mu se trga.

5. Kaj pak potli tkalec veli,
da na krosna dene?
Nešterni put si sirmačec,
nad vozlekom zdehne.
Ali štere tkalec špota,
zgovora vek najdu.
Vele: — To su one prele! —
Ke k njim v selo zajdu.
6. Muži ipak navek bole
sve posle vršidu,
ne gledidu tak kak žene
sam da dnevi idu.
Sako delo kaj se hape
napraviju v redu,
za jih se vre nemre reči
da zabadaf jedu.
7. Ovo dale posluhnite
kak daj bilo sveto,
kajti očem da opišem
to buduće leto.
To znam da bi radi čuli
si ki ste pri hiži
ali ne znam či pak leto
drugač ne zariži.
8. To se zna da bi rad saki,
sam kaj dobro bilo,
kaj bi nekaj i brez dela
jempot obrodilo.
Ali na to najte gledat,
neg verno poslušjte,
proročanstvo za to novo
leto vezda čujte!
9. Celo leto se poprečno
više bu močvarno
nego sušno, ali takaj,
bude jako sparno.
Kak stoletni prorok veli,
da bu jako vruće,
- a i k tomu sredje plodno,
kaj bu i moguće.
10. Protuletje bude došlo,
kak se veli, kesno.
Paziti tu treba s krmom
kaj nao komu tesno.
Marc i April bu sednicu
v babjem kotu vodil,
Sneg bu svojim stricom
deždom,
večkrat nje pohodil.
11. Morti bu i tetec veter,
ž njimi skup pajdašil.
Ali Majuš bu je sikak
se tri malo sprašil.
Ako Filip i Žofija
mrazu nadu meli,
budu v jesen Lukač s Oršom
lepu bratvu zeli.
12. Ako v ovom protuletju
vnogo dežda bude,
leto bude vruće, sparno,
vnogi ovak suđe.
Maj i Juni či se s travom
do kolen pokrije,
Julijuš bu sproti smodil
kaj se goder sklije.
13. Ako trsje pred Vidovim
prez dežda ocvete,
onda si naj gazda prešu
pripravi i zmete.
Medarda se tre bojati,
kaj nam nej naškodil.
Daj ga mogli kak prenesti,
kaj na zimu hodil!
14. Jesen bude lepa, topla
ali ne bu dugo.

- Hrž, pšenicu, sejaj rano
i kaj imaš drugo.
Či je sveti Matej lepi
i noč vu vedrini,
štiri tjedne lepo vreme
ovo vam vučini.
15. Či v Septembru list na drevi
dugo ne ostane.
znamenje je, velka zima
naskorom nastane.
Ako li pak list od dreva
dalko ne opada,
drugo leto za se jako
redovito lada.
16. Kulko vremena sneg prvi
kad opadne bude,
Tak vam dugo se bojati
mrzle zime, hude.
Či se na Lukača krave
ne daju sa paše,
naskorom bu trava skrita,
ar ju sneg zapraši.
17. Zima bude malo sušna,
to bu skorom dobro,
a za ju nam takaj pove
vreme vu oktobru.
Kulko dnevov po Sih Svetih
bude babje leto,
tulko dnevov bude k Vuzmu
vele vreme zeto.
18. Či je Martinje oblačno
vu dne i vu noći,
nestalna bu za jim zima
nadjati se moći.
Na Se Svece bukvo vseči,
pak ako je suha,
onu zimu ne sme skriti
zajec vu sneg vuha.
19. Či je mokra da ju vsečeš,
mokra zima bude,
kak i takaj se bojati
zmrzavice hude.
I veli se: — Kakva Orša,
takva je i zimal!
Kakva Kata, takvo vreme
i Decembar imal! —
20. Tihi veter ob Božiču
zimu prorokuje,
Či ne predi, po Božiču
ju sigurno skuje.
Kakov veter na sam Božič
ob polnočki puše,
takov zna črez celu zimu
puhati se gušče.
21. Či na Božič s punih lagvov
vino k pilki sili,
je znamenje da i k letu
bi tak puni bili.
Či se koli pak Božiča
grmlavica čuje,
drugo leto velke vihre,
ona nazveščuje.
22. Vezda vam pak nekaj rečem
za to leto celo,
gda i kak bu tre zvršiti
vu jem kakvo delo.
I kak bu črez leto moći
z žene hasna zeti.
Naj si ovo dale dobro
saki zapameti!
23. Jarinu se žuri sejat
kak prestanu mrazi,
ali gledi kaj te čičor
z oblaka ne spazi.
Vu meglenu vreme sejat
nigdar ti naj iti,

- kajti več put takvo silje
kilavo zna biti.
24. Pred Tiburcijom posejaj
i lenovo seme,
kaj si žena lepše lokno
v zimi v ruke zeme.
A kuruzu pred Jurjevim
nigdar sejat nejdi,
ali ipak predi zemlu
za ju si priredi.
25. Ženi poveč da bu vidla
se doselit ftiče,
povrtele naj si seja,
kaj se toga tiče.
Zatem ju pak spravi v pole
pšenico opleti,
pak ji povič da se pleje,
ne sme se sedeti.
26. Potlam pak več dojde vreme
sejati kuruzu.
Sejaj v redu kaj buš v jesen
vesel velkom vozu.
Žena bosa il' obuta
krave naj ti goni.
Ako ju pogazi krava,
ti se sam nakloni.
27. Zatem pak v gorice idi,
pak je lepo vredi.
Ženu takaj vleči s sobom
kaj se rešiš predi.
Samu ju ne pusti v trsje
gda več grozdje cvete.
Tam se odma beteg prime
kud se s kiklom plete.
28. I za kvočku poveč ženi,
naj rano nasaja.
- Za kvočku se ti ne brigaj,
naj ju sama shaja.
Či kvočku nej mela doma,
kaj saka poveda,
pak tak dugo dok ne zmore,
naj sama naseda.
29. Zatim se kuruzu kopa,
to nikak ne zabi.
Ali to naj idu žene,
ti se s drugim bavi.
Trava ti je fletno zrela,
počni ju kositi,
žene vre za tobom sprave,
s tem se nej muditi.
30. Zatim ti je taki žetva,
vre najlepše delo.
Ondaj ti naj složi žena
s kem najbolše jelo.
Ti buš kosil, žena pak naj
za tobom nabira.
Navuk ji dej naj po zemli
jako ne nastira.
31. Polne ju pak pošli s pola
dimo malo predi
kakti žjačom kaj obeda
dobroga priredi.
Od pelnice ključ skrivaj
s obedvemi šefi!
Či žena do vina more,
obed se ne trefi.
32. Tak pri vini imaj reda,
na meru ji daji,
ako pije, mom se debila
pri obedve kraji.
F tjednu ji dej jampot piti
i to sam f četrtek.
Izda k tomu ako dojde
kakši vekši svetek.

33. Ve pak pazi, mam po žetvi
sejaj repno seme,
a to koli Leksijevog,
či bu lepo vreme.
Sada, ako imaš zrelog,
poberi i stuči,
s toga je pijača fina
i ocet domači.
34. Kaj bude za piti ekster,
vu pelnicu deni.
Slobodno od te pelnice,
ključ naj bu pri ženi.
Takvo piti pak i ocet
za ženu je zdravo.
Ako s octom si poleje,
poje saku travo.
35. Prej kak Mala Meša dojde,
otavu pokosi.
Gledi na to dok moreju
biti kosci bosi.
Da več jamput megla, mrazi
curiju na zemlu,
te dva jako škode travi,
ar joj teka jemlu.
36. Pak ti tak i dojde jesen,
kuruzu poberi.
Tu su žene preveć verne,
to jim ne zameri.
Samo nekaj bum ti rekel,
na to pazi jako,
a najbolše imaj brigu,
po gostomu mraku.
37. Žena ti zna f polu najti
po dve, po tri lati,
te si navek ekster dene,
to nišči ne krati.
Za dva tjedne, za tri lati
»ancuga« si kupi,
- či su ne na saki vrati
lokoti kak stupi.
38. Da kuruzo je pobrana,
kuruzinu seči.
Tikve s pola dimo vozi
makar i vu kmeči.
Kuruzinu žene seku,
ti za jimi veži.
Naj za tobom skupa znose
kaj buš gotov predi.
39. Da buš s ovim delom v redu,
onda brat gorice!
K tomu naj pripravi žena,
kakšne gibanice.
Ako bi te pak gorice
teško brati stalo,
slobono buš pustil onda
sobom ženu malo.
40. Prešpanja naj vrti ona,
tu budi brez brige,
ti buš samo joj podmetal
pod prešpanj verige.
Tropa ti pospravi odma
vu zdravu posudu,
kaj žganicu buš pil dobru,
a ženi daš vodu.
41. Gđa si pobral i lagvi su
s moštom nalejani,
a s drugim si delom v redu
vre od sake strani,
onda se sam brže bole
dimo z moštom žuri.
Ženu sobom već ne pusti,
doma naj klafuri.
42. Mošteka f pelnicu spravi,
potli ga okrsti,

- ali glej kaj pri tom budu
več masni i prsti.
Gda buš s ovim poslom v
redu,
brigaj se za drva.
Pri tom poslu je slobodno
nazaj žena prval
43. Gda si z drvi se opskrbil
ondaj je se v redu,
ali žene opominaj,
naj pomali predu.
Pak jim poveč dok se prede,
naj trnine cmule,
kaj bi mele dosta sline,
jakša nit je bole.
44. Pavučine ti po hiži,
mesto jih poberi,
kajti ženske se ne ftegnu,
neje jim zamerit.
Negda hižu ti pometi,
da ju žena zabi.
Drugač ti se jadna metla
tri leta ne zradi.
45. Opravu si sej za zimu
toplo dej zašiti,
malo lepšu, samo ne sme
jako draga biti.
Ženi kupi bole svilno,
veseli se tomu,
krave hranit v zimsko doba
moreš i f poplonu.
46. Ovo kaj bum ve povedal
to je znamenito.
Či buš imal neprilike,
bu ti hasnovito.
Kak Kolendar sam opazil,
ar vre hodim koli
da i zdrave žene pri nas
jafčeju na boli.
47. Pak sam za to jamput rekel
kak se rešit toga.
Borme, bil sam i pofaljen
od tog vračtva mojga.
V celom svetu najtežeše
su vam boli ove
gda se čisto zdrava žena
betežnom prezove.
48. Beteg koga saki spazi,
a te je i pravi,
da se ženski koli laktov
debel krast napravi.
Medecina pak ga zove:
— Suho lena šuga. —
Jako je i prenoslivi,
skorom kak i kuga.
49. Či se to na vuha lovi,
teško je pomoči.
Tre bu vračit jako dugo
vu dne i vu noči.
Ako bi ti to opazil
na sve žene koži,
po ovim receptu odma
za ju vračtvo složi.
50. Od staroga jopca vodu
v apateki zmori,
na koprive, a i čička
malo polej gori.
Česalo si f štali zemi
i vu to namoči
pak s tem lakte, noge češi
makar do pol noči.
51. Da si ženu dobro sčesal,
stepi fest česalo,
a ondaj pak s koprivami
nahari ju malo.
Či je beteg na koleni,
kiklu gori zdigni.

*S sirkovačom kefom kefaj
i dobro se prigni.*

52. *Nešterne su zamusane,
takaj beteg hudi.
Tog betega saka duša
na svetu pokudi.
I ov beteg ron se navek
samo žene prime.
Kajti ona svoj nos sikam,
kak muha porine.*
53. *No to pak se lefko zvrāči
brez sake teškoče,
sam si človek svoju ženu
v redu imat oče.
Vodica se v zdencu kopa,
a škaf je pak f koto,
či se ne bu hmivat štela,
zemi v ruke boto.*
54. *Za ove betege ženske
kanil sam to reči,*

*kaj si ovo si prešteli,
vu zimi pri peči.
Či bi se pak med ženami
novi beteg javil,
drugo leto dam recepta,
nebum vas pozabil.*

55. *Vi pak žene malo bole
pazite na sebe,
pak si vračte veno v leti,
či vas v zimi zebe.
Pak se beteg of med vami
pomali dotrgne,
samo prosim kaj se f šteri
drugi ne prevrgne.*
56. *Ja bum pazil, brigu imal
na vas celo leto.
Ak' bi bilo šteroj hujše,
bum ju zvrāčil k letu.
Ve pak friški mi ostante,
k letu novi dojdem.
Ako Bog da, mortī se vas
v bolšem zdravju najdem.*

JEMPUT BU DOŠLA I ZADNJA REČ

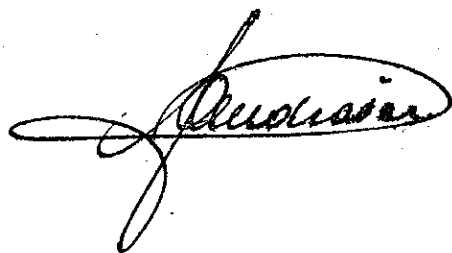
Addolorato ♩ = 92 (38")
 Recitativo

33 *mf*
 Jemput bu došla i zadržja reč i vi-še ju ne bu-de ču-ti.

Rollentando
 Čudno se bu-de to viđ-lo, vam ste-ze i glat-ki mi pu-ti.

2. Čudno se bude vidlo cvetju
 i trsju kad listje opusti.
 Kaj ga nema što dragati,
 koga su imali radi si.
3. I ruže se plakale budu
 kad budeju vidle vre smrt.
 Na zemlu se se prignu,
 a v žalosti bude njihov vrt.
4. Človek se muči i vek skrbi,
 za dečicu svoju se briga.
 A onda pak z nagla dojde
 za sakoga redom kaštiga.
5. Črez bure nam se vreme projde,
 al' zadnja bu bura najtežal
 Se je ležeše to bilo
 neg smrtna gda stisne nas mreža.
6. Tak bude došla i zadnja reč
 i nigdar je ne bude čuti!
 Zadnjič vam pošiljam pozdrav,
 vi, glatke mi steze i puti!
7. Došel bu naš duhek na svoj kraj
 i stavil bu domeka svoga.
 Plakat će pesme i kipci,
 či budeju znali za koga.

MEĐIMURSKA LJUBAV
RADOST I TUGA

IGRA SE KOLO

Mobile ♩ = 136 (54")

34 *mf* I - gra se ko - lo po brie-gu i po duo - lo, a
Se siem tam zib - lje i do - li se pre - gib - lje, jan

siem tam se gib - lje i skup se vr - ti.
dru - gom za ruo - ke skup se dr - ži.

f Jan, dva, tri, ko - lo se vr - ti, a - ko do - le -

ti koma-rec, se sie rez-le - ti. *mf* Pre-pe - ljaj se,
Pre-pe - ljaj se

Ja-ni-ca, Haj ti na-bo mamica. *f* Jan, dva, tri,
sie po priek, lju - bil te buom za naviek.

ko - lo se vr - ti, a - ko do - le - ti koma-rec, se sie rezle - ti.

PRE JURASU

Rustico ♩ = 96 (20")

35 *mf* Pre Ju-ra-su su se pu-ce ses-tri — le,
f stre-ju far su deč-ke sku-pa vuz-va — le.
mf Pre Ju-ra-su su se pu-ce ses-tri — le,
mp stre-ju far su dieč-ke sku-pa vuz-va — le.

2. S treju far su dečke skupa vuzvale,
peneze su naprej od jih pobrale.
3. Dejte dečki ki kuruno, ki po pol,
bote vidli kak bo pri nas roden stol.
4. Osem zdiel se hladnetine skuhalo,
štiri zdiel se kroflinov se čuvalo.
5. Mužikaši su pak bili s Kralovec,
a med jimi je bil pređar Zadravec.
6. Da deseta vura je dohajala,
kaj bi se večerja na stol davala.

7. *Žlice i tejieri se pomečeju,
kaj ve na tuo stranjski dečki rečeju.*
8. *Domači su dečki dišli s hiže vuom,
jih je bilo fiži večerjati sruom.*
9. *Štefek 'dišel vu pelnicu kakti čun,
sega stroška je med oblok zdaval vum.*
10. *V jedni kuorpi pod kolači bilo je,
tam su puce s kesom skrile peneze.*
11. *Osem forinti je bilo sega skup,
tuo je Štefek skril vu parmi v jeden šuop.*
12. *Mužikaši v jutro plaču, tierjaju,
a puce pak niti groša niemaju.*
13. *Nit su dečki 'dišli dimo lačni spat,
odišli su v grabu kiseljaka brat.*

MI DIEVOJKE VRTNE RUŽICE

(Popievka od sestrinstva)

Pomposo ♩ = 84 (20")

36 *mf* Mi die-voj — ke vrt-ne ru-ži-ce,

f vi ju-na — ki šum-ske ki-ti-ce. *mf* Mi die-voj — ke

vrt-ne ru-ži-ce, *p* vi ju-na — ki šum-ske ki-ti-ce.

2. V jadni ruaki kita ružmarin,
v drugi ruaki dievojački kinč.
V jadni ruaki kita ružmarin,
v drugi ruaki dievojački kinč.
3. Znuate, puče, koga joa želiem,
bote čulje kaj vam ve poviem.
Znuate, puče, koga joa želiem,
bote čulje kaj vam ve poviem.
4. Roaj sirmuaka z dvemi krajcari
neg bogatog z dvemi jezeri.
Roaj sirmuaka z dvemi krajcari
neg bogatog z dvemi jezeri.

LIEPI BRIEGI ZELENİ

Pastorale-burlesco ♩ = 128 (14")

37

The musical score is written on three staves in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. It starts with a piano (*p*) dynamic and includes lyrics: "Lie-pi briegi ze-le-ni, oj ze-le-ni!". The second staff continues the melody with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and lyrics: "Lie-pi briegi ze-le-ni, oj ze-le-ni! Lie-pi briegi, sr-če-ce, ze-le-". The third staff concludes the phrase with a forte (*f*) dynamic and lyrics: "ni! Ej, haj, ze-le-ni! Haj, haj, ze-le-ni!". The score features various musical notations including eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings.

p Lie-pi briegi ze-le-ni, oj ze-le-ni! *mf* Lie-pi briegi
ze-le-ni, oj ze-le-ni! *f* Lie-pi briegi, sr-če-ce, ze-le-
ni! *f* Ej, haj, ze-le-ni! Haj, haj, ze-le-ni!

2. Kuod se pasu kravice, oj kravice.
Kuod se pasu kravice, oj kravice.
Kuod se pasu, srčece, kravice.
Ej, haj, kravice! Haj, haj, kravice!
3. Na nje pazi mnad pastir, oj mnad pastir.
Na nje pazi mnad pastir, oj mnad pastir.
Na nje pazi, srčece, mnad pastir.
Ej, haj, mnad pastir! Haj, haj, mnad pastir!
4. Gliedala ga dievojka, oj dievojka.
Gliedala ga dievojka, oj dievojka.
Gliedala ga, srčece, dievojka.
Ej, haj, dievojka! Haj, haj, dievojka!
5. Pastir juo je k sebi zval, oj k sebi zval.
Pastir juo je k sebi zval, oj k sebi zval.
Pastir juo je, srčece, k sebi zval.
Ej, haj, k sebi zval! Haj, haj, k sebi zval!

6. Čija si ti pucika, oj pucika?
Čija si ti pucika, oj pucika?
Čija si ti, srčece, pucika?
Ej, haj, pucika! Haj, haj, pucika!
7. Pisana ti kiklica, oj kiklica.
Pisana ti kiklica, oj kiklica.
Pisana ti, srčece, kiklica.
Ej, haj, kiklica! Haj, haj, kiklica!
8. Črljena ti ličeca, oj ličeca.
Črljena ti ličeca, oj ličeca.
Črljena ti, srčece, ličeca.
Ej, haj, ličeca! Haj, haj, ličeca!
9. A bi štela biti moa, oj biti moa?
A bi štela biti moa, oj biti moa?
A bi štela, srčece, biti moa?
Ej, haj, biti moa! Haj, haj, biti moa!
10. Muoja draga ženica, oj ženica?
Muoja draga ženica, oj ženica?
Muoja draga, srčece, ženica?
Ej, haj, ženica! Haj, haj, ženica!

DIVOJKA SE JE PO VRTU ŠIETALA

Amoroso ♩ = 76 (38")

38 *p* *Di-voj-ka se je po-vr-tu šie-ta - la,*
ža-los-no se vu ruo-že za - glie-da - la.
mp *Oj ruo-ži-ce sr-ca muo-ga ra - dos - ti,*
mf *puo-več-te mi za-kaj sam vu ža - lo - sti.*

2. Ruožice su nie znale povedati
zakaj ji je srčece vu žalosti.
Ona jih je milo z ruokom dragala
i nad jimi ovak zapopievala:
3. Tuo vam želiem, drage moje ruožice,
da vam se nej nigdar skrilo sunčece.
Naj vas v noči zvezdice odgajaju,
a v jutro pak rosice napajaju.
4. Naj vam tihi deždek pere gloavice
kaj budem vas lepše vidla, ruožice!
Naj vas vu vručini vetrek prehladi
kaj nau mogla nit' jedna poviehnuti!
5. Dok sam mnada kaj buom z vami vesela,
ali ne znam komu bi vas davala.
Majke, oca niemam zdavnja živoga,
a dragoga izdaj niemam svojega.

RODIL SAM SE

Lamentoso ♩ = 78 (40")

39 *mf* Ro-dil sam se, a - li tuo-žen ne znam die.
O - ca, maj - ku sam si nig - dar poz - nal nie.

f Op - la - ku - je *ff* me - ne sa - ka fti - či - ca.

mf Na škr - lja - ku po - veš - ru - la ru - ži - ca.

2. Daj bi buar znal die mi majka v zemlji spi
kaj bi mogeo nieni grobek videti.
Al' ga niega križa niti grobeka,
nit' zlamienja die počiva muajčica.
3. Daj bi buar ja imal svojo grlico,
mort' bi bilo lieži memu srčecu.
Zebral buom si svemu srcu poareka
s kiem buom iskal svoje majke grobeka.
4. Kaj bi juoj na grob posadil ružice,
naj bi cviele v spomen moje muajčice,
kaj nej roasla toa travica zelena,
kak daj ne bi miela sina živoga.

ZBOGOM, ZBOGOM, MEĐIMORJE

Con anima ♩ = 76 (38")

40 *mf* Zbo - gom, zbo-gom, Me - di - mor-je,

f vr-tič o-gra - je - ni, *mf* de mi bo-du

ru-že cve-lje, klin-če - ci čr - lie - ni.

2. Žalosno si joa zdihavam,
droaga grličica,
komaj od žalosti brišem
svoja suzna lica.
Komaj od...
3. Moral bom te ostaviti,
droaga grličica,
dok bu tebi f sakim grmu
cvela fijolica.
Dok bu tebi...
4. Ali na bom te pozoabil
niti ti nej mene,
došel bom ti f kesnu jesen
da se dečki žene.
Došel bom ti...

NE POVEM, NIT NE SMEM*

Burlesco ♩ = 100 (18")

41

f Ne po-vem, nit ne smem, ko - ga ra-da i-mam:

mf Jed-no-ga go - lo-be-ka s čr - ni - mi o - či-ma.

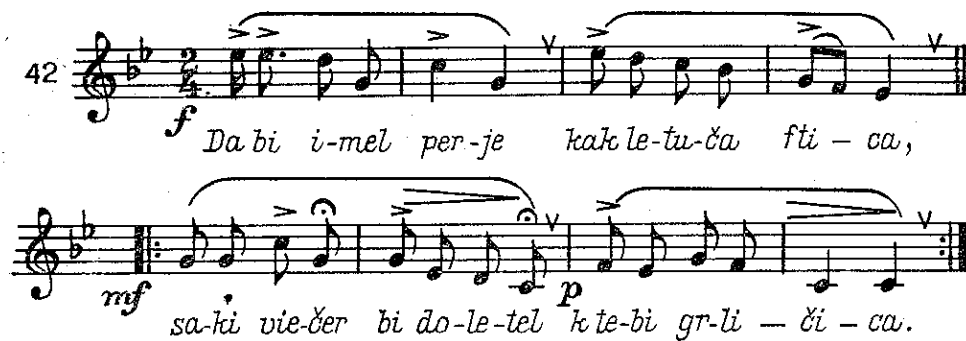
2. On je ve dalko tam,
al bo došel dimo.
Bodem se zdavala
išče ovo zimo.

3. Dišel je školat se
on za mužikaša.
Oh, kak buo vesela
viečna ljubav naša.

* Riječi su Florijanove, melodija je narodna

DA BI IMEL PERJE

Gracioso - lamentabile ♩ = 48 (30")

42

f Da bi i-mel per-je kak le-tu-ča fti - ca,

mf sa-ki vie-čer bi do-le-tel *p* k te-bi gr-li - či - ca.

2. Da bi imel majku,
koja me rodila,
saki večer bi k njoj išel
kaj bi se spominal.
3. Da bi imel dragu
ka bi me ljubila,
nej se moja liepa mladost
v Kranjskem žalostila.
4. Leti mi ti, ftiček,
črez visoke gore,
odnesi mi zelen listek
v malo Međimorje.
5. Ali da ga itak
niemaš komu dati,
nebrem tožen svoje toge
nikom povedati.

DEKANOVSKA LIEPA FARA

Marcato ♩ = 108 (40")

43

The musical score is written on three staves in 3/8 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. It starts with a measure rest, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics 'De-ka - nov-ska lie-pa fa-ra de mi' are written below the notes. The second staff continues the melody with similar rhythmic patterns and lyrics 'gr-li - ca ži - vi! VMe-đi - muor-ju'. The third staff concludes the phrase with 'nie - ma pa-ra, sa-ki ju-nak tak ve - li.' The score includes dynamic markings such as *mf*, *f*, and *p*, and features various musical notations like slurs, accents, and repeat signs.

mf De-ka - nov-ska lie-pa fa-ra *f* de mi

gr-li - ca ži - vi! *mf* VMe-đi - muor-ju

nie - ma pa-ra, *p* sa-ki ju-nak tak ve - li.

2. Vu tebi je se veselje
i junačke radosti,
vu tebi je moja ljubav
tam od rane mnadosti.
3. Mnadost mi je vezda liepa
kak i protulietni cviet.
Spieval buom vam ovu piesmu,
naj je čuje cieli sviet!
4. Naj me čuje i ma draga
da sam vu veselju ja,
ak' pak bi bil vu žalosti,
ma draga mi vračtvo da!
5. V dekanovski liepi fari
kak i ruža rumena
moja draga mene čaka
da se vrnem s Kranjskoga.

DOŠEL NAM JE MAJUŠ

Teneramente ♩ = 64 (38")

44

p Do-šel nam je ma-juš me-sec ze-lie - ni

mf da se sa-ki ju-nak ve-se-li

p da se zi-de s svo-jom droagom lju-ba - vi.

2. Čuješ, mila i povoljna ružica,
hodi z menom vu vrčoak zelien
kaj buš vidla kak je liepo ograjien.
Hodi z menom vu vrčoak zelien
kaj buš vidla kak je liepo ograjien.
3. Tam mi roastu sake fele ružice,
izdaj k tomu ružmarin zelien.
Vidiš, droaga, kak je liepo rasajien!
Izdaj k tomu ružmarin zelien.
Vidiš, droaga, kak je liepo rasajien!
4. Došlje su nam liepe nočke vedrene
da ja puajdem k tebi, grlica,
na poar rečki i povoljne ljubavi.
Da ja puajdem k tebi, grlica,
na poar rečki i povoljne ljubavi.

JA SI JAŠEM NA KONJARU

Rustico. impetuoso $\text{♩} = 80$ (32")

45 *mf* Ja si ja - šem na ko - nja - ru,

Ritenuto

vu Gradiš - če na se - nja - ru. *f* Tam si stua - vim

Morendo

vrance ko - nje, *mf* svie - tel mie - sec pua - zi na nje.

2. Svietel miesec puazi na nje,
vre si v jutro duojdem po nje.
Ve pak idem k grličici,
svojoj dragoj polovici.
3. Liepo polje je Gradišče
kuod si Valent Ričku išče.
Rička z zvoncom zazvonila,
pak je Jelku prebudila.
4. Oj Jelkica, kaj ve bode,
spuknula se voha z vode.
Cielo selo znalo bode,
ar kre Mure ljudi hode.
5. Ve te očem oženiti,
duže niečem dečko biti.
Zebral sam si k srcu para,
a tuo si ti Jelka mala.
6. Jelkica je fiest pucica,
cvetu jiena biela lica.
Cecki su joj tak napeti
kaj je v ruoke fanj prijeti.

VU PŠENICI BIELE RUŽE CVETEJU

Mobile ♩ = 98 (22")

46

mf Vu pše-ni-ci bie-le ru-že cve-te — ju,

šte-re me-đi — mur-ske pu-ce be-re — ju.

f Vu pše-ni-ci bie-le ru-že cve-te — ju,

še-haj, cveje — ju. *mf* Šte-re me-đi-mur-ske pu-ce be-re — ju.

2. Ja sam išel kre pšenice s Čakovca,
pak sam zgledal vu njoj svojga pareka.
Ja sam išel kre pšenice s Čakovca, šehaj, s
Čakovca.
Pak sam zgledal vu njoj svojga pareka.
3. — Faljen buodi Jezuš Kristuš! — rekel sam.
— Kaj mi dielaš vu pšenici? — pital sam.
— Faljen buodi Jezuš Kristuš! — rekel sam,
šehaj, rekel sam.
— Kaj mi dielaš vu pšenici? — pital sam.
4. Ona pak je sam z ruokicom mahnula.
— Drača berem, — tak mi je povedala.
Ona pak je sam z ruokicom mahnula, šehaj,
mahnula.
— Drača berem, — tak mi je povedala.

5. — *Kak pak ga je čuda cvietja bieloga,
jaden snopek sam za tebe nabrala.
Kak pak ga je čuda cvietja bieloga, šehaj
bieloga.*

Jaden snopek sam za tebe nabrala.

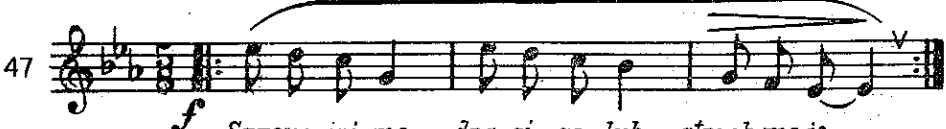
6. *Kaj bu v seli saki mogel videti
da ja očem samo tebe ljubiti.
Kaj bu v seli saki mogel videti, šehaj, videti,
Da ja očem samo tebe ljubiti.*

7. *Zato zemi ovo cvietje s pšenice
to tje darek dekanovske Jalžice.
Zato zemi ovo cvietje s pšenice, šehaj s
pšenice.*

To tje darek dekanovske Jalžice! —

SPREVAJAJ ME, DRAGI GOLUB

Serioso ♩ = 82 (45")

47

f Spreva-jaj me, dra-gi go-lub, stroah me je,—

mf na puat puat-ta do cur-to-ra *p* stroah me je.

2. Tam ti poviem, dragi golub, kaj želiem.
Joa ti želiem jedno liepo ljesku nuač.

2. Tam ti poviem, dragi golub, kaj želiem.
Joa ti želiem jedno liepo ljesku nuač.

3. Joa pak tebi, grličica, srečen puat.
Kaj me bodeš pogledala više puat.

DOŠEL SAM TI NA PITANJE, MARICA

Con brio ♩ = 60 (30")

48 *mf* Do-šel sam ti na pi-ta-nje, Ma-ri-ca, *f* ka-ko-vo si
spanje mie-la, ru-ži - ca? *mf* Do-šel sam ti na pi-ta-nje
Ma-ri-ca, ka-ko-vo si spanje mie-la ru-ži - ca?

2. Tvoje oči kak trnina, Marica,
s kojimi se golob štima, ružica.
3. Nit' si velka, nit' si mala, Marica,
vu tim si se mej dopala, ružica!
4. Čakal sam te do pol noči, Marica,
fkanile su mene oči, ružica.
5. Vu vrčaku ružice su se na red,
draga Mara, idemo jih mi dva glet.
6. Vu vrčaku cvete ruža tulipan,
draga Mara, naša ljubav je zahman.

OJ KOPINA, KOPINA

Affanato ♩ = 112 (32")

49 *f* Oj ko-pi-na, ko-pi-na, se si po-lje ob-ra-sla!

mf Se si po-lje ob-ra-sla, sa-mo ja-nu ste-zu ne.

2. Samo janu stezu ne
kud se šečem v gornji kraj,
kud se šečem v gornji kraj
k svoji dragi grlici.
3. K svoji dragi grlici
Cofekovoj Dorici,
Cofekovoj Dorici,
mojoj miloj ružici.
4. Vura bije polnočku,
Valent ranjka po 'bloku.
Valent ranjka po 'bloku.
budi svoju Doricu.
5. »Je li čuješ, je li spiš?
Kaj me noter ne pustiš?
Kaj me noter ne pustiš,
od obloka fkrej bežiš?«
6. »Čujem, čujem, nit ne spim,
al' te noter ne pustim!
Al' te noter ne pustim,
imam lepšeg neg si ti!«
7. »Imaj, imaj, makar pet,
jampot dojdem ja na red.
Jampot dojdem ja na red
kaj te načim kaj je red!«

SNOČKAJ SAM SADILA

Flessibile ♩ = 104 (28")

50

f Snočkej sam sa-di-la ki - tu ruožma - ri - na,

mp na. V'ob-lok sam ga die-la, ne škuo-di mu zi - ma.

2. Toga ruožmarina dievojka sadila,
svojemu golobu na prsi prešila.
3. Ljubil bi dievojku, rajše ona mene,
ali da je čudaj starejša od mene.
4. Nej se ne plačuju črne oči tvoje,
dosta kaj se kala mlado srce moje.

CIELO SELO SE SPOMINA

Con ira - Andantino $\text{♩} = 74$ (26")

51
Cie-lo se-lo se spo-mi-na, da me go-lob vieč ne šti-ma.

Poco allegro

Ej, haj, ziele-n buor, šti-ma me-ne go-lob muoj.

2. *Cielo selo ovak veli
da se muoj golobek ženi.
Ej, haj, zielen buor,
ne ženi se golob muoj.*
3. *Cielo selo ovo trdi
da se golob na me srdi.
Ej, haj, zielen buor,
ne srdi se golob muoj.*
4. *Cielo selo ve respravlja
da me muoj golobek 'stavlja.
Ej, haj, zielen buor,
ne stavlja me golob muoj.*

POVEČ, GOLOB

Affabile ♩ = 140 (24")

52 *mf* Po - več, go - lob, kaj si mi vu tuo-gi!

f Mor-ti te - be štie-ra dru-ga lju-bi? *p* Dvua dni jie

kaj me - ne sr-ce bo-li za te - be.

2. Ja znam kaj ti buode leži, samo
naj poslušat svoju staru mamu!
Ti poviem da ti smiem,
duojdi zvečer malo siem!
3. Tebi mama drugu ponujaju,
a za našu ljubav pak ne znaju.
Grlim te, ljubim te,
sam naj zabit na menel!
4. Vie pak golob, zbuogom mi ostani!
Da te ljubim, tuo si poveč mami!
Nikoga drugoga,
samo tebe jednoga!

OGLEDAM SE IZNENADA

Doloroso ♩ = 100 (54")

53 *p* O-gle dam se iz-ne-na-da na ne-bo, nie-ga zviezdi
mf sie su pa-le na zem-lju. O-pa-la je mo-ja ma-la
 zviezdi-ca, ej, doj-di k me-ni, po-lju-bi me gr-li-ca!

2. Ar je težko našu ljubav tajiti,
 i 'spod grma fijolice pobrati.
 Pobrala bi, al' me bode za ruoku.
 Ej, za kim ginem,
 ljubiti ga ne mogu.
3. Vu šumici raste javor zeleni,
 hodi k meni muoj golobek ljubljeni.
 Malo sedi pak se sim tam zgledavaj,
 ej, duojde k tebi
 grličica brez para.
4. Šuma, vrtič liepo su ograjeni,
 Liepšega nie nego kaj je med nami.
 Nie za dugo sama buodem ostala,
 ej, od veselja
 tuoga buo mi nastala.

MOJA DRAGA JE ZASPOALA

Lamentabile ♩ = 66 (60")

54 *p* *Moja dra-ga je zas - poa-la, zviez-di - ce ig - ra - lje,*

mp *ke su me-ne k'jienom dvo - ru v no - či do-pe - lja - le.*

mf *Sta-ni mi se dra-ga, go - ri, vroa-ta mi ot - vo - ri.*

p *Znu-aš da samo te-be, dra-ga, mo-je sr-ce vua - lji.* *pp*

2. Moja draga se je stoala, vroata mi otprla.
Ona me je poljubila i za vroat prejela.
Nejdi, golub, ti od mene, joa te žarko ljubim,
ti znuaš da te moje srce nigdoar ne izgubi.
3. Ako pak bi tebe, golub, morala staviti,
bolje dej me predi štela zemljica pokriti
kaj se ne bi zoate, golub, tuljku žalostila,
alji bi te joako teško z srčeca spustila.

SNOČKAJ SAM SE ŠIETAL

Amabile ♩ = 100 (38")

55 *mf* Snočkaj sam se šie-tal, fuč-kal i po — pie-val,

mp fuč-kal i po — pie-val, te-be vun vuo — za-val.

2. Ali niesi čula, ali niesi štela?
Čula golob, čula, ali niesam smela.
3. Zdielice sam prala, majka puolek stala,
vun me nie pustila kaj te nej ljubila.
4. Vun me nie pustila kaj te nej ljubila,
kaj se nej, golobek, s tobom veselila.
5. Vidiš, golob, vidiš, kak sam vu žalosti
da ti nebrem s perom spisati za dosti.
6. Puočakaj me golob, izda ovo leto.
Ako me ostaviš, odidem po svieto.
7. Ne buom te ostavil, ti sam rieči mami,
ar je vruoča ljubav med nami dviemami.
8. Naj mi v brigi biti, majku buom prosila,
ona buo te k meni vu kuhju pustila.

SUONCE ZAŠLO, MIESEC ZIŠEL

Affetuoso ♩ = 80 (36")

56 *f* Suonce za-šlo, mie-sec zi-šel, po - tem - nu - la

1. *mf* nuoč — ka. 2. nuoč — ka. *mf* Pi - tam te - be,

gr - li - či - ca, die si bi - la snuoč — ka?

2. Naj sam bila die sam bila, druge sam ljubila,
a tebe sam, dragi golob, z srčeka spustila.
3. Čakala sam tebe dugo pred tvojimi vrati,
nie sam mogla se zbog tebe cielu nočku spati.
4. Posadi mi šipek ružu pod mojim oblokom,
pak ju pusti gori rasti kak goder visoko.
5. S kiem buo više, s tiem buo liepše ružice gledati,
samo ne daj komu goder na prsi metati.
6. Za me stavi samo jadnu štiera buo najliepša,
štiera buo se razvijala spuod zelenog lista.

SUNČECE SUNČENO

Serioso ♩ = 60 (36")

2. Za mojega cvieta, droagoga goloba,
koga sam si zbroala do hladnoga groba.
3. Po vodici ploava muadra fijualica,
f teglin ju je diela mnuada dievojčica.
4. Mnuada dievojčica droben list pisala,
tuažno je mislila komu bi ga doala.
5. Nua tuo doljetiela jadona ftica biela,
listeka je ziela pak je odletiela.
6. Pak je odletiela med sive oblake,
doli ga pustila med mnuade junake.
7. Mnuadi su junaki listeka preštieli,
listeka preštieli, ljubav su razmeli.

LETO, LETO KOJE SI NAM VE DOŠLO

Pomposo ♩ = 88 (38")

58 *mf* Le - to, le-to ko-je si nam ve doš - lo,

mf pi - še nam se de-vet-sto de - vet-noj - sto.

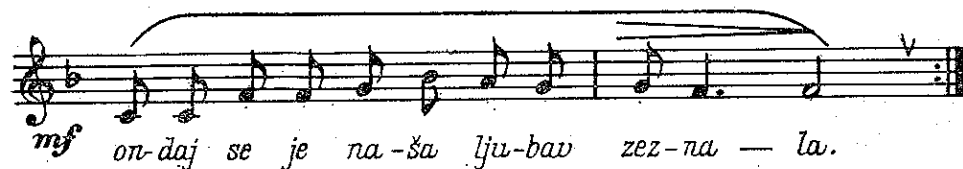
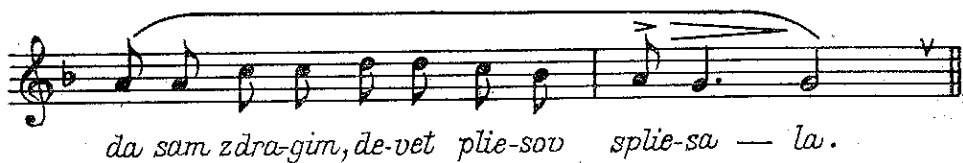
f Za-po-činlje vnogi ju-nak zlju-bav-lju ve sve-ta o-vo-

mf ga. Hak vu zra-ku le-ta-ju-ča fti-či - ca.

2. Belo gruoždje kada zrelo, žuoto je,
liepo nam je živeti v Međimorjo.
Cvietiće nam liepo cvete, bielo to
i žuoto, črljeno.
Sebi sam si zebral ružu povoljno.
3. Zebral sam si i previnul k srčecu,
naviek ljubim samo janu ružicu.
Cveti, ruža, i cvela buš za naviek
ej, v mojem srčecu
dok me denu vuo tuo črnu zemlicu.
4. Dragi golob, nebrem ti povedati,
našu ljubav na papier napisati.
Naša ljubav prevelika za naviek
aj, buode trajala,
dokač buodem ja na svijetu živela.

DOŠLA MI JE TA NEDIJLJA FAŠIENJSKA

Tempo di ballo ♩ = 120 (24")

2. Kupio mi je tuo baledu baršonjskuo
kaj bi znala za nedielju fašienjskuo.
Kupio mi je, šeje haj, tuo baledu...
3. Kupio mi je tuo robačku s šlingami
kaj bi znala da je diečko gizdavi.
Kupio mi je, šeje haj, tuo robačku...
4. Naj govori štuo kaj oče i veli,
ja ga ljubim ar ga očem i želim.
Naj govori, šeje haj, štuo kaj oče...

OJ, VULICA, KAK SI LIEPA

Doloroso ♩ = 110 (66")

60 *mp* Oj, vu-li-ca, kak si lie-pa kuđ me vo-diš?

mf Mi-sel mo-ja, pi-tam te-be: Kuđ mi ho-diš?

f Kuđ mi ho-diš, kuđ mi da-ne i te no-či gu-biš?

mf A ti, sr-ce, i tak nie-maš kog da lju-biš.

2. Mislila sam da buš došeo nočku ovu
kaj bi bila vuživala ljubav tvoju,
ali tužna cielu nočku niesam nikaj spala.
Srce me bolelo da sam se ja stala.

3. I šumica, v protuletje hlada ima,
pak se saki cvietek svojim cvietom štima.
Samo moje srce nigdar nigdi niema mira,
kajti vu njeg neprestano tuga zvira.

OJ, TI SIVA MEGLA

Con anima ♩ = 84 (34")

61 *mf* Oj, ti si-va megla, naj pa-da-ti na me,

f oj, ti si-va megla, naj pa-da-ti na me.

mp Go-lo-bek ljub-lje-ni, naj za-bi-ti za me.

2. Nebrem te spustiti
niti pozabiti.
Ja te očem, grličica,
viek ljubiti.

3. Leži bi mi bilo
daj mi listek pisal.
Z njim bi vnoge tuoge
z mega srca zbrisal.

NA BUORU MI ZAPOPIEVA FTIČICA

Appassionato ♩ = 64 (34")

62 *f* Na buo-ru mi za-po-pie-va fti-či-ca,

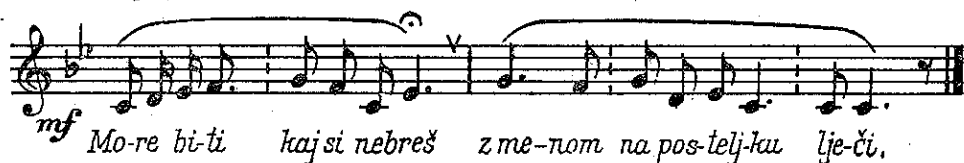
ff na buoru mi za-po-pie-va fti-či-ca.

mf Stak-vim gla-som kak je mo-ja gr-li-ca.

2. Dalko si mi med tie bregi ledveni,
duojdi dimo muoj golobek ljubljeni.
3. Hodi dimo, malo nam ga časa,
znaš ti, dragi, kak je slatka ljubav naša!
4. Mej ne mine vura nit menotica
kaj se ne bi zmisilil na te, grlica.

KAJ JE TEBI, GRLIČICA

Tempo rubato

2. Moa posteljka ti je draga,
dalko po širuokom svietu,
kak čmelica koja meda
išče po dišućem cvietu.

3. Svieti meni svietel mesec,
naj mi za oblake zajti,
kaj bi moglo moje srce
mira i pokoja najti!

4. Naj mi svieti cielu nočku,
kak po danu žarko sunce,
ar se na viek od žalosti
za juom plače moje srce.

V DEKANOVCI

Serioso ♩ = 106 (60")

64 *p* V De-ka-nov-ci se na reč su hi-ži-ce.

mf V sa-kim'blo-ku cve-te - ju ru - ži - ce.

f V sa-kim'blo-ku po dve, po tri cve - tu,

mf sa - mo mo - ja nie - če cie - lo lie - to.

2. Znoš ti, golob, kaj smo se spominali
da se bomo do groba ljubili.
Zakaj sam viek za tobom klimala,
ve pak se bu druga s tobom štimala?
3. Znoš ti, golob, kaj mied nami ve stoji,
stuopot hujši pak na nas govori.
Naj govori štuo kaj oče, veli,
mi se bomo nadalie ljubili.

V LETI IDE SUONCE DOLI

Morendo $\text{♩} = 60$ (32")

65 *mp* *Vle-ti i-de suon-ce do-li po-ma — li,*

mf *a muoj droagi ve-li da me os-ta — vi.*

f *Vle-ti i-de suon-ce do-li po — ma — li,*

p *a muoj droagi ve-li da me os-ta — vi.*

2. Nej me, mili, nej me, droagi, staviti,
s tiem češ mene f hladen gruob pospraviti.
3. Nie sam štiel ja tebe, droaga, staviti,
neg sam štiel ja tvoju muajku fkaniti,
4. ar te muajka saki denek koarala
ka niej k letu malo diete čuvala.
5. Pak kaj zoato či bi ga i čuvala,
guošče bi se za ljubav zmišljuvala.
6. Po pšenici muodre ruže cvieteju
kie nam međimuorske puce bereju,

7. *kie nam medimuorske puce bereju,
nam junuakom za škrloake mečeju.*
8. *Nejte, dečki, vi snešice ljubiti,
po nji vam je moči gloave zgubiti.*
9. *Ljubite si mnuade dievojčice
kie sadiju ruožmarinske kitice.*

KAD SAM IŠEL

Serioso ♩ = 84 (40")

66 *mp* Kad sam i - šel v no - či di - mo,

mf kre sve drage hi - že mi - mo, *mp* zvezdice su mi ig -

ra - le, *p* kaj sam tuo - žen, nie - su zna - le.

2. *Daj za moju tuogo znale,
nebi ovu noć igrale,
za oblake bi se skrile
kaj me tuožnog nebi vidle.*
3. *Ti si, draga, sam počivaj,
ali mene v srcu imaj.
Buode došla pak vurica
kaj buoš moja grličica.*
4. *Makar dojdem kesno dimo,
našu ljubav ne pustimo.
Nigdar naj vu tuogi biti,
ja te niečem ostaviti.*

OB PUOL NOČI

Doloroso ♩ = 56 (30")

67 *mf*
Ob puol no-či di-mo duojdem, draga mo-ja ljublje-na.

Do-maj ni - ko - ga ne naj-dem, sr-ce mi je ža-lo-sno.

2. Samo zvezdice vu zraku
kie mi sjajno igraju,
žalosno je mjej junaku
da mi srce kalaju.
3. Tom su kriva toa vremena,
toa vremena turobna
kaj sam ostao bez majkice
i bez oca dragoga.

HLADEN POTOK I GLOBOKI

Amabile ♩ = 56 (28")

68 *mp* Hlađen po - tok i glo - bo - ki, nad jím ras - te
 bor vi - so - ki. *mf* Pod jím se - di di - voj - či - ca,
 to je mo - ja gr - li — či - ca.

2. Tu su sake fele ruže,
 ali neču cvesti duže.
 Kak bi rasle, kak bi cvele
 da ti vejč ne ljubiš mene?
3. Saka ruža svoje farbe,
 kak i lice moje drage.
 Malo rozna, malo biela,
 ne daj, Božek, kaj povehla!
4. Zebral sam si srcu dragu,
 para ga ji nie v orsagu!
 Svietli đundi s pocelice,
 po rukavi modre špice.

MOJA DRAGA

Rustico ♩ = 80 (30")

2. *F* štiri vogle svoje ime našila,
za spomenek da je mene ljubila.
3. Sriel sam se ja z svom dragom na vulici,
pogledala me z mokrimi okeci.
4. Da je počel svietel mesec svietiti,
moja draga vu njega se gliedati.
5. Žuote lasi vu njega si ravnala,
da se z menom v puol noči reshajala.
6. Počela je hladna rosa padati,
a ma draga tople suze stakati.
7. Pričela se zemljica smrzavati,
ne smiemo se mi dva, draga, shajati.

SAKO LIETO SAM SI ZNALA

Con brio ♩ = 72 (40")

70 *f* Sa-ko lie-to sam si zna-la ruo-ži-ce sa -

1. di — ti. 2. ti. *mf* Ni-ti jeđ-na

se nie šte-la zmeđ jih po-su — ši — ti.

2. Jedna je tak liepo zrasla i rano je cvela,
ali muom se posušila kak sam tebe ziela.
3. Ve pak jih vejč nam sadila, zahman bi mi cvele,
kajti niemam vejč vu svojem srčecu veselje.
4. Drugač ako bi ljubila koga imam v srcu,
odma bi mi ruože cvele v bluoko i vu vrtu.
5. Ako pak ja nej ljubila koga imam v srcu,
odma bi mi se povehle v bluoko i vu vrtu.

ZAKAJ SI, GRLICA, SMRT ŽELIŠ

Amabile ♩ = 80 (18")

71 *mf* Za-kaj si gr-li-ca smrt že — liš?

1. Iz-daj se v ze-mљи-ci na-le — žiš. 2. na-le — žiš.

2. Štel sam te pitati, draga ma:
»Koga buš ljubila da me nao?«
3. »Nikoga drugoga kak Boga
i tebe zgubljenog goloba.«
4. Štel sam te pitati, draga ma:
»Kaj budeš delala da me nao?«
5. »Cvetiče sadila vu vrtu,
spomenek delala golobu.«
6. Štel sam te pitati, draga ma:
»Kulko let budeš me čakala?«
7. »Bodem te čakala do groba,
tebe jedinoga goloba.«

ZNAŠ TI, GOLOB, KAJ JE DOŠEL

Ponderoso ♩ = 44 (66")

72 *p* Znaš ti, golob, kaj je došel ko-nec na-še lju-ba-vi.

mp Se-ga je med nami bi-lo za-naviek za - bo-ra - vi.

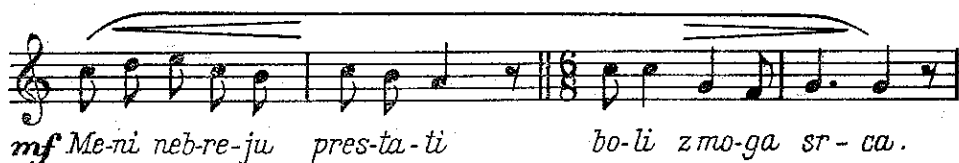
f Lju-bi-la sam te-be, go-lob, vu ve-se - lju v-ra-do-sti,

mf a-li de-nes mo-je sr-ce tr-pi vel-ke ža-los - ti.

2. Daleko je svetel mesec, daleko su zvezdice,
još je dalje moje srce od mie drage grlice.
Ljubila sam tebe,...
3. Kak je liepa v protulietju toa zelena travica,
išče liepše ako zraste med juom štiera ružica.
Ljubila sam tebe,...
4. Srce mi se rezveseli i počuti radosti,
minulo je ž juga boli niega više žalosti.
Ljubila sam tebe,...
5. Na rastanku, draga mōja, ja ti ovu rečem rieč,
poljubi me izdaj jampuoť, zadnji puot i nigdar
več.
Ljubila sam tebe,...

ŽIVOT MI JE

Carezzando ♩ = 108 (70")

2. Gda vu jesen zgine ruža z ograjenog vrta,
mej nit' onda ne zgineju boli z mega srca.
Ah, brez tebe...
3. Gda na večer svetel miesec za oblake zajde,
ondi moje mnado srce vu žalosti najde.
Ah, brez tebe...
4. Tuažen život, život tuažen brez nikaj veselja,
doajdi draga, vrni mi se, toa je moja želja.
Ah, brez tebe...

V LETI IDE SUONCE DOLI POMALI

Con anima ♩ = 70 (34")

74 *mp* V le - ti i - de suonce do - li po - ma - li,

a moa dra - ga ve - li da me os - ta - vi.

f V le - ti i - de suonce do - li po - ma - li,

p a moa dra - ga ve - li da me os - ta - vi.

2. Nej me, mila, nej me, droaga, staviti,
s tiem češ mene f hladen grob pospraviti.
3. Nie sam štela tebe, golob, staviti,
neg sam štela svoju muajku fkaniti,
4. ar me muajka saki denek koarala
ka niej k letu malo diete čuvala.
5. Pak kaj zoato či bi ga i čuvala,
guošče bi se za ljubav zmišljuvala.
6. Po pšenici muodre ruže cvieteju
kie nam međimuorske snehe bereju,

7. *kie nam međimuorske snehe bereju,
nam junuakom za škrľjoake mečeu.*

8. *Nejte, dečki, vi snešice ljubiti,
po nji vam je moči gloave zgubiti.*

9. *Poljubite si mnuade dievojčice
kie sadiju ružmarinske kitice.*

JA SI ZORJEM

Teneramente - Intimo $\text{♩} = 90 (36'')$

75 *mp* Ja si zor-jem de-ka-nov-sko gruobi-če,
mf mor-tim vu jem naj-dem svo-je gr-li-ce.
mf Dej, Buo-žek, ro-si-cu, me-mu ko-nju pa-ši-cu!
p A me-ni pač dej dru-a-gu gr-li-cu!

2. Da nej imeo na gruobiču grlicu,
 ne bi 'drezao niti jednu brazdicu.
 Dej, Buožek,...
3. Duojdem s plugom do jienoga gruobeka,
 na gruobeku niega bilo križeka.
 Dej, Buožek,...
4. Niesam miela ovo v svojoj glaviči
 kaj se bili mi režišli v mnadosti.
 Dej, Buožek,...
5. Ja si zorjem kre gruobiča zemljicu,
 pak posadim liepu bielu ružicu.
 Dej, Buožek,...
6. Ka buo biela sakoga zmišljuvala,
 da mi druaga v dievojaštvu vumrla.
 Dej, Buožek,...

DEKANOVSKO GRUOBIČE

Con calore ♩ = 84 (34")

76 *mp* De-ka-novsko gruobi-če na če-ti-ri stra-ni!

mf Daj bi me-ne mlađog za-kopa-li na tiem lie-pim de-kanovskim gruobi-ču!

2. Sadite, puce ružice, na mom gruobu cvietiče!
Na sredini gruoba posadite,
drage puce, same biele ljljane!
3. Berite, puce ružice, z mega gruoba cvietiče,
samo onog bielog lilijana
najte puce z mega gruoba trgati!
4. Ono bielo cvietiče mej za uspomenu
štiero su mi šaj, haj zasadile
same liepe dekanovske dievojke.

ČUJEŠ, GOLOB, ČUJEŠ

Con anima ♩ = 50 (38")

77 *p* Ču-ješ, go-lob, ču-ješ, ja bi ra-da znu-a-la,

mf kie je pr-vi lju-bav zmis-lil kaj se nej pla - ka-la.

2. Ljubav su zmislile ftičice vu šumi,
dvie po dvie se skupaj zidu,
po zraku letidu.
3. Po zraku letiju pak si govoriju
da ga liepšeg nie na svietu
de se dva ljubiju.
4. Naj mi se plakati, moja grličica,
viek buom ja tvooj vieren ftiček,
a ti mua ftičica.

SNOČKA SAM SE ŠIETAL

Doloroso ♩ = 38 (38")

78 *mf* Snočka sam se šie-tal krie two-je — ga dvo-ra,
 nie-si štie — la ču-ti muo-je-ga go-vo-ra.

2. Muojega govora,
 mie povoljne riečke,
 kie smo zgovorili
 mnuoge temne nočke.

4. Ah, naj buode zbuogom,
 puščam se na Boga,
 on mie nao pogubil
 dol z svieta ovoga.

3. Ja ti idem z duoma,
 ti pak buoš ostala,
 vu vielki žalosti
 za menom plakala.

5. Nit je nie pogubil
 Genovevu svetu
 vu suhoj puščini
 i s malim detetom.

6. Sama buom ostala,
 kakti tuožna ftica,
 komaj od žalosti
 brišem suozna lica.

ŠIETAL SAM SE MLADI JUNAK

Lamentoso ♩ = 68 (40^u)

79 *p* Šietal sam se mladi ju-nak ra-no uju-tro po vr-tu,
mf zgledal sam si gr-li-či-cu kaj je iš-la po ruo-žu.

2. Kuo bu mej na prsi diela
 da ji s duoma išel buom,
 kaj mi bila na zlamienje
 da za nienu ljubav znuom.

4. Majuš miesec, kak si liepi
 ves vu cvietju cvetuči,
 mi junaki pak vu tuogi
 vu fabrikaj muočėči!

3. Vu majušu sam se peljal
 tuožen iz Dekanovca
 imajuči veljku žalost
 ar se draga plakala.

5. Kud se zgliednem, sigdi vidim
 črne zide fabrike
 i ondaj mi misel 'dleti
 vu malo Međimuorje.

6. Međimuorje moje malo,
 se si mi vu cvietiču.
 Vu tebi sam si ostavil
 svoju milu Regicu.

VU ZAGREBU SVIETLI GASI SVIETIJU

Mobile ♩ = 99 (40")

80

mf Vu Zag-re-bu sviet-li ga-si sve-ti - ju.

f Krie stie-zi-ce cviet-je cvie-te *mf* kuč se dieč-ki šie-če - ju.

2. Oj, Savica, kak si bistra voda ti,
nebreš moje srce nikak
žalosno rezvedriti!

3. Veseli me samo Mura, Dravica,
kajti živi v Međimorjo
moja draga grlica.

4. Piši, draga, zelenoga listeka
s kiem pokažem da ja imam
v Međimorjo cvieteka.

MI SMO LIETO SPREVODILI

Carezzando ♩ = 54 (40")

81 *mf* Mi smo lie-to spre-vo-di — li po šu-ro-
 kim sve-tu, *mp* da je bi-lo Me-di-
 muor-je vu naj — lep-šem cve-tu.

2. A na jesen pak smo došli
 vu svuo domovinu.
 Draga rekla sviem golobu:
 »Naj oditi mimo!«

5. Ne tuoguj mi kaj ti majku
 tua zemljica ziela,
 miesto majke buodeš mene
 za naviek imela.

3. Ja sem došel do gruobiča
 v dekanovski fari,
 zišel sam se s milom dragom
 kak smo negda znali.

6. Skup smo išli do gruobeka,
 cvietje zasadili,
 ondaj mi je draga rekla:
 »Hodi k meni mili.«

4. Brisala si suozne oči,
 vu tuogi je bila,
 kajti v lieti moja mila
 majkicu zgubila.

7. Z Međimuorja vieč niem
 nikam,
 kaj guod se zgodilo,
 nigdar ne buom stavil samu
 svuoju dragu milu.

KAJ MI HASNI

Addolorato $\text{♩} = 60$ (32")

82 *p* *Kaj mi has-ni kaj sam mla-da za-muš di-šla?*

Ni-kaj dru-go kaj sam vien-ca zgu-bi — la.

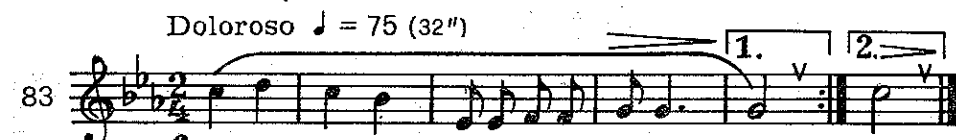
mf *Kaj mi has-ni kaj sam mla-da za — muš di — šla?*

p *Ni-kaj dru-go kaj sam vien-ca zgu-bi — la.*

2. Mislila sam da buo radost i veselje,
pak je dostaj i žaluosno življenje.
3. Mladost moja, kak si mi preminula,
izdaj se nie ružica rezvinula!
4. Puol je prešlo, puol pak v času premine,
mladost moja kak si dalko od mene!
5. Zahman su mi sega svieta radosti
ako niemam kaj želiem vu mladosti.
6. Mlade snehe sam čula poviedati:
»Najbolje je dievojčica ostati!«

VU PRILOKU

Doloroso ♩ = 75 (32")

83

f Vu Pri - lo - ku na 'šta-ri-ji ve-li — ki, ki.

mf Die smo bi-li, Ruži-ca, si dieč-ki na vi-zi — ti.

2. Tam su mene sega zvizitierali,
pak su rekli, Ružica,
idi k stuolu dober si.

3. Sega su me na papiere spisali,
al' s papiera, Ružica,
nigdar doli zbrisali.

4. Da po štiengaj gori k voagi išel sam,
sive suze, Ružica,
s ličeka si brisal sam.

5. Da pod mieru onak tuožen došel sam,
znał sam, mila Ružica,
za soldata ostal sam.

DA SU DEČKI Z VIZITE DOHAJALI

Mobile: ♩ = 100 (38")

84

mf Da su dieč-ki z vi-zi-te do - ha - ja - li,
 liepe pesmice su si po - pie - va - li. *mf* Zgi - nu - lo je sr - če - ce,
mp moj - ki po - volj - no die - te. Nie - ga do - ma međ sol - da - te di - šel je.

2. Ob pol noči jedna vura minula
 da sam se ja s golobom reshajala.
 S lieve strani šumica,
 s diesne pak fijolica.
 Ftrgni si ju,
 moja draga grlica!

3. Ako s nagla v vojski hmernem, ružica,
 posadi mi sredi groba leliju,
 ka se bo razvijala
 sako leto oktobra
 na znamenje
 našega rezdruženja.

TEBE MAMA MENI KRATE

Giocososo ♩ = 94. (28")

85

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked 'Giocososo' with a quarter note equal to 94 beats, or 28 seconds. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody starts on a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, D5, E5, F#5, G5, and A5. The lyrics 'Te-be ma-ma me-ni kra-te, za-to kaj pemi' are written below the notes. The second staff continues the melody with quarter notes G5, F#5, E5, D5, C5, B4, A4, and G4. The lyrics 'međ sol-da-te. Cin, cin, cin, pum, pum, pum, e-ja haj,' are written below. The third staff concludes the melody with quarter notes G4, F#4, E4, D4, C4, B3, A3, and G3. The lyrics 'pum, pum, pum! Po-več, dra-ga, da te lju-bil bum.' are written below. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) at the beginning, *f* (forte) after 'za-to', and *mp* (mezzo-piano) after 'e-ja haj,'. There are also accents (v) over several notes.

mf Te-be ma-ma me-ni kra-te, *f* za-to kaj pemi
međ sol-da-te. *mp* Cin, cin, cin, pum, pum, pum, e-ja haj,
pum, pum, pum! Po-več, dra-ga, da te lju-bil bum.

2. Moja mama tak velidu,
da te k meni ne pustidu.
Cin, cin, cin,...
3. Tak sam dugo na konjari,
kaj sam skorom več i stari.
Cin, cin, cin,...
4. Na konjari sam odrasel,
tak sam dugo konje pasel.
Cin, cin, cin,...
5. Ve pak budem vojsku služil,
semu svetu se odužil.
Cin, cin, cin,...
6. Da pak dojdem z vojske dimo,
našel si bum pucu finu!
Cin, cin, cin,...

ZA ŠKRLAKOM CIMER

Rustico ♩ = 80 (36")

86 *mf* Za škr-lakom cimer šti-ri đun-đe i — ma.

mp i — ma. Naj se žjim golobek međ sol-da-ti šti — ma.

2. Daj bi bila znola kaj buoš moral iti,
bila bi ti dala ropčeka našiti.
3. Ropčeka našiti, cimer pozlatiti,
svojemu golobu na prsi prešiti.
4. Gori bi našila sunce i mieseca,
sunce i mieseca i druobne zviedzice.
5. Prvo bi našila svietloga miseca,
kie mu svietil bode da se spravljaj bode.
6. Drugo bi našila te druobne zviedzice,
kie svietlile bodu da mi z doma puojde.
7. Tretje bi našila i tuo žarko sunce,
kuo ga grelo bode da se muštral bode.
8. Štrto bi našila šipkovu ružicu
kaj bo se zmišljuval za svuo grličicu.

9. Kie to videl bode, saki pital bode:
»Die je ona mila ka je to našila?«
10. Ona vam je mila v malim Međimuorju,
v malim Međimuorju, v Dekanovskom selu.
11. Pitam tebe, golob, da mi dimo duojdeš?
Je li mene domaj zdravu, živu najdeš?
12. Draga grličica, ja ti dimo duojdem
da buo suhi javor zelen listek pušćal.
13. Da buo suhi zdienćec z bielim mliekom
da buo pečen pievec na stolu popieval. zviral,
14. Golobek ljubljeni, tuoga nigdar nabu.
Ako tuoga nabu, mene dimo nabu.
15. Prićel suhi javor listeka pušćati,
poćel mi je golob listeka pisati.
16. Prićel suhi zdienćec s mliekom izvirati,
spravił se je golob dimo dohajati.
17. V jutro pečen pievec na stolu zapieval,
a muoj mili golob po 'bloku poranjkal.

JEZERO DEVETSTUO

Doloroso ♩ = 46 (26th)

87 *mp* Je-ze-ro de - vet-stuo o-siem - naj-sto lie-to, *v*

mf o-vak nam se pi-še suod puo cie-lom svie-to.

2. Z žalostjuom nam lieto vie je započeto,
ar vnogi junaki ideju po svieto.

3. Jedni idu gori, drugi idu doli,
a mene tuožnoga pak srčece boli.

4. Od petog aprila naviek plače mila,
za mene tuožnoga kuoj buom odmaršieral!

OVA PIESEM JE SPISANA

Doloroso $\text{♩} = 80$ (36")

88

p O - va pie - sem je spi — sa — na:

mf douajsti prvog ja - ru — a — ra. *f* Spi - sal ju je

mf mluadi ju - nak da je vu · vuojsku i — šel.

2. Liepi ruopček ružica
de je prstan zamotan,
Jiega mi je golob kupil
da je mene mluadu ljubil.

3. Kuod se ve ti mej otpravljaš,
kuomu mene soamu 'stavljaš?
Dragom Bogu ostavljam te
kaj buo pasku imal na te.

4. Ostavljam i oca moajku
koji suo me othranili,
ve pak oni tuožni mene
kak i ti ne buodo mieli.

5. Da je boanda zaigrala,
cug se genul i zafučkal,
z suznimi očmi je mili
zadnjič s cuga meni mahal.

DOŠLO NAM JE PROTULETJE

Amabile ♩ = 138 (26")

89

Došlo nam je pro-tu-let-je kaj buo cvielo muodro cviet-je.

***mf** Muodro cviet-je, fi-jo-li-ce, ke be-re-ju die-voj-či-ce.*

2. Saka svomu i dragomu,
ja pak tuožna niemam komu.
Zgubila sam svojga para,
odišel je za soldata.

DOŠLO NAM JE VRIEME

Doloroso ♩ = 96 (30")

90 *mf* Doš-lo nam je vrie-me tu-ge i ža - los-ti.

f Ža-lost nie-je mo-či spi-sa - ti za - do - sti.

2. Meseca augusta deneka drugoga
ostavil sam para srcu povoljnoga.
3. Devetsto štirnajsto leto se pisalo
da se moje ime od majke brisalo.
4. Ob dvanojsti vuri počel cug gibati,
na to je morala bonda zaigrati.
5. Kričanje se čulo: »Zbogom, mili sini,
samo verni bojte svoji domovini!«
6. Tri dni i tri noči mi smo se peljali,
na ruski granici doli s cuga stali.
7. Ondaj k regimentom svojim maršerali,
ki smo pre Lublinu tabora držali.
8. Jafkanje se čulo: »Rane mi zavežil!
Hodi pajdaš k meni, mortim bo mi ležil!«
9. Ja sam išel k njemu kaj ga zdignem gori,
al' na moju žalost on vejč ne govori.
10. Jan se sem prehiti, drugi tam opadne,
nit' ja tožen ne znam de mi sonce zajde.

TUOŽNO VRIEME, BOJ KRVAVI

Lamentabile ♩ = 76 (38")

91 *mp* Tuožno vrieme, boj kr-va-vi, tuo je vuo-lja Buož - ja.

mf Vnuoga die-voj - či-ca buo is - ka-la pa-ra svoj - ga.

f Tuožno vrieme, boj kr-va-vi, tuo je vuo-lja Buož - ja.

Vnuo ga die-voj - či-ca buo is - ka-la pa-ra svoj - ga.

2. Ali vnuoga buode teško našla para svojga,
v tuogi plačuč buo iskala jiegovoga groba.
3. Zahadav je juoj po svietu grobeka iskati,
na tiem bojnim polju grob se nebre prepoznati.
4. Sua je ova ruska zemlja siem tam sprekopana
i nas mladih Međimorcov domovina prava.
5. Zbuogom, zbuogom mi ostani, Dekanovsko selo,
vieč me nigdar ne buo vidlo Međimorje malo.

DEJ MOA MILA ZNUALA

Affanato ♩ = 86 (28^u)

92 *mf* Dej moa mi-la znu-a-la, dej moa dro-a-ga znu-a-la de sam
 vez-da joa, *f* na tu-rov-num po-lju de ju-nua-ki
 1. sto-ju, bo-ja bi-je-ju. 2. bo-ja bi-je-ju.

2. Dej moa mila znuala,
 dej moa droaga znuala
 kak sam lačen joa,
 spekla bi pogače
 i prfke koloače
 kaj se najel joa.
 Spekla bi...

3. Dej moa mila znuala,
 dej moa droaga znuala
 kak sam žejen joa,
 išla bi v gorice,
 donesla bi vince
 kaj pili mi dvoa.
 Išla bi...

VETER

Affanato ♩ = 114 (30")

93

p Ve-ter, ve-ter, dra-gi ve-ter, ti, pri - ja - tel moj,

mf po-več de mi je moj dra-gi? -Di-šel je vu boj!-

2. — Ja budem povedal tebi
gde ti on leži.
Njegvo telo tam vu polu
rosica hladi.
3. Njegvo lice sunce peče,
mesec pokriva.
Njegvo čelo, njegve lasi
deždek poliva.
4. On ti leži tam na polu,
več ti ne živi,
to ti povem kaj buš znala,
on ti trdo spi.
5. Draga moja, naj za njega
više pitati,
ar se njega nazaj dimo
ne češ včeka-ti. —

DE SU ONI NAŠI

Intimo - addolorato ♩ = 94 (38")

94

p De su o-ni na-ši klinčec-i čr-le-ni,

mf kie su snoč-kaj bi-li *p* vu vrt za-sa-je-ni ?

2. Koje mi je mila vu vrt zasadila,
na zlamenje da me buode viek ljubila.
3. Vu grobeku ležim, maj je rescveteni.
Duojdí, draga, duojdí barem jampuoť k meni!
4. Z suznimi očima na grobek poklekni,
z tuožnimi riečkami meni ovak rekni:
5. Tu počivaj klinčec, vu liepoj mladosti
kie si moral vmrieti od tuoge, žalosti!
6. Ja pak buom na svietu bez veselja bila,
dok i mene ne buo zemljica pokrila.

SVETA NOĆ JE

Doloroso ♩ = 46 (50^m)

<p>2. Što si tako zamišljena
sveti večer, tužna mati?
Koja bol ti srce mori,
hoćeš li to sad kazati?</p>	<p>6. Na stolicu blijedo svjetlo
polagano tinja, gori,
a žalosna, tužna miso,
Svete noći majku mori.</p>
<p>3. Tužna majka odgovara:
»Tam med gora i planina,
vusrred snega vu taboru
ja ve gledim svoga sina.</p>	<p>7. Sred crkvice dijete leži
u jaslicam, gdje se rodi.
Da ublaži srca boli,
svoje misli tamo vodi.</p>
<p>4. Tam je dalko od svog doma,
gde ga smrt nemila goni,
gde on ove svete noći,
nebre kam da glavo skloni.</p>	<p>8. Moleć ruke gore sklapa:
— Bože dragi iz visina,
usliši mi prošnju moju
i povrati milog sina! —</p>
<p>5. Sud se ove noći speva:
— Mir sem ludem dobre vole!
A sin gledi boli, muke,
polejano s krvjum pole.«</p>	<p>9. Završivši molitvicu
duhom ide kući svoji,
a misli njoj opet lete
do straže, gdje sinak stoji.</p>

10. Osamljena kraj stolića
šapće: Bože, Tvoja volja! —
U to pandur uđe 'f hižu'
i preda list s bojnog polja.
11. Sva drhteći list otvara,
a suze njoj oči rose,
tužni vali njenih misli
u daljinu nju odnose.
12. Pročitavši željene vijesti,
što na prvoj strani vidi?
Da je sinak na životu,
al' stoji u bojnoj glibi.
13. Makar njoj bol srce para,
nova radost nju obimlje,
u toj sreći za nju s nova
Sveta noćca sad počimlje.
14. Pisamce njoj smiri srce
za te divne Svete noći,
ali duša želi znati
kad će ipak sinak doći?
15. Prošlo je par sretnih dana,
a oni su zadnji bili,
jer stiže glas iz daleka
da je mrtav sinak mili.
16. Pade majka i zaplače:
— Neće više sinak doći! —
Ostao njoj samo spomen,
sinkov list od Svete noći.

· OVI LUCKI HUDI LJUDI

Adolorato ♩ = 68 (38")

96. *p* O-vi luc-ki hudi lju-di kaj su nap-ra — vi — li

mf da su mo-je mnuado tie-lo tri put op-str — lji — li!

f O - vi luc-ki hudi lju-di *mf* kaj su nap-ra - vi - li

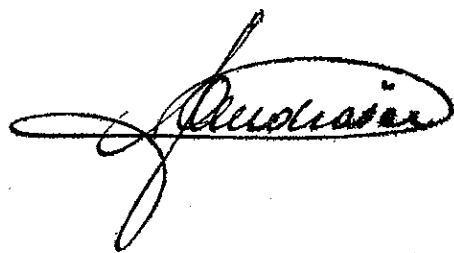
p da su mo-je mnuado tie-lo tri put op-str — lji — li!

2. Prvi put je mene streljil vu tu desnu ruaku.
Drugi put je mene streljil vu tu desnu pleče.
3. Tretji put je mene streljil vu tu tuažnu gloavu,
mom je moje mnuado tielo na zemljicu palo.
4. Krfčicu mi je popila toa črna zemljica,
foarbu su mi premenila moa črliena lica.
5. Na obrazu su mi bile zeliene kitice
kaj me ne bi prepoznale mnuade dievojčice.

6. *Sestrica mi govorila: »Nejdi, broatec, dimo
kaj si išče jadnu nočku skupaj tu prespimo!«*
7. *Telegraf je muom odišel f Puostakofsko selo,
ocu, moajki i sestricam f srčecu preselo.*
8. *Mene su peljali črez tuo Novakofsko polje,
več me nigdoar ne buo vidlo malo Međimuorje.*
9. *F dekanovskoj slavnoj fari zvoni zazvonili
da su moje mnuado tielo vu grob sprevodili.*

MEĐIMURSKI SMIJEH

RAZNE

A stylized, handwritten signature in black ink, featuring a large, flowing 'S' or 'M' shape that loops around the text 'Medimurski'.

DUDAŠ

Largamente ♩ = 92 (26")

Più allegro

2. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
kosmati, strgani,
kosmati, strgani.
Aj, aj,...

5. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
zato pije vina,
zato pije vina.
Aj, aj,...

3. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
strgana jim bunda,
strgana jim bunda.
Aj, aj,...

6. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
žena mu je huda,
žena mu je huda.
Aj, aj,...

4. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
ciganu je zima,
ciganu je zima.
Aj, aj,...

7. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
viek ga bije čuda,
viek ga bije čuda.
Aj, aj,...

8. Dil, dil, duda,
dil, dil, duda,
cigo gudi svuda,
cigo gudi svuda.
Aj, aj,...

DUDAŠ SI JE IGRAL

Grave, Lamentabile ♩ = 64 (28")

98 *p*

Du-đaš si je ig-ral, sieo si je pod sli-vu,

mieo je du - gu bra-đu (i) ruo-ba-ču vu - ši - vu.

sotto voce

Mieo je du - gu bra-đu (i) ruo-ba-ču vu - ši - vu.

2. *Debele mustače si je prebrisaval,
ovak popievajuč si je poigraval:*
3. *Hod'te muoži, žene, i dudaša čujte,
za piesmice moje, prosim me darujte!*
4. *Priek Drave sam rođen, niemam oca, majku,
ime mi je Peter, zoveju me Stanjko.*
5. *Siromak sam velik, tuo vidite sami,
svetek ali v petek, hodim v stari krami.*
6. *Zemlje niesam herbal niti jednu grudu,
sam od sviega deda ovu staru dudu.*
7. *Grunta niti hiže otec mi nie imel,
ipak vu poštenju na vieke sam živel.*
8. *Vezdaj sam zastupil v osemdeset štrtu,
živim vu veselju, kak v zemaljskom vrtu.*

9. *Makar niemam hiže, ne bojim se zime,
saka gazdarica mene na stan prime.*
10. *S pesmicom si zaspim, s pesmicom se
stanem,
v zimi niti v leti z delom ne zastanem.*
11. *Kaj vam poviem dale, niesam do ve igral,
tuo sam samo za vas, dva dni furt nabiral.*
12. *Poslušajte prosim, muožeki i žene,
vi dečica mala, ka ste blizu mene.*
13. *Da se diete rodi, babica ga vredi,
majka hrani, koji, kaj bi zrasel predi.*
14. *Al' vnuogi i vnuogi ceca majku hudu,
to vam povie starec kie igra vu dudu.*
15. *Tuo je ona majka koja ne navuča,
od deteta srca, vragu daje ključa.*
16. *Nigdar ga ne pazi, nigdar ne pokara,
sama je sej žalec, sama sebe vara.*
17. *Gda doraste gori, pošten človek nije,
a vnuoga se majka na tuo samo smieje.*
18. *Premislite na tuo, niesu vam tuo šale,
poslušajte v miru, spieval buom vam dale.*
19. *Ne ženite sina dok za ženu nije,
dokler gledi kruha z ludske ruoke čije.*
20. *Gda mu se stolnačiš pravice, poštienja,
ondaj ti je sinek pravi mladoženja.*
21. *Kak tuo vrieme duojde, babe muom zazviede,
ne dajuč mu mira dok v snoboke nejde.*
22. *One mu zbereju štieru ženil buode,
tak ftopidu buokca vu šalici vode.*

23. Čerkicu si mnuadu takaj naj zdavati,
ar nieje sposobna ves posel delati.
24. Gda bu znuola kuhat, presti tienke niti,
ondaj buo ti sneha kak več mora biti.
25. Snehu zemi z dalka, sina ženi bliže,
ar ti ženski jezik se povie od hiže.
26. Niega ženske glave kaj bi ovak bila
samo poslušala, nikaj govorila.
27. Ženi naj veruvat, k tomu ak' je mnuada,
makar ji nie sila, naviek zlaže rada.
28. Ženi se povdati niemaš hujšu sliku,
do smrti si bogec na jienom glavniku!
29. Ženi naj povedat istinu nit šalo,
ar ti buode zutra cielo selo znalo.
30. Ženu naj pustiti brez sebe nit k meši,
ona sam tuo želi da se tebe rieši.
31. Pajdaštvo naj delat s kiem gut bratec dragi,
ar ti buo poštienje skorom viek na vagi.
32. Ti buoš dal pošteno, drugi s hudim vrača,
a to je poštenim od negdarja plača.
33. S kim guot se pokumit, tuo je malo gizda,
dej mi veruj, bratec, kum te prvi izda.
34. Slabo ti poštienje od rodbinstva visi,
veruj meni starcu, ar ti probal niesi.
35. Jošče bi vam spieval, prijатели moji,
al' buom složil konec ovi piesmi svoji.
36. Makar mi prez piesme malo vrieme mine,
a moa vierna duda naj si ve počine.

DUDAŠ

Tempo rubato (♩ = 68 30")

99

Recitativo

Glas

mf Du-daš si je s du-dom vu hla-du po-či — nul, —

Duda

s prs-ti je mus-ta-če na frk si za-vi — nul. —

mp Po-čel je ođ du-de pre-tis-ka-ti me — ha —

mf i ša-lu je de-lal, a-li se brez gre-ha. — od 1. do 30.

2. Žene i dečica jega mom opkole,
naj nekaj popeva, si ga za to mole.
Dudaš se prebrisal i pogladil čelo,
pak jim je spokeval sve živleje celo.
3. — Vu mladosti moji, gda bi rosa pala,
majkica je moja mene vu ji prala.
Nisam imel zipke, nit vajkuše bele,
niti za oviti jedne plafte cele.
4. Saki den me japek z grma vu grm selil,
kak v največšim dobri vek sam se veselil.
Zipka mi je bila grabica kre grma,
vanjkuš i blazina, kakša suha krma.
5. Do desetog leta nesam mel robačo
nit, kak druga deca, nikakšo igračko.
S cvetjem sam se igral i kitice slagal,
pisane matule po travici dragal.
6. Doklam nesam hodil, to vam morem reči,
nosila me mama vu plafti na pleči.
Tak črez celo leto, od sela do sela,
prez hiže i grunta, a navek vesela.
7. Vu kakvoj kolibi preživel bi zimu,
v koriti od vrbe, pri ognju i dimu.
Lepo mi je bilo pak sam gori zrasel
i za seksar na den kravice sam pasel.
8. Niti jadnu večer sam ne smel zaspati,
doklam nesam zmolil, klečeči na trati.
Japeka čul nesam nigdar nikaj kleti,
a lucko nit droptu nesam ja smel zeti.
9. Saki den je majka po polu kopala,
a neje nit grude zemlice imala.
Drugi den drugomu bila je na deli,
japek pak je igral, pak smo sega meli.

10. *Vu sobotu kesno v potok je 'dbežala,
naše opravice čisto je oprala.
Količe kre grma sama je nabila,
oprava pri ognju tak se posušila.*
11. *Hodeči po svetu navek smo molili
da bi novog dneva lepše sprevodili.
Kak bi gut na dalko mi od cirkve bili,
vu nedelu k meši nesmo zamudili.*
12. *Z nikoga se norca nesam nigdar delal,
niti pak nesreči lucki nigdar smejal,
ar me ovak majka na veke vučila,
nit me k hmaji deci nigdar ne pustila.*
13. *Igrati me japek več od mlada vučil,
čuda pot se bogec z menom fest namučil.
To mi je črez život ve stalna meštija,
kaj druge veselim, a to ne norija.*
14. *Tak je mene majka othranila gori,
den denes mi v duhu da gda pregovori.
I bila je majka, istina je živa.
Dej joj Božek pokoj tam de ve počiva.*
15. *Kulko je med vami, draga družba moja,
takši dobri majki kak je bila moja?
Pak kakše ste majke, takša su vam deca,
saki pošten človek pred jimi se leca.*
16. *Pošten dem med vašu rođenu dečicu,
a ona s kamejem na moju glavicu.
Več pot majka vidi hudo dečje delo,
nit ga opomene kaj to ne bi smelo.*
17. *Devojčice vaše rano zgube srama,
a skorom i navek za to zna i mama.
Dobro i pošteno čudaj pot ji krati,
ali zalukava za luckimi vrati.*

18. *Staro govoreje povem vam ve rado:
»Ne zapusti drevo, dok je jošče mnado.«
Vijaj ga i veži za mnadog života,
kaj ti potlam bude dika i lepota.*
19. *Ve pak bum vam speval, dok mi jošče vola
nekaj i od lepog zelenoga pola.
Neduznomu cvetju, ružicam rezvitim,
ar ja kakti starec, rad se ž jimi kitim.*
20. *Najlepše od sega je zeleno pole
i vu jem težaki, ali dobre vole,
ki več pot zaslade s pesmicom si trude,
ne kunejo nigdar, niti prazno blude.*
21. *Saku lucku grudu, kak je tre' poštuju
i z svojim siromaštvom vek se zdovoljuju.
Lucki klas nit betvu nigdar ne prisvoje,
krivo stečen penez nigdar si ne broje.*
22. *Videti je moči i nekaj me steže,
gde ti lucki silje v svoje plafte veže.
Ne pita za truda nit' za lucke muke
kak su s tem trpele gospodara ruke.*
23. *Lucko v svoj dvor vozi i s luckim se štima,
ali blagoslova pri tom nikšeg nema.
Lucke brazde reže i priarja k svoji,
a navek se prvi med poštene broji.*
24. *Kuneči on seja i gda žnje, preklija,
tak je mesto žitka greha puna škrija.
Kune da spat ide, kune da se stane,
se z grehom zamaže živleja si dane.*
25. *Za cirkvu ne mari, nit se zmisli Boga,
za svo zlo pak krivi, kre sebe sakoga.
Koli išče zroka, pak večkrat poveda,
kak je bole bilo našim starcom negda.*

26. Neče prepoznati tu istinu živo
kaj je vu denešnjim svetu tomu krivo.
Negda gda se ženil, dobil je škrbaka,
denes nit' ne rođen, več ga svila čaka.
27. Neje znal za gizdu, nosil je domače,
s dvadesetim letom mel je prve hlače.
V dvajsti petom letu ženil se je v redu,
denes pak v petnajstom več snoboki dedu.
28. Vi, starci, pak vidim nemate segura
kaj bi deci rekli kaj se reči mora.
Vi jim se pustite kak očēju imat,
jafčuč povedate, nečeju poslušat.
29. Vezdaj pak si očem počinuti malo,
dale bi nastavil kaj mi je ostalo
zjutra s ranom zorjom speval bi vam šale
kak su negda kume same f kleti spale.
30. Zvršuvlem s popefkom ovu svoju vižu,
idem Boga molit na cintor pri križu.
I večer nagible, tre bu iskat stana.
Lefku noč vam želim do zjutrašjeg dana!

DUDAŠ

Tempo rubato ♩ = 64 (34")
 Recitativo

100

Glas *mf* V ju - tro ka - je sun - ce zo - ri - ca ro - di — la, —

Duda

mf a zvez - di - ca za - d - ja za ob - la - ke skri — — — la,

f sun - če - ko - vi tra - ti v sa - ku luk - jo vdr — li,

mp a ro - si - ca hladna sa kog cve - ta gr - li. — — — — — od 1. do 23.

2. Dudaš je na pleča hitil dudu svojo
i pjesme je zbiral, se na red po broju,
ar kakti na delo pripraviti se mora,
čudaj je tre znati od dvora do dvora.
3. Tak pri prvoj hiži s dudom da avizu,
več je tulko ludi da nit nebreš blizu.
Kre jega v škrlaku, mam su bile škude,
s veseljem je tiskal meha svoje dude.
4. Popievati začel sakojačke šale,
kak su negda babe same f kleti spale,
kak je kuma Dora govora držala
i na zadje v blato na hrbet opala.
5. Počel je od kraja, kak vam je to bilo
i imel je k tomu ron vižicu milo.
Pred spievajem nekšu cifru je žvrgulil,
a ondaj se začel kak budete čuli:
6. Bilo vam je ovo za pokojne Ščuke,
gda je trsek rodil čist brez sake muke.
V gori je rodila s vinom saka brazda,
a našitu čohu mel je saki gazda.
7. Sako leto jampot bila je navada
pote v goru ravnat, ako je gde graba.
Zapoved je gazdom takša bila dana,
a to je na brigi miela kuma Jana.
8. Kaj v jesen za vožju puti budu v redu,
za tie posel žene vjek su bile k redu
pak su se s veseljem v goru otpravile
i po stari šegi naviek se napile.
9. Toga dneva v jutro sunce zišlo nisko
i malo je bilo od deždaka šklisko.
Kuma Dora s Janom, vuzvale su Getu
i strina su Žofa, bili na piketu.

10. Žofa pak vuzvali Nacija vun s štale,
ar su hude misli jim na pamet pale.
— Sir ti je za tramom, a kruh nuter f kišti,
pak pazi pri domu kaj se kaj ne vništi.
11. Či pak mene morti z večer dimo na bo,
nie kaj doma stavil pak dišel vu selo!
Penezom dej mira, znam kulko je f kesi,
ti sam jajca f štacun za duhan odnesi! —
12. Ondaj zove Žofa, — hote kuma Jana —
pri meni se našla i kokoš zaklana.
Geta su si v robec svezali kolače,
a Jana su zeli nekaj rehovnjače.
13. Dora su si nesli, črleno jemkelo,
kuma Jana čohu i plaftu debelu.
Strina Žofa peču, kak se k meši nosi,
a Geta i škorje, kaj ne peju bos.
14. I tak su se štiri dišle vu gorice,
malo i vu strahu, boječi se kmice.
Med sobom su velki i spomenek mele,
pak su do poldneva v grabi presedele.
15. K poldnevu gda sunce fjest visoko sviati,
se štiri su bile vu Janini kleti.
Jadna drugoj klima i posploš klafuri,
po čobaj se sakoj delali mehuri.
16. S prvim su peharom bile mom gotove,
ondaj kuma Dora Janu vu kot zove:
— Čuješ, teca Jana, tak te bum ve zvala,
nej ti svojga Štiefa moji Regi dala?
17. Prilika je fina, sega imam dosti,
služiti pak morem, makar pet dni gosti!
Puca ti je za se, to vre vidiš soma,
ja sie na ju pustim ak' odidem s doma.

18. *To pak strina Žofa želela je znati,
vuha je mom k vrati hapila tiskati.
Sie je dobro čula kaj Dora govori,
Geti s prstom mahne naj de bliže gori.*
19. — *Čujete vi ovo, kak se Dora fali?
Kaj da jieni dvori na tri štoke stali!
Ve pak vam ja rejčem, makar smo pri vini,
vienec moje Nieže bu s sami cekini! —*
20. *Morala je Jana Štefa obečati,
po tiem kumu Doru nazaj k vini zvati.
Mom je drugi pehar s dvie holbe napujen
i ob janim hipu čist do dna bil sprážjen.*
21. *Kume se glasneše napijaju dale,
a oprave svoje z sebe dol zmetale
i za kratko vreme tak su glasne bile
kaj jih bilo čuti po gori sie vdilem.*
22. *Kuma Dora fali z sega glasa Regu,
da joj niega para na cesarskom briegu.
— Vienec moje Rege bude ves f bielini,
po jiem pak se bodu svietili cekini! —*
23. *Došla je i kmica, pak su f kleti 'stale,
cielu nočku pile, nit pošteno spale.
Med lagvi i čebri bile su na stano,
v jutro slama, plafte, se mokro, poscano!*

CICE MUCE, ČIJE STE VI PUCE

Capriccioso ♩ = 96 (20")

101 *mf* Ci - ce mu - ce, či - je ste vi pu - ce ?
 Draš - kov - sko - ga škol - ni - ka pi - ce - ko - vo per - je.

2. Cice muce, čije ste vi puce?
 Školnikovog Draškeca
 picekovo perje.

3. Cice muce, čije ste vi puce?
 Mi smo puce mamine
 picekovo perje.

4. Cice muce, čije ste vi puce?
 Mamine smo puce mi
 picekovo perje.

5. Cice muce, čije ste vi puce?
 Dekanovske puce smo
 picekovo perje.

6. Cice muce, čije ste vi puce?
 Puce smo z Dekanovec
 picekovo perje.

V GORIČANI SU VAM

Rustico - burlesco ♩ = 102 (28")

6. *Krčmarica Kata zabavu su meli,
z večer su kolbase dečkom kuhat deli.*
7. *V kuhji puna tibla kolbasov je bila,
a Duora je za jih nekak zazvedila.*
8. *Kak su 'dišli Kata po vino v pelnicu,
Duorica muom v kuhju kaj je vidla kmicu.*
9. *Dok su Kata vino vu vrč natočili,
vejč su si kolbasi Duori v pregi bili.*
10. *Potem su pak Duoru dečki plesat zvali,
a kolbasi s prege doli su opali.*
11. *Kata su kolbase po hiži pobrali,
Duoru dievojčicu, vu klet su stirali*
12. *Stara klet je bila za štalom do vrta,
de je bila Duora štiri dni zaprta.*
13. *Takši su od Duore bili v seli glasi,
a tomu su krivi fkradjeni kolbasi.*

ČRNE ČIŽME

Burlesco ♩ = 74 (26")

103

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked 'Burlesco' with a quarter note equal to 74 beats per minute (26 seconds). The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains the first line of the melody with lyrics 'Čr - ne čiž - me z vuski-mi sa - ra - mi,'. The second staff continues the melody with lyrics 'ke je Her-ceg po-go-dil do-li pod vr-ba-mi. Tu - li - pan'. The third staff concludes the melody with lyrics 'čr - le - ni, al je vel-ka lju-bav med na-mi!'. Dynamics include *f* (forte) at the beginning and *mf* (mezzo-forte) in the second staff. There are several slurs and accents throughout the piece.

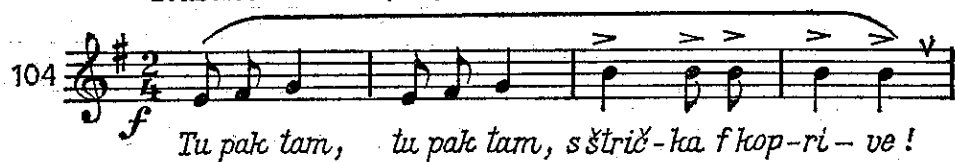
f Čr - ne čiž - me z vuski-mi sa - ra - mi,
ke je Her-ceg po-go-dil do-li pod vr-ba-mi. *mf* Tu - li - pan
čr - le - ni, al je vel-ka lju-bav med na-mi!

2. Ljubil sam te, grličica draga,
dok si bila liepi cviet, dok si bila mlada
Tulipan črleni,...
3. Ali ve si farbu spremenila,
več si mi nie cifrasta kak si predi bila.
Tulipan črleni,...
4. Zahman su ti čipkice po čeli,
kajti su te s krčmice dečki vun pomeli.
Tulipan črleni,...
5. Zakaj si se ž jimi shurmastila?
Tomu si si, Julika, vezdaj sama kriva.
Tulipan črleni,...
6. Zapila si čizmice s sarami,
do jutra si tancala z bosimi nogami.
Tulipan črleni,...

7. *Ka se sneha s tobom pajdašila,
taki je pred drugimi poštenje zgubila.
Tulipan črleni,...*
8. *Druge snehe idu vu krčmicu,
Jula krpa v zapečku svoju pocelicu.
Tulipan črleni,...*
9. *Ar ne zraste žito na kocenju,
popievajte, snešice, ke ste vu poštenju.
Tulipan črleni,...*
10. *Pre Mikecu kre parme na vrtu,
tam su dečki zbuhalo Hercega po hrptu.
Tulipan črleni,...*

TU PAK TAM

Rustico ♩ = 66 (22")

2. Tu pak tam, tu pak tam,
s gloga v brezgovje!
De su one ružice ke su lani zrasle?
De su one ružice ke su lani zrasle?
3. Tu pak tam, tu pak tam,
s 'reha na hrušku!
De su one črešjice ke su lani zrasle?
De su one črešjice ke su lani zrasle?
4. Tu pak tam, tu pak tam,
s brega vu grabu!
De su one gobice ke su lani zrasle?
De su one gobice ke su lani zrasle?
5. Tu pak tam, tu pak tam,
s vode vu blato!
De je ona ribica ka je lani zrasla?
De je ona ribica ka je lani zrasla?
6. Tu pak tam, tu pak tam,
s paše v gorice!
De je ona snešica ka se lani zdala?
De je ona snešica ka se lani zdala?

REGICA

Burlesco ♩ = 80 (24")

105

mf Re-gi-ca je ne-sla kos-com zaj-tre-ka,

f pak je sriela Jambrekovog Đu-re-ka. *mf* Re-gi-ca je, tra-la-la,

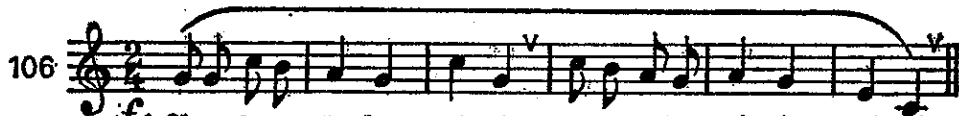
f nes-la koscom zajtreka, pak je srie-la Jambrekovog Đu-re-ka.

2. Visoko se na njega ogledala,
pak je doli z glave kuorpu hitila.
Visoko se, tralala,...
3. Juha se je z loncom v grabu skotala,
gibanica se pod zdelom motala.
Juha se je, tralala,...
4. Makaroni se vu prahu miešaju,
sredi ceste se pod kuorpom prešaju.
Makaroni, tralala,...
5. Gibanicu buom pobrala gori suo,
juha pak z rezanci naj v grabi buo.
Gibanicu, tralala,...
6. Makaroni tu naj buodo de su je,
vre de z sela kujsek pak je se pojie.
Makaroni, tralala,...
7. Dragi Đurek, dej mi poveč kaj buom ve,
našim pak je koscom rano zajtrek tre.
Dragi Đurek, tralala,...

8. Vre ga buodo moja mama skuhati,
kaj te nado tvoja domaj buhati.
Vre ga buodo, tralala,...
9. Idi samo tuot pod vrte fletno deš,
mortim izdaj moju mamu domaj neš.
Idi samo, tralala,...
10. Regica se visoko podvezala,
priek pod vrte k mami je odbiežala.
Regica se, tralala,...
11. Mama ju je na naglom zapitala:
»Kaj se s tobom pripetilo Regica?«
Mama ju je, tralala,...
12. »Nekak sam se na mostu popičila,
pak sam doli z glave kuorpu hitila.«
Nekak sam se, tralala,...
13. Mama su joj muom složili zajtreka,
ruon su meli pečenega pajceka.
Mama su joj, tralala,...
14. Na tuo pak je došel v kuhju Štief pandur,
vura je na stieni zbila sedem vur.
Na tuo pak je, tralala,...
15. Gda ste pak vi gustuvaje sljužili,
kaj ste Regicu za snehu dobili?
Gda ste pak vi, tralala,...
16. A vezdaj pak tuo se skupaj tak naj buo,
kaj Regica pre Jambreku sneha buo!
A vezdaj pak, tralala,...

NACEK

Con furberia $\text{♩} = 120 (54'')$

- f* 1. Škapaju se ka-lam- pie-ri, Na-cek pijan cies-tu mie-ri,
2. Štiel bi si kak rav-no i - ti kaj se v grabu ne pre - hi - ti,
3. Makar i po ruavnom i - de, vlek mu o-či gra-be vi-de.

mf cesta mu se vi-di vuos-ka kak vu kljunu mluada guos-ka.
no-ge oš-tro siem tam me-če, sploh ga nekaj v gra-bu vle-če.
Ruoke sploh na-prej po - die-va, pak si o-vak za - po - pie-va:

Poco allegro

mf Nie-ga šu-mi - ce brez fti-ča, ni-ti plu-o-ta brez ko-li-ča!

Ni-ti brie-ga nie brez grabe, ni-ti vuo-de nie brez za-be!

Ni-ti krč-mi - ce brez vi-na, nit' črez Na-ce - ka fa-ki-na!

Poco lento

mf Šic siem, šic tam, i-dem a-li ne znam kam!

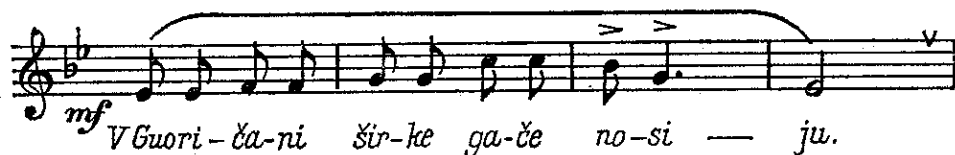
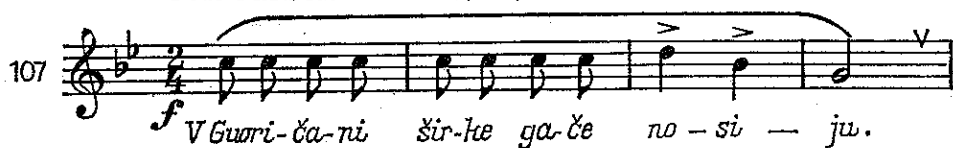

Šic siem, šic tam, ne-buom do-šel z vie-čer k vam!

Opaska: U prva dva reda nota otpjevati sve tri kitice, a zatim: Niega šumice...

V GUORIČANI

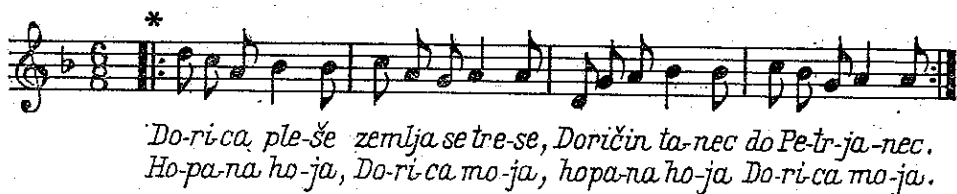
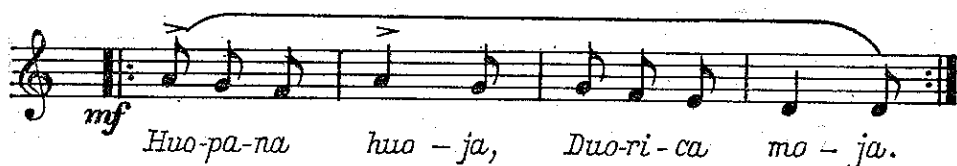
Con furberia ♩ = 96 (20")

2. Dečki trepaste škrljake imaju,
širke šurce pak se ž jimi štimaju.
3. A puce pak podvezane hodiju,
išče k tomu duge bajke nosiju.
4. V Guoričani velko blato po polju,
naj se Štefek toa ženiti k nikomu.
5. Raj se ženi vu selo Hoduošane,
tam nosiju puce biele robače.
6. Zahman su mi toga svieta radosti,
če ja niemam kaj si želim v mnadosti.
7. Se veselje nieje mi tak veliko
kak da ljubim hoduošanjsku dievojkul

DUORICA PLIEŠE *

Capriccioso ♩ = 180 (12")

* Ovu melodiju je FLORIJAN pjevao KRSTI ODAKU za operu »DORICA PLEŠE«

2. Duorica tenka kak je drvenka.
Huopana huoja, Duorica moja.	8. Duoricu ljubim i šolce kupim.
Huopana huoja, Duorica moja.
3. Duorica bosa niema nit šolca.
Huopana huoja, Duorica moja.	9. Duoricu v kuotek rivam na
Huopana huoja, Duorica moja. pocek.
4. Duorica pase pisano prase.
Huopana huoja, Duorica moja.	10. Duorica nieče cuani mi zmieče.
Huopana huoja, Duorica moja.
5. Duorica spila jen liter vina.
Huopana huoja, Duorica moja.	11. Duorica skuoči, s ruokami
Huopana huoja, Duorica moja. puoči.
6. Duorica spila, pijana bila.
Huopana huoja, Duorica moja.	12. Duoricu štimam, ar sam juo
Huopana huoja, Duorica moja. imam!
7. Duoricu v guhni, Imbrek vie
Huopana huoja, Duorica moja. snubi.	

NE ZNAM TEOŽNA DIEVOJKO

109 Con furberia ♩ = 92 (30")

a)

mf Ne znam tuožna dievoj-ko kom bi za-muš da — la ?

f VNo — va — kov — ce nej ju ra-da da — la.
VNo — va — kov — ci sa — mi muodri — ja — ši,

mf VNova-kov-ce, die-voj-ko, nej ju ra-da da — la.
vNova-kov-ci, die-voj-ko, sa — mi muodri — ja — ši.

FLORIJAŃ ANDRAŠEC je 1921. g. ispjevao ovako:

b)

10. Ne znam tuožna dievojko kom bi zamuš dala?
V Dekanovce bi ju rada dala.
V Dekanovce, dievojko, bi ju rada dala.
Sam se bojim kaj mi nej,
sam se bojim, dievojko, dimo dobežala!

Opaska: Ova popijevka sastoji se od deset kitica ali od druge do devete kitice nije tiskan sadržaj zbog toga jer za mještane sela Domašinec, Goričan, Belica, Podturen, Turčišće, Gardinovec, Miklaveć, Vratišinec nalazimo šaljive, za nekoga možda uvredljive, nazive. Na primjer: klaftari, pravdaši, gizdavci, koritari, nevaljaši, birtaši, pospanci, itd.

STUOPRAM SAM SE OŽENIL

Smanioso ♩ = 96 (20")

110 *mp* *Stuopram sam se o-že-nil, vieč me žen-ka zbi-la.*

mf *Drugi-lju-di mi ve-le: „Prav ti je vči-ni-la.”*

f *Stuopram sam se o-že-nil, vieč me žen-ka zbi-la.*

p *Dru-gi-lju-di mi ve-le: „Prav ti je vči-ni-la.”*

2. Kupil bi ji čiznice
liepe ordovanske
da mi nej govorila
rieči grubijanjske.
3. Kupil bi ji tibeta
s cifrastimi bati
da nej bila kakšna jie
kaj me da guot zmlati.
4. Fčera j jošče rekla je
puono rieči hudi,
a zmied jimi i ove,
poslušajte ljudi!

5. »Idi muoj muož, *f* pleva
spat
s tvojimi čizmamil!
Zakaj hodiš po krčmaj
z ljudskimi snehami?
6. Spal buodeš i s tibetom
pre gnoju na slami,
zakaj imaš spominke
z ljudskimi deklami?
7. Prosil sam juo večerju,
nieje štela dati,
k tuomu *f* parmi tri noči
moral sam i spat.

8. Se jedno viek vesel sam
ar sam v dobrom zdravlju,
fučka mi se i kak spim,
makar nie na zglavlju.

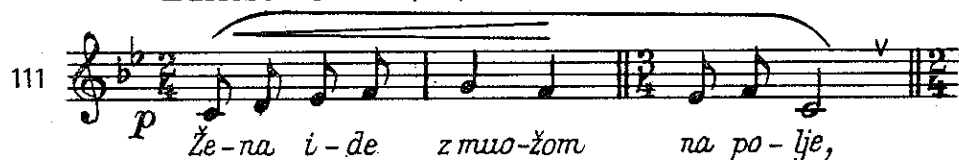
9. Sam ti pazi, došla buo
nekša kuga na te,
ondaj buoš me zvala k sej,
al mi na buo za te.

10. Ti buoš dalje jaskala
f postelji brez konca,
ja pak si bum f tejier diel
fino meso z lonca.

11. Dalje buoš vuzavala
kak krekeče žaba.
teškog križa imam ja,
a tuo si ti baba.

ŽENA IDE Z MUOŽOM

Burlesco ♩ = 84 (22")

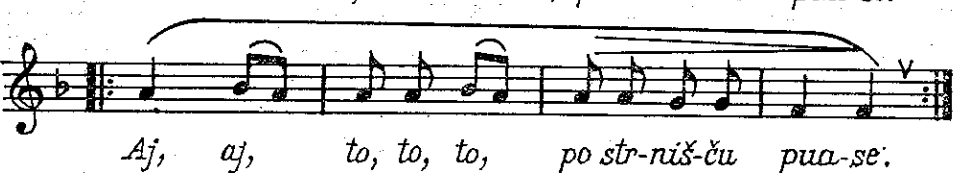
2. Vidiš moj muož kak je liepi tie,
nit ga lepšeg dečka v seli nie.
Vidiš moj muož kak je liepi tie, liepi tie.
Nit ga lepšeg dečka v seli nie.

3. Duoſde večer, žena ide spat,
štela muoža prijeti za vrat.
Duoſde večer, žena ide spat, ide spat.
Štela muoža prijeti za vrat.
4. Naj me, draga žena, loviti,
ar ti znaš topole ljubiti.
Naj me, draga žena, loviti, loviti.
Ar ti znaš topole ljubiti.
5. Žena moja, naj buo volja tva,
pak si od ve ljubi topola.
Žena moja, naj buo volja tva, volja tva.
Pak si od ve ljubi topola.

ŽENA MUOŽA

Giocosu ♩ = 90 (16")

112 *mf*

Aj, aj, to, to, to, po str-niš-ču pua-se.

2. Tirala ga, tirala ga
na Jelenski sejam.
Aj, aj,	4. Zviezala muo, zviezala muo
robaču brez krilca.
Aj, aj,
3. Zviezala muo, zviezala muo
gače do koliena.
Aj, aj,	5. I diela muo, i diela muo
škriljaka brez šiške.
Aj, aj,

6. Niega dala, niega dala
nit za štiri groše.
Aj, aj,

7. Vliekla ga je, vliekla ga je
viečer nazaj dimo.
Aj, aj,

8. Kaj buo si ga, kaj buo si ga
i dalje ljubila.
Aj, aj,

MUOJ MUOŽ

Minacciose ♩ = 110 (26")

113

2. Žiena muoja ti si srce mie,
vieč te štimam kak
Međimuorje!
Žiena muoja nej se hurmati,
kaj te nabuom moral buhati!
Oj, žiena ma,

3. Dok sam doma viek juo se
buoli
da odidem muom vam ozdravi.
Kuomaj čoaka kaj odidem
fkrej,
pak si drugog muom vleče k
sej.
Oj, žiena ma,

ŠIETALE SE DVIE SNIEŠICE

Con furberia ♩ = 92 (26")

114 *mf* Šie-ta-le se' dwie sneši-ce kri-žuova-te šuo-go-ri-ce.

f O-ne šie-ču v'šir-ko po-lje, dva ju-na-ke z so-bom zvale.

2. Hote, dečki, z nami v polje,
ljubavi buo za 'bedvoje!
Hote, dečki, v oštariju,
pili buomo črno vino!
3. Črno vino po cekino
jesu dečki kie platiju,
jesu dečki kie platiju,
k tomu snehe kie ga spiju.
4. Jesu snehe kie ga spiju,
ve pak odma bieżmo dimo!
Ve pak odma bieżmo dimo,
naši muaži idu mimo.
5. Ne pustimo vas ve dimo
makar gloave pogubimo!
Zakaj ste nas v krčmu zvoale,
ve pak nam nej ljubav doale?

ŽENE IDU NA GUOSTE

Con furberia ♩ = 80 (12")

115 *f* Že-ne i-du na guos-te— muo-že so-bor
 ne pu-ste. *mf* Ši-da-rum, bum, bum, bum.

2. Mili muoj muož, domaj buoš.
 guoske, race pasel buoš!
 Šidarum,

3. Čie buoš lačen, ziemi si,
 na tramu je v zdielici.
 Šidarum,

4. Od racice tacica
 i prežgoana juhica.
 Šidarum,

5. Da je uon tuo juhu jiel,
 teremtete kak je kliel!
 Šidarum,

RODILA BUOŠ SINEKA

Scherzando $\text{♩} = 102 (14'')$

116 *mf* *Ro-di-la buš si-ne-ka, zi-me-nom Mar-ti-ne-ka.*

Ši-di ri-di daj, ši-di ri-di daj.

f *Ej, haj, haj! Ši-di ri-di daj.*

2. *Ako buode mila kči, hrani si ju sama ti!*
Šidi ridi daj,...
3. *Ako buode mili sin, pošli ga za menom sim!*
Šidi ridi daj,...
4. *Pošli ga za menom sim vu zeleno Dobravo.*
Šidi ridi daj,...
5. *Vu zeleno Dobravo kaj mu kupim opravu.*
Šidi ridi daj,...
6. *I črleno kapico kaj bu poznal japico.*
Šidi ridi daj,...
7. *Pisanu dolamicu kaj bu poznal mamicu.*
Šidi ridi daj,...

BABICE SE VOZE

Burlesco ♩ = 135 (16")

117 *mf* Ba-bi-ce se vo - ze voz, voz, voz, vu zie-le-nom
mp ko - šu koš, koš, koš. Jed-na dru-gu pi - ta
 Muož se je re - sr - dil
 pit, pit, pit: „Die su two-ji zo - bi, zob, zob, zob?“
 haj, haj, haj. Pak mi jih je spot - ral, jaj, jaj, jaj!

2. Babice se grieju grej, grej, grej,
 pri zemljeni peči peč, peč, peč,
 Jedna drugu pita pit, pit, pit,
 zakaj je robava hoj, hoj, hoj,
 kaj je stara baba bab, bab, bab,
 zato je robava tak, tak, tak.

3. Babice su pile pi, pi, pi,
 za lagvuom v pelnici hi, hi, hi!
 Jedna drugu pita pit, pit, pit:
 »Die su mnada lieta liet, liet, liet?«
 Denes smo pijoane juh, juh, juh!
 Da duojdemo dimo, buode buh!

TULIPANI SU ČRLJENI

Rustico ♩ = 72 (30")

118

mp Tu-li-pa-ni su čr-lje-ni, *mf* a tra-va je ze-le-na.

f Die-voj-či-ca pak je blie-da ko-ja je za-ljublje-na.

2. Kaj ju dragi nej ostavil,
toga se naviek boji
i sprevaja tak življenje,
nit si farbu premeni.
3. Či pak ju ostavi dragi,
srce joj se rezboli,
povehne kak ruža v jesen
i premine v mnadosti.
4. Vnoge žene su betežne,
ali drugač zdrave su,
a tomu su muoži krivi
ki je muom ne vračiju.
5. Čija žena je betežna
i pre hiži nieje red,
po to vračtvo treba iti
v leti 'dzaj za graju glet.
6. Nabrati koprive friške,
naharit juo se posot.
Če joj jampuot nao hasnilo,
to naprajti više pot.
7. Ako žena rada pije,
tog betega dosti je,
a vrači se s mrzлом vodom
odma kak napije se.
8. Jaden pun škať mrzle vode
samo ji na gloavu vlie
od sebe je fkrej porini,
pak se za juom jako smiej.
9. Ako žena morti ima
dukši jezik kak je tre,
to se vračtvo teško zmore,
glavno da je ipak je.
10. Dvajsti pet liet staru šibu
ji porini v zuobe suo.
Tri puot po sploh tak napravi,
jezik buo joj krajši muom.

MORAM ITI K MOJOJ KUMI (Od pijani žen)

Giocosso ♩ = 120 (12")

119 *p* *f* Moram i-ti k mo-joj ku-mi, ar mi ne-kaj vglavi šu-mi.

mf *p* Ar se ne-sem prav zes - pa-la, od pol-no-či sem blju-va - la.

2. Z menum bile su sestrice
od poldneva vse do kmice
kaj, kaj, smo se spominale
i pogače smo imale.
3. Muže naše smo vkanile,
rekle da smo v cirkvi bile.
Mi smo pak vu krčmi bile,
samo staro vince pile.
4. Prva veli: »Pite, kuma!
Ne nam treba več razuma.«
Druga k Bogu si zdiha
ter vu pehar nagledava.
5. Tretja se za grehe plače
ter vu vino kruh namače.
A ta štrta muža tuži
ter po stolu šakom ruži.
6. Peta veli: »Hodmo dimo
da se onda prav naspimo!«
Komaj su se gori stale,
vseh pet na rit su opale.
7. Odišle su pune blata,
pogodile komaj vrata.
V postelju se zakopale,
do devete su pospale.
8. Glave bile su boleče,
to je kruto v srcu peče,
da su groše zatrošile,
k tomu pamet pogubile!

Riječi ove popijevke prepisane su iz rukopisne pjesmarice: »Knisicza Napitnicz y Popevkih Zkup Szlosena po Ivanu Mlinarics« Letta 1834^a 9. Novembra.

Ove riječi su prijevod iz slovenskog izvornika: Pesem od pet pijanih bab, pjesnika Stefana Modrinjaka, (rođen 1774. godine u Središću ob Dravi, umro kao župnik 1827. godine u Sv. Miklavžu u ljutomerskim goricama), koju je ispjevao 1807. godine.

Florijan je ovu popijevku, bez melodije, donio iz Celja 1919., a melodiju je sam ishitrio iste godine.

PRELJUBLJENI SUOSED

Schietto ♩ = 64 (28")

120 *mf* Pre - ljub-lje-ni suo-seđ, po-suo-di mi ko - la, po-
suo-di mi ko - la, po-suo-di mi ko - la! Se stoa-ra na-
pi-la, juo 'tpe-ljam do-ma, juo 'tpe-ljam do-ma! Pa za - kaj?

Poco allegro ♩ = 112 (16")

mf Trinka, trinka, trinka, trinka, trinka, la, la, la! Ta trin-ka, la, la,
1. la, ta trin-ka, la, la, la! Ta la! Pa za - kaj?
2. Poco lento

2. Preljubljieni suosedi, pak kak si ravnal,
pak kak si ravnal, pak kak si ravnal?
Si konjē resprodal, buoš z muački oral,
buoš z mački oral! Pa zakaj?
Trinka, trinka, ...

3. Tvoja stoara je išla po ljuka f štacun,
po ljuka f štacun, po ljuka f štacun!
Se grduo držoala kak puruanov kljun,
kak puruanov kljun! Pa zakaj?
Trinka, trinka, ...

KAJ SE JE DOGODILO

Con ira. $\text{♩} = 90$ (32")

121

f Kaj se je do-go-di-lo, kaj se je pri-pe-ti-lo.

mf Kaj se je do-go-di-lo, kaj se je pri-pe-ti-lo,

f 1. vu ze-le-noj Dobra-vi? 2. vu ze-le-noj Dobra-vi?

2. Vlovil se je jeden ftič, navučitel Barbarič,
vu zelenoj Dobravi!
3. V sobotu bil f kasini, celu nočku pri vini,
vu zelenoj Dobravi.
4. Na veljki oštariji, hapil se je tancati,
vu zelenoj Dobravi.
5. Norije spelavati, a vidli su ludi si
vu zelenoj Dobravi.
6. Štel je Šargu jahati, neje znala kasati
vu zelenoj Dobravi.
7. Vu nedelju od zaran išel k meši je Florjan
vu zelenoj Dobravi.
8. Florjan mel oglavnike, a Barbarič to spazil je
vu zelenoj Dobravi.

9. Vu sebi mom mislil je: to je rono meni tre
vu zelenoj Dobravi.
10. Oglavnike štel zeti i tak Šargu prijeti
vu zelenoj Dobravi.
11. Florjan pak jih neje dal, neg pajdaše k sebi zval
vu zelenoj Dobravi.
12. Pajdaši dobežali, Barbariča stirali
vu zeleni Dobravi.
13. Ne znal kak bi vušel bil, pak se je za Šargu
skril
vu zelenoj Dobravi.
14. Sikak je štel jahati, a Šarga ne kasati
vu zelenoj Dobravi.
15. Kakov je to bil jahač?! Smeknul svitjeka
si s gač
vu zelenoj Dobravi.
16. Čakala ga Polona kre staroga melina
vu zelenoj Dobravi.
17. I s Polonom bi takaj, ali z nagla došel kraj
vu zelenoj Dobravi.
18. Dečki ga vulovili, se hlače mu skrojili.
vu zelenoj Dobravi.
19. To se mu ne pristoji, ar navuča vu školi
vu zelenoj Dobravi.
20. Celu noč spijavati, Šarge nateravati
vu zelenoj Dobravi.
21. Lucke ženske puntati, deci peldu davati
vu zelenoj Dobravi.
22. Kak je pesem spevana, to je živa istina
vu zelenoj Dobravi.

23. Speval ju je Florijan ki glavnike neje dal
vu zelenoj Dobravi.

24. Kak je bil bit jeden ftič navučitel Barbarič
vu zelenoj Dobravi.

25. Več nao jahal Šarganu, niti lubil Polonu
vu zelenoj Dobravi.

ZGINULA JE PIKUŠA

Giocoso ♩ = 48 (30")

122

f Zgi-nu-la je „pi-ku-ša” z de-ve-te-ro pras-ci,

mf truo-je doš-lo, truo-je nie, truo-je nig-dar nua-bo.

2. Kanas igra žvieglicu,
pajceki se puasu
pri zelenom grmčecu
ruono pri capašu.

3. Kanas je odišel spat
kre capaša v grabu,
pikuša je odišla,
vieč je nigdar nuabo.

4. K tuomo devet pajcekov
vu vrbju se zmeli,
šiest je bilo pikasti,
trie pak črno-bieli.

5. Pikuša je odišla
kalampiera skapat,
kanas pak se resrdil
i dišel se ftapljat.

S ČETIRIMI ŽREPCI

Serioso $\text{♩} = 84$ (26")

123

f S če-ti-ri-mi žrep-ci re-zal si braz-di-cu,

ff vie pak miesto žriep-cov i-maš sam kra-vi-cu.

2. Japa su ti 'meli slamnatu hižicu,
ti pak niemaš niti malu kuomoricu.
3. Pole je viek bilo ze siem zasejano,
vie je se vu draču, nieje obdelano.
4. Miel si i gorice, muoštek se je cedil,
a vie f sadovnjaku, vies plod ti je zegnjl.
5. Kruh se pekel doma v zidanoj pečnici,
vie pak je se proazno f komori, krušnici.
6. Piet tiblici masti miesa viek si našel,
dienes niti tuolko kaj prežganjku začel.
7. Prepada ti zemlja i sua dedovina,
ar furt naljukavaš vu kupicu vina.
8. Kak si začel piti, postal si bedaček,
dej se opameti pijuani srmaček.
9. Žena se ti pluače, dečica kričiju,
noajte japek piti! Tuo ti sploh veliju.
10. Zakaj ne 'bdržavlješ zakona hižnoga,
zakaj ne poštvjlješ gospodina Boga?!

HRČICE I MIŠI

Scherzando ♩ = 66 (22")

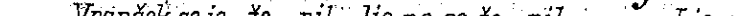
124 *mf* Hr-či-ce i mi - ši, *f* duoj-te nam po-mua-gat.

Dvoj-te nam po - mua - gat ka-lam-pie-ra ska-pat.

2. Hrčice su došle,
mišov ga nie bilo,
tak i naše delo
nijeje v redu bilo.

VRAPČEK SE JE ŽENIL

Gracioso ♩ = 96 (20")

125
Vrápček se je že - nil; lie-po se že - nil. Lie-pi ma-li

kljunek ma, lie-pa mlada ga gle-da. Ho-ja, ho-ja, hopsa-sa!

2. *Vrana podsnehalja liepo podsneši.*
Liepi žuoti kraglec ma,
liepo svatom zaspieva:
Hoja, hoja, hopsasa!

3. *Sova vodarica liepo vodari.*
Liepu širku glavu ma,
liepo joj se škafeč vda.
Hoja, hoja, hopsasa!

4. Palček kelneranček liepo
kelneri.

Liepi mali kljunek ma,
liepo v lagvek zavrti.
Hoja, hoja, hopsasa!

SREČALI SMO MRAVLJU

Giocoso ♩ = 90 (16")

126 *f* Sre-ča-li smo mra-v-lju, smo rek-li da gos - pa, da

mf tak-še ten-ke no-ge ma, pa tak prežmeknje-na, na, na, da na, na, na.

1. 2.

2. Srečali smo ježa, smo rekli da šoštar,
da takše lepe igle ma pak ž njimi pikat zna,
na, na,
da takše lepe igle ma pak ž njimi pikat zna,
na, na.
3. Srečali smo puža, smo rekli da zidar,
da takšu lepu hižu ma, pak sam ju zidat zna,
na, na,
da takšu lepu hižu ma, pak sam ju zidat zna,
na, na.
4. Srečali smo žunu, smo rekli da tišlar,
da takši dugi kljunek ma i drevo ž njim
kljuka, kljuka,
da takši dugi kljunek ma i drevo ž njim
kljuka, kljuka.

5. Srečali smo žapca, smo rekli da predjar,
da takši lepi glas ima i zvečer kreketeta, ta, ta,
da takši lepi glas ima i zvečer kreketeta, ta, ta.
6. Srečali smo vuka, smo rekli da mesar,
da takše ostre nože ma i ž njimi rezat zna,
zna, zna,
da takše ostre nože ma i ž njimi rezat zna,
zna, zna.

TU ZA REPU, TU ZA LEN

Mobile ♩ = 64 (30")

127

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It starts with a mezzo-forte (mf) dynamic. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. There are accents (>) over several notes. A first ending bracket labeled '1.' spans the final measures of the first staff. The second staff continues the melody, starting with a forte (f) dynamic. It also features eighth and sixteenth notes with accents. A second ending bracket labeled '2.' spans the final measures of the second staff. The lyrics are written below the notes, aligned with the syllables.

Tu za re-pu, tu za len, tu za mas-no ze - lje.
Fašnik se je o - že-nil, pe-pel-ni - cu

za-ru-čil. Pe-pel-ni-ca za-ruč-ni-ca, fašnik mlado-že - nja.

2. Fašnik ima vielke oči
i duge mustače,
Pepelnica se dosmica,
kuoli njega skače.
Pepelnica zaručnica,
Fašnik mladoženja.
3. Denes zelje gibanica,
zjutra povrtnica,
tuomu vam je semu kriva
stara Pepelnica.
Pepelnica zaručnica,
Fašnik mladoženja.
4. Pepelnični lačni dnevi,
Fašniku se tuože:
»Slane ribe i palenta,
tuo nam črieva struže.«
Pepelnica zaručnica,
Fašnik mladoženja.

1. The first part of the report
describes the general situation
of the country.

2. The second part of the report
describes the situation in the
different regions.

3. The third part of the report
describes the situation in the
different districts.

4. The fourth part of the report
describes the situation in the
different villages.

5. The fifth part of the report
describes the situation in the
different farms.
6. The sixth part of the report
describes the situation in the
different fields.
7. The seventh part of the report
describes the situation in the
different woods.
8. The eighth part of the report
describes the situation in the
different mountains.
9. The ninth part of the report
describes the situation in the
different rivers.
10. The tenth part of the report
describes the situation in the
different lakes.

11. The eleventh part of the report
describes the situation in the
different cities.
12. The twelfth part of the report
describes the situation in the
different towns.
13. The thirteenth part of the report
describes the situation in the
different villages.

14. The fourteenth part of the report
describes the situation in the
different districts.
15. The fifteenth part of the report
describes the situation in the
different regions.

O PJEVAČIMA

Svi pjevači, (pjevačice) registrirani u ovoj zbirci bili su kantorovi (kako se s pravom i ponosom nazivaju) učenici kao članovi crkvenog zbora, folklorne grupe ili pjevačkog zbora Seljačke sloge. U svojem pjevanju ispoljavali su solidnu glazbenu kulturu što se očitovalo u osjećaju za tonalitete staro-crkvenih ljestvica i točan ritam.

Fraziranje i dinamika došli su stoga do izražaja bez obzira na raznolikost melodijskog sadržaja. Međutim u izgovoru su se javljala kolebanja kod mijenjanja afrikata (č i ć), vokala a i e, te izgovora dugo — duogo, moj — muoj — moaj, to — tuo — toa, ne — nie, noći — nuoči, dragi — druagi — droagi itd.

Zahvaljujući pjevačici Muni Orehov, koja mi je vlastoručno napisala sadržaje od preko stotinu uvrštenih popijevaka sa svim diftonzima, zatim Ani Andrašec, Ceciliji Mucić, Ceciliji Žerjav i Sofiji Špoljar usuglasili smo mišljenja kako napisati neku riječ u popijevci, ali puno puta nije bio zaključak istovjetan.

Moj rad na bilježenju Andrašecovih popijevaka počeo je 1962. godine kad sam upoznao u Zagrebu pjevača Ivana Božića, a u Čakovcu pjevačicu Zorku Biber čije pjevanje sam zapisivao kao student po nalogu dr Žganca. Naime Florijan je umro 9. srpnja 1962. godine, a dr Žganec je želio da se popišu svi napjevi pjesama koje je Florijan stvorio i koje znadu pjevati njegovi bliži ili dalji rođaci te mještani Dekanovca. Zamolivši za suradnju pjevača Ivana Božića, on se rado odazvao mojoj molbi da pjeva kantorove popijevke, jer (kako je sam rekao) druge niti nije znao. K pjevačici Zorki Biber bio sam upućen od Florijanove sestre Mare.

U Međimurju sam bilježio od 29. XI do 1. XII 1962. pjevanje Zorke Biber, a u Zagrebu od 1. XII 1962. do 1. II 1963 pjevanje Ivana Božića.

Sveukupno zabilježio sam nešto preko 100 Florijanovih popijevaka. Dr Žganec je o tom mojem radu napisao Izvještaj INU u Zagrebu 31. VII 1963. godine. U knjizi »Narodna umjetnost« 1967/1968. knjiga 5—6; Zagreb, 1968. na stranici 683, evidentirani su moji zapisi: Vuk Miroslav, Narodne pjesme iz Međimurja, 1962. i 1963. sign. 302—N, 86 stranica (muzički zapisi). Ovdje je dr Žganec, iz meni nepoznatih razloga, prikazao Andrašecove popijevke kao narodne.

Slijedi popis svih pjevača koji su pjevali popijevke uvrštene u ovaj zbornik. Svaki je evidentiran pod svojim rednim brojem, mjestom i godinom rođenja.

1. Ana Andrašec, r. Božić u Novakovcu 1928. godine.
2. Zorka Biber, r. Buljan u Dekanovcu 1922. godine.
3. Ivan Božić r. u Novakovcu 1921. godine.

4. Marija Krnjak, r. Andrašec u Dekanovcu 1898. godine.
5. Marija Šajnović, r. Šantek u Novakovcu 1909. godine.
6. Matilda Makar, r. Trstenjak u Novakovcu 1922. godine.
7. Jela Pavčec, r. Kolarek u Prelogu 1905. godine.
8. Cecilija Mučić, r. Molnar u Dekanovcu 1933. godine.
9. Muna Orehov, r. Božić u Dekanovcu 1925. godine.
10. Sofija Špoljar, r. Herman u Novakovcu 1916. godine.
11. Nada Štimec, r. Božić u Nokaovcu 1941. godine.
12. Rozina Zrna, r. Novak u Dekanovcu 1935. godine.
13. Cecilija Žerjav, r. Mihalec u Dekanovcu 1921. godine.
14. Ljubica Koren, r. Grahek u SAD 1905. godine.
15. Anđela Šimunić, r. Rojko u Novakovcu 1912. godine.
16. Josip Zrna, r. u Dekanovcu 1931. godine.
17. Stjepan Vinković, r. u Novakovcu 1906. godine.

BILJEŽENJE POPIJEVAKA I ANALIZA

Napjevi kantora Andrašeca nastali su obično poslije pjesničkih sadržaja i većinom su pisani u međimurskom pučkom duhu.

Brzina i jačina izvođenja napjeva iz ovoga zbornika određivana je na licu mjesta, tj. u toku samog pjevanja i bilježenja popijevke.

Popijevke čiji napjevi su prepisani iz kantorovih izvornika, prepisa ili pojedinih tiskanih zbornika, zadržali su oznake za brzinu i jačinu izvođenja kako je skladatelj označio ili urednik odredio. Ja sam na temelju tih oznaka stavio metronomsku oznaku za brzinu nadodavši opisni naziv koji tumači karakter pojedine popijevke. (Za one koji ne razumiju hrvatski ili se ne snalaze u međimurskoj kajkavštini.)

Sve pjevačice pjevale su pojedine napjeve melizmatički. Međutim sigurno je da kantor Andrašec nije za svog života napisao niti jedan melizmatički ukras u svojoj melodiji. Ali kako je popijevka živo biće, pojedini pjevači su nesvjesno ukrašavali napjeve raznim melodijskim ukrasima i time ih ujedno ponarodnjavali. (Ovo naročito dolazi do izražaja kod onih napjeva koji su notalno zabilježeni pred pedeset i više godina.)

Svi napjevi koje je kantor Andrašec skladao za vrijeme školovanja u Celju su u jednostavnim mjerama. Isto tako i oni napjevi kojima je izmislio (nadodao) ples. Iznimka je njegova »Vesela trlja« koja je kao scenska igra i ples zabilježena u mješovitoj mjeri.

Punktirane note u našim narodnim popijevkama rijetko nalazimo. Međutim u kantorovim napjevima (ritmovima) nalazimo ih češće.

Uzmah se u ovoj zbirci javlja samo jednom u popijevci br. 120. čiji je napjev napisan u Celju kao školska zadaća.

Kao skladatelj kantor Andrašec je napisao više vrlo uspješnih i danas izvođenih dvoglasnih i višeglasnih crkvenih pjesama. U svjetovnom duhu nije napisao niti jednu (koliko je do danas poznato) dvoglasnu ili višeglasnu popijevku. Ali da su zvani i nezvani, znani i neznani, harmonizirali, obrađivali, kratili, proširivali, nagrđivali njegove vlastite napjeve svjetovnih popijevaka

dodavajući im drugi i više glasova, i kao takve prikazivali za svoje, odnosno obrade narodnih, poznata je stvar. Pojedinci su do te mjere »obradili« pojedine Andrašecove napjeve da sad nemaju baš ništa od onog što je Andrašec napisao.

U našem narodnom pjesništvu obično nema kitica. Pjesnik Andrašec je sve svoje pjesme ispjevao u kiticama. Međutim mnoge od njih su u Međimurskim novinama, međimurskim i zagorskim kalendarima u razdoblju 1920—1930. godina, tiskane tako da nema kitica, već sve teče, čitava pjesma, kontinuirano premda svaki redak nema cjelovit sadržaj. I ovdje se vidi da su urednici tih osobnih Andrašecovih pjesničkih ostvarenja pokušavali ta ostvarenja prikazati kao narodna.

Korona se rijetko javlja u narodnoj popijevci. Pjevačice koje su pjevale popijevke za ovaj zbornik u mnogim su napjevima produljivale trajanja pojedinih tonova od pola pak do čitave dobe iz mjere u kojoj se nalazi pojedini napjev. Takva mjesta, jer se nije mogla niti smjela mijenjati mjera, označena su koronom.

Kromatika u melodijskom pomaku javlja se u ovom zborniku samo jednom u popijevci br. 35.

Napjevi mnogih popijevaka u zborniku moduliraju (prelaze) iz jednog tonaliteta (ljestvice ili načina) u drugi neprimjetno (dijatonski), osim kad novi melodijski redak počinje u kvintnom tonalitetu kao npr. popijevka 105.

Sadržaji pjesama prikazani su (napisani) vjerno onako kako je pojedina pjevačica pjevajući izgovarala riječi. Međutim kod iste popijevke su u više navrata dvije pjevačice, odvojeno, različito izgovarale pojedine riječi ili više riječi u pjesničkoj kitici. Zbog toga izgovor tekstova nije identičan jer potječe od pjevačica raznih životnih dobi i iz različitih govornih sredina. U mnogim su popijevkama vokali diftongizirani. Zabilježeni su kao dva vokala iz tehničkih razloga iako je prvi element diftonga znatno kraći od drugoga, s kojim se zapravo stapa, i trebalo bi mjesto oa, ua, ie, uo bilježiti *o^a*, *u^a*, *i^e*, *u^o*.

Već sam spomenuo da su Andrašecove pjesme i popijevke ispravljali mnogi urednici. Evo nekoliko pjesama iz ovog zbornika koje je zadesila takva sudbina:

Pjesma »Nacek« preimenovana je u Antologiji novije kajkavske lirike u »Dudaš«! U samoj pjesmi učinjene su i druge, i to leksičke preinake i zamjene te ritmičko-grafička i vizuelna preradba pripjeva. Očito je da urednik Antologije novije kajkavske lirike nije znao da pjesma »Nacek« nije samo pjesma, nego i popijevka.

U »Međimurskim fijolicama« taj pripjev objelodanjen je u ovom obliku:

*Nega šumice prez ftiča, nit plota bez količa.
Nit brega ne prez grabe, nit vode ne prez žabe!
Niti krčmice prez vina, nit črez Naceka fakina!
Šic sim, šic tam, idem ali ne znam kam?!*

U Antologiji je objelodanjen ovako:

*Nega šumi-
ce prez ftiča,
ne ni plota prez količa.
Nit brega ga
ne prez grabe,*

Nit vode da ne prez žabe!

Niti krčmi-

ce prez vina,

prez dudaša, i fakina!

Šic sim,

šic tam

idem,

ali

ne znam

kam.

Pjevačicu je kantor Andrašec taj isti pripjev naučio ovako pjevati:

Niega šumice brez ftiča, niti pluota brez količa!

Niti briega nie brez grabe, niti vuode nie brez žabe!

Niti krčmice brez vina, nit' črez Naceka fakina!

Šic siem, šic tam, idem ali ne znam kam!

Šic siem, šic tam, nebuom došel zviečer k vam!

Sastavljači pjesmarice »Međimurske fijolice« skratili su pjesmu »Dudaš« za dvadeset tri kitice. Bez ikakvog obrazloženja ispuštene su kitice br. 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 15, i sve do 29. kitice.

Četrnaesta kitica iz originalnog prijepisa glasi:

Tak je mene majka othranila gori,

den denes mi v duhu dagda pregovori.

I bila je majka, istina je živa.

Dej joj Božek pokoj tam de ve počiva.

Priređivači Međimurskih fijolic završili su ovom kiticom i čitavu pjesmu »Dudaš«, a kod njih ista kitica glasi:

Tak su mene moji, othranili gori,

Tam negdi vu jalšju, vu ciganski dvori.

Stareši moji si zdavna počivaju,

Vu zemljici črnoj mirno se zibaju.

Druga pjesma »Dudaš« preimenovana je u Međimurskim fijolicama u »Jana obečaje Štefa«. I ovdje su ispuštene kitice br. 5, 8, 15, 21, 22, 23, a puno riječi je mijenjano ne samo u toj pjesmi nego općenito.

U prekrasnoj Andrašecovoj popijevci »Da bi imel perje«, napisanoj u Celju za vrijeme školovanja, današnji urednici diskografskih kuća mijenjaju riječ perje u »krila«, a riječ — v Kranjskem — u »stranjskem«.

Zbog svega toga je danas zaista teško (jer je originalnih rukopisa vrlo malo) točno, izvorno objelodaniti neke Andrašecove pjesme i popijevke jer su mnoge od njih prijašnjih godina netočno i s puno gramatičkih grešaka objavljivane, dok su napjeve opet glazbenici na svoj način osakatili.

U prvim kantorovim skladbama prevladavaju dur i mol ljestvice. Vrativši se iz Celja u Dekanovec i saživjevši se s glazbom iz djetinjstva, on mol ljestvicu pretvara u dorski način i zbog toga sve njegove popijevke bivaju odmah prihvaćene ne samo u Dekanovcu nego i diljem Međimurja, kamo je vodio svoje Slogaše. Čak niti sadržaj pjesme nije bio toliko važan koliko pristupačan i prihvatljiv napjev i ritam.

O GLAZBENOJ ANALIZI DESETAK POPIJEVAKA

Ova pjesmarica nije zamišljena niti uređena kao muzikološki zbornik. (U tom slučaju morali bi se svi napjevi svesti na zajednički zadnji ton, notu finalis, g¹, što bi izvođačima činilo poteškoće kod izvođenja napjeva popijevaka jer bi neke bile u vrlo visokom, a druge opet u dubokom položaju, registru.)

Od 127 popijevaka izlučeno je prvih deset zabilježenih i one su muzikološki analizirane.

a) Označen je tonski način, tj. uporabna ljestvica s nizom tonova od kojih je sastavljen napjev pojedine popijevke i cjelokupnost tonskih odnosa. Središnji ton označen je polovinkom.

b) Melodijskim intervalom označen je opseg (ambitus) napjeva.

c) Završeci melodijskih redaka napjeva označeni su znakovima: za svršetak prvog melodijskog retka. (Unutar svakog znaka zabilježeno je brojem na kojem stupnju osnovne — uporabne — ljestvice završava melodijski redak.) Znak označuje završetak drugog melodijskog retka (obično glavna cenzura) u znaku završetak trećeg i u znaku završetak četvrtog melodijskog retka.

d) Oblik napjeva označen je velikim ABC slovima ispod kojih su brojke koje kazuju koliko slogova ima pjesnički redak koji pripada određenom napjevu.

e) Ritmički rodovi prikazani su samo iz prvog melodijskog retka. (Izraz četverac, šesterac itd. upotrebljava se za dva pojma, za melodijski redak, tj. ritmičku vrstu napjeva na koji se pjevaju stihovi četverci, šesteri itd. i za pjesnički stih, dakle u metričkom značenju.)

Opaska: Kod analiziranih napjeva popijevaka ovi znaci u zborniku nisu stavljeni.

ANALIZA

Tam pri naši stari Muri (br. 5)

Napjev popijevke nalazi se u dorskom heptakordalnom tonskom nizu bez tona h¹. Napjev u cjelini mijenja tonski način, različit je u dva dijela.

Uporabna ljestvica: opseg:

Prvi dio: AA = tetratonski tonski niz s gornjom oktavom najdubljeg tona.

Drugi dio: BC = heptakordalni tonski niz bez tona h¹.

Završeci melodijskih redaka: . . . [5] [5] [4] [1]

Oblik napjeva: $\begin{matrix} H & A & A & A & A & B & C \\ 11 & 11 & 11 & 8 & 8 & 16 & 10 \end{matrix}$

Ritam: $\frac{2}{4}$

Poveč golob (br. 52)

Napjev popijevke nalazi se u dorskom načinu.

Uporabna ljestvica: . opseg

Završeci melodijskih redaka: . . . **5 1 1 1**

Oblik napjeva:	A	B	C	D
	10	10	6	8

[illegible]

Na buoru mi zapopieva ftičica (br. 62)

Napjev popijevke nalazi se u pentatonskom tonskom nizu. (Takozvana LA pentatonika — s pien tonom cis^2 —.)

Uporabna ljestvica: . opseg:

Završeci melodijskih redaka: [5] [3] [1] [1]

Oblik napjeva: **A** **Av** **B** **B**
11 **11** **11** **11**

Ritam: $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$

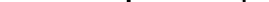
Moja draga (br. 69)

Napjev popijevke različit je u dva dijela i u cjelini mijenja tonske načine. Prvi dio ima istaknute dorske osobine, (od III stupnja dorski heksakordalni tonski niz) drugi dio eolski tonski niz.

Uporabna ljestvica: .

Završeci melodijskih redaka: **[5] [3] [1] [1]**

Oblik napjeva: **A** **Av** **B** **B**
11 **11** **11** **11**

Ritmo: $\frac{2}{4}$

Ova pjesem je spisana (br. 88)

Napjev popijevke nalazi se u dorskom heksatonskom tonskom nizu s dodanim tonovima c^2 , d^2 , es^2 , gornjim oktavama najdubljih tonova u napjevu.

Uporabna ljestvica: opseg:

Završeci melodijskih redaka: . . . **[1]** **[5]** **[3]** **[1]**

Oblik napjeva: **A** **B** **C** **D**
8 8 8 7

Ritam: $\frac{2}{4}$

Došlo nam je protuletje (br. 89)

Napjev popijevke različit je u dva dijela i u cjelini mijenja tonske načine. Prvi dio ima elemente frigijskog načina. U petom taktu modulira u eolski način.

Uporabna ljestvica:

Završeci melodijskih redaka: 5 5 5 1

Oblik napjeva: A Av B C
8 8 8 8

Ritam:

Dudaš (Dil, dil, duda) (br. 97)

Napjev popijevke nalazi se u miksolidijskom načinu.

Uporabna ljestvica: . opseg:

Završeci melodijskih redaka: 5 5 1 1

Oblik napjeva: A B C C
8 12 16 16

Ritam: $\frac{2}{4}$

Regica (br. 105)

Napjev popijevke nalazi se u dorskom načinu. (Drugi glazbeni redak je kvintna transpozicija.)

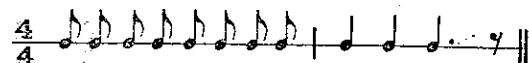
Uporabna ljestvica: opseg:

Završeci melodijskih redaka:

1	5	4	1
---	---	---	---

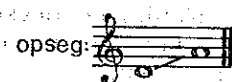
Oblik napjeva:

A	A ⁵	B	C
11	11	14	11

Ritam:

Duorica plieše (br. 108)

Napjev popijevke nalazi se u tetrakordalnom tonskom nizu. (Ton e¹ javlja se samo jednom u napjevu na laku dobu i smatra se pien tonom.)

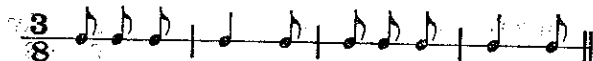
Uporabna ljestvica: opseg:

Završeci melodijskih redaka:

1	1
---	---

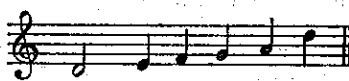
Oblik napjeva:

A	Av
10	10

Ritam:

Tu za repu, tu za len (br. 127)

Napjev popijevke nalazi se u dorskom pentakordalnom tonskom nizu s gornjom oktavom najdubljeg tona.

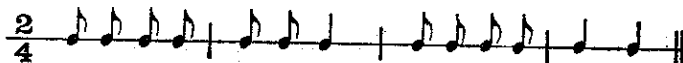
Uporabna ljestvica: opseg:

Završeci melodijskih redaka:

1	1	1	1
---	---	---	---

Oblik napjeva:

A	A	B	B
13	13	14	14

Ritam:

POPIJEVKE

1. Liepo naše Midimuorje. »Viža je napisana u Celju«. Izjava pjevača br. 3. Riječi uvrštene prema njegovom pjevanju i pjevanju pjevačice br. 13, te pismenom dokumentu pjevačice br. 9.

2. Lepšega nie kak malo Međimorje: Pjevačice 4 i 9.

3. Međimuorje, kak si liepo: Pjevačica 9.

4. Tam pri našoj staroj Muri: Sadržaj prepisan iz foto-kopije tipkanog prijepisa s originala, a napjev iz kantorske kajdanke.

5. Tam pri našoj staroj Muri: Pjevačica 8.

6. Mi smo ljudi na nizini: Prepisano iz kajdanke.

7. Stal sam se ja v jutro rano: Pjevač 3.

8. Svanulo nam je proleče, 9. Orač, 10. Kosci, 11. Kak lepo je iti, 12. Večer, 13. Ftiček, 14. Oj, ti moje: Ovim popijevkama prepisani su sadržaji i napjevi iz foto-kopije prijepisa s originala i kajdanke.

15. Idemo glet da pojdemo žet: Pjevačice 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14.

16. Janica je proso žela: Pjevačice 8 i 12.

17. V noči kuada je (Vesela trlja): Pjevačice 1, 4, 8, 9, 10, 12, 14.

18. Kak je lepo ime tvoje: Prijepis iz foto-kopije tipkanog prijepisa s originala i kajdanke.

19. Kaj se ono, kaj se ono črleni: Pjevačica 8.

20. Lepo ti je biti: Pjevač 3.

21. Hajdi vince, hajd vu me: Pjevač 3.

22. Kaj se tam na onom bregu: Prepisano s posebnog notnog fragmenta. Napjev je nastao između 1920. i 1925. godine. Zanimljivo je da je treći i četvrti melodijski redak u popijevci skoro doslovan kao kod Rajterove pjesme »Polek jedne velke gore«, treći redak. Rajter je svoju pjesmu napisao između 1935. i 1940. godine.

23. Kada već u trdnu jesen, 24. Snieg, 25. Božić nam je dragi došel, 26. Da bi naši starci znali, 27. Na toj trdoj klopi, 28. Oj, ti domek zlati, 29. Svetel mesec kak mi svetiš, 30. Več blizu sam doma, 32. Kalendar: Ovim popijevkama prepisani su sadržaji i napjevi iz foto-kopije prijepisa s originala, kantorske nepotpune kajdanke i notnih listića.

31. Leto za letom premine: Pjevačica 8.

33. Jemput bu došla i zadnja reč: Pjevač 3 je napjev fućkao, a kasnije se sjetio i riječi iz prve kitice. Ostale kitice su složene na temelju pismenog dokumenta koji se u sadržaju razlikuje od onog u Međimurskim fijolicama i foto-kopiji s originala.

34. Igra se kolo: Pjevačice: 1, 5, 6, 8, 9, 10, 12.

35. Pre Jurasu: Pjevačice 4, 8, 9, 10, 13. Pjevačica 9 pjevala je prvu kiticu ovako: Na bielo nedeljo vam je bilo toa, kaj vam spopievamo ovo pesem sua, uz napomenu da se obred sestrinstva nije vršio kod Jurasu nego kod Jurašića u Dekanovcu. Popijevka je nastala, prema riječima pjevača i kazivača, oko 1930. godine.

36. Mi dievojke vrtne ružice: Pjevačica 9.

37. Liepi bregi zeleni: Pjevač 3.

38. Divojka se je po vrtu šietala: Pjevačice 4, 9, 10, 12. Pjevačica 4, Marija Krnjak, pjevala mi je ovu popijevku nekoliko puta u razdoblju od godinu dana i uvijek izgovarala riječ »divojka« s napomenom: — To je starinski rečeno —.

39. Rodil sam se: Pjevačice 1 i 9.
40. Zbogom, zbogom, Međimorje: Pjevačice 8 i 9.
41. Ne povem, nit ne smem: Pjevačice 6, 8, 9. Kod ove popijevke riječi su Andrašecove, a napjev je varijanta mađarske narodne glazbe.
42. Da bi imel perje: Pjevač 3 pjevao je doslovno kako je Andrašec napisao u Celju 1918. godine.
43. Dekanovska liepa fara: Pjevačica 8 i prijepis s posebno notiranog fragmenta.
44. Došel nam je majuš: Pjevačica 9.
45. Ja si jašem na konjaru: Pjevačice 8 i 13.
46. Vu pšenici biele ruže cveteju: Pjevačice 3, 8, 9, 10, 12, 13, 14.
47. Sprevajaj me, dragi golub: Pjevačice 8 i 9.
48. Došel sam ti na pitanje Marica: Pjevačice 8 i 9.
49. Oj kopina, kopina: Pjevačice 9 i 13.
50. Snočakaj sam sadila: Pjevačice 4, 5, 8, 9, 13.
51. Cielo selo se spomina: Pjevačica 9.
52. Poveč, golob: Pjevačica 8.
53. Ogledam se iznenada: Pjevačice 10 i 13.
54. Moja draga je zaspoala: Pjevačica 9.
55. Snočakaj sam se šietal: Pjevačice 2, 8, 9. (Zanimljivo je kod ove popijevke da su Andrašecovi napjevi iz 1916. i 1921. godine različiti i nemaju ničeg zajedničkog u melodiji s napjevima iz 1962. i 1981. godine.)
56. Suonce zašlo, a miesec zišel: Pjevačice 8, 9, 13.
57. Suncece sunčeno: Pjevačica 9.
59. Došla mi je ta nedielja fašienjska: Pjevačice 1, 2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. Riječi popijevke su djelomično Andrašecove. Melodija napjeva je iz mađarske narodne glazbe.
60. Oj, vulica, kak si liepa: Pjevačice 9 i 10.
61. Oj, ti siva megla: Pjevačice 6 i 9.
62. Na buoru mi zapopieva ftičica: Pjevačica 13.
63. Kaj tebi, grličica: Pjevačica 8.
64. V Dekanovci: Pjevačica 8.
65. V leti ide suonce doli: Pjevačice 8 i 9.
66. Kad sam išel: Pjevačice 9 i 13.
67. Ob puol noči: Pjevačice 2, 6, 8, 9, 13.
68. Hladen potok i globoki: Pjevačice 2 i 13.
69. Moja draga: Pjevačica 8.
70. Sako lieto sam si znala: Pjevačice 8, 9, 13.
71. Zakaaj si, grlica, smrt želiš: Pjevač 3.
72. Znaš ti, golob, kaj je došel: Pjevačice 8, 9, 12, 13.
73. Život mi je: Pjevačice 9 i 10.
74. V leti ide suonce doli pomali: Pjevačice 8 i 9.
75. Ja si zorjem: Pjevačica 8.
76. Dekanovsko gruobiče: Pjevačica 8.
77. Čuješ, golob, čuješ: Pjevačica 9.
78. Snočka sam se šietal: Pjevačice 8, 9, 13.
79. Šietal sam se mladi junak: Pjevač 3.
80. Vu Zagrebu svietli gasi svietiju: Pjevačica 7.
81. Mi smo lieto sprevodili: Pjevačica 4.
82. Kaj mi hasni: Pjevačica 9.

83. Vu Priloku: Pjevačica 8.
84. Da su dečki z vizite dojahali: Pjevačice 8 i 9.
85. Tebe mama meni krato: Pjevačica 8.
86. Za škrlakom cimer: Pjevačice 8 i 13.
87. Jezero devetstuo: Pjevačica 8.
88. Ova pjesem je spisana: Pjevačice: 8 i 13.
89. Došlo nam je protuletje: Pjevačica 13.
90. Došlo nam je vrieme: Pjevačica 9.
91. Tuožno vrieme, boj krvavi: Pjevačica 9.
92. Dej moa mila znuala: Pjevačica 9. Melodija napjeva je iz mađarske narodne glazbe.
93. Veter: Sadržaj prepisan iz foto-kopije tipkanog prijepisa s originala, a napjev s posebnog notopisnog fragmenta.
94. De su oni naši: Pjevačica 9.
95. Sveta noć je: »Viža je napisana u Celju«. Izjava pjevača 3.
96. Ovi lucki hudi ljudi: Pjevačica 9. Popijevka je ispjevana na temelju istinitog događaja iz 1921. godine.
97. Dudaš (Dil, dil, duda): Kantorska božićna melodija (preludij) koju je Andrašec svirao kroz čitavo božićno vrijeme prije i poslije svake mise i blagoslova. Oko 1920. godine napisao je šaljive riječi: Dil dil duda, zima nam je huda, čurke su pečene z mašćom zamašćene. Ove riječi pjevali su dječaci vraćajući se s Polnočke. (Izjava Stjepana Remenara iz Zagreba)
- Od 1920. godine nalazimo taj Dudaš kod mnogih kantora (dijem Međimurja) u njihovim kantorskim knjigama kao »Praeludium«.
98. Dudaš si je igral: Pjevačica 8.
99. Dudaš (Dudaš si je s dudom): Pjevač 3 sjećao se samo prvih triju kitica. Pratinja dudu određena na temelju pjevanja tonova na slog »na«. Čitav sadržaj prepisan iz foto-kopije tipkanog prijepisa s originala.
100. Dudaš (V jutro kak je): Pjevač 3. Pratinja dudu određena na temelju pjevanja. Sadržaj prepisan iz foto-kopije tipkanog prijepisa s originala.
101. Cice muce, čije ste vi puce: Pjevačica 9. Melodija ovoga napjeva je također iz jednog Andrašecovog Dudaša.
102. V Goričani su vam: Pjevačice 8 i 9.
103. Črne čizme: Pjevačica 8.
104. Tu pak tam: Sadržaj i napjev prepisani s posebnog notopisnog fragmenta.
105. Regica: Pjevačice 1, 8, 9, 10, 12.
106. Naček: Pjevačica 8.
107. V Guoričani: Pjevač 3.
108. Duorica plieše: Pjevačice 8 i 10. Ova popijevka je jedna od dvadesetak varijanti koje su se pjevale po Međimurju. Pet posljednjih kitica sadržaja napisao je Andrašec.
- Autorom popijevke »Dorica pleše« smatra se Ambroz Kollay, orguljaš i učitelj u Kotoribi, Legradu, Peterancu i Ludbregu u razdoblju 1820—1855. godine. On je i mnoge napjeve međimurskih pučkih popijevaka prenio iz Međimurja u Podravinu i obratno. Još aktivniji bio je njegov sin ili sinovac Emanuel Kollay vrstan orguljaš i učitelj u Petrijancu, a poslije 1863. u Goričanu. On je također »szlagal popefke szkobjacske«.
109. Ne znam tuožna dievojko: Pjevačica 9.

110. Stuoopram sam se oženil: Pjevači 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. Sadržaj prepisan djelomično i iz ispravljanog prijepisa s originala.

111. Žena ide s muožom: Pjevačice: 10, 13, 14.

112. Žena muoža: Sadržaj je prepisan s posebnog notiranog fragmenta. Ispod sadržaja napisano je drugom rukom: Jelenski seyem ye v Sveti Yeleni pri Čakovcu 22. mayuša kak i 29. septembra Miholyski.

113. Muoj muož: Pjevačica 8.

114. Šietale se dvie sniešice: Pjevačice 5, 6, 13.

115. Žene idu na guoste: Pjevačice 3 i 8. Ovo je Andrašecova varijanta popijevci Kate Lajtman iz 1913. godine.

116. Rodila buoš sineka: Pjevačica 9.

117. Babice se voze: Pjevač 3 i pomagač Stjepan Šimunič. Sadržaj prepisan iz pjevačeve bilježnice.

118. Tulipani su črljeni: Pjevačica 8.

119. Moram iti k mojoj kumi: Vidi opasku ispod sadržaja popijevke.

120. Preljubljieni suosedi: Pjevačice 9 i 10.

121. Kaj se je dogodilo: Pjevačica 8. Ovu popijevku je sastavio Andrašec na temelju istinitog događaja oko 1923. godine.

122. Zginula je pikuša: Pjevačice 8 i 9.

123. S četirimi žrepci: Pjevač 3.

124. Hrčice i miši: Pjevačica 8.

125. Vrapček se je ženil: Pjevačica 12.

126. Srećali smo mravlju: Sadržaj prepisan iz nepotpune kajdanke. Napjev je »tralalakao« pjevač 3.

127. Tu za repu, tu za len: Pjevačice 2, 4, 8, 9, 10, 11, 12, 13. Melodija napjeva napisana je u Celju (1917—1919) dok su riječi varijanta starije slične popijevke. Sadržaj i napjev kako je tiskan u ovom zborniku je Andrašecov.

Slijede brojevi popijevaka koje je snimio Franjo Božić:

16, 39, 40, 41, 43, 48, 50, 55, 56, 59, 67, 69, 72, 76, 78, 85, 88, 102, 103, 108, 110, 113, 115, 121, 122, 124.

Ja sam prepisao s izvornika ili prepisa izvornika, snimio ili zabilježio popijevke pod ostalim brojevima od 1 do 127.

U ovome zborniku nalaze se popijevke Florijana Andrašeca koje do sada nisu bile nigdje objelodanjene potpune i u izvornom obliku. Evo rednih brojeva tih popijevaka:

2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 39, 40, 41, 44, 46, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 98, 99, 100, 102, 105, 106, 111, 113, 114, 116, 118, 120, 121, 123, 124.

Dr. Vinko Žganec objavio je u svojim zbornicima iz 1920., 1924., 1950., (Narodna književnost) 1957. godine, napjeve onih popijevaka čiji redni brojevi od 1 do 127 nisu spomenuti u gornjoj tabeli.

Pjevačica Rozina Zrna i kazivač Josip Zrna kazali su da su kao članovi Seljačke sloge od 1945. godine pod kantorovim vodstvom i u kantorovoj režiji i koreografiji izvodili uz pjevanje njegovih popijevaka ove plesove i kola:

1. Hrčice i miši	ples
2. Janica je proso žiela	"
3. Kaj se je dogodilo	"

4. Nacek	ples
5. Regica	"
6. Rodila buoš sineka	"
7. Srećali smo mravlju	"
8. Stupram sam se oženil	"
9. Tam pri našoj staroj Muri	"
10. Tulipani su črljeni	"
11. V noći kuada je (Vesela trlja)	"
12. Babice se voze	kolo
13. Črne čizme	"
14. Došla mi je ta nedielja	"
15. Duorica plieše	"
16. Igra se kolo	"
17. Liepi briegi zeleni	"
18. Rodila buoš sineka (II varijanta)	"
19. Tebe mama meni krate	"
20. Tu za repu, tu za len	"
21. Vrapček se je ženil	"
22. Vu pšenici biele ruže cveteju	"
23. Žena muoža	"
24. Žene idu na guoste	"

Svi plesovi i kola izvodili su se uz karakteristične pantomimičke pokrete tijela i ostalih udova.

Miroslav Vuk

FLORIJAN ANDRAŠEC

Rodio se 28. ožujka 1888. u Dekanovcu, od oca Matije i majke Terezije rođene Krznar. Florijan je bio drugi po redu od devetero djece.

Svršivši osnovnu školu u Dekanovcu odlazi na gospodarski tečaj u Buzovec kraj Čakovca gdje sluša predavanja iz naprednog poljodjelstva. Vojsku je služio u Velikoj Kaniži (Mađarska), gdje je naučio i mađarski jezik. 1908. godine oženio se Brigitom Blašković kćerkom seoskog trgovca. Vjenčao ga je rođeni brat O. Alfons na dan svoje prve sv. mise 26. VII 1908. godine. Kasnije su se mu u braku rodile dvije kćeri Ilka (Jelena) i Paula.

Godine 1914. morao je Florijan (kao i mnogi međimurski dečki) na bojište u Rusiju, gdje je odmah u prvim borbama bio teško ranjen u nogu. Liječio se po raznim lazaretima u Krakowu (Poljska), zatim odlazi u Troppau (Šleska), opet dalje u Briks (Češka) i u proljeće 1916. kao težak invalid šepajući uz pomoć štapa vraća se u rodni Dekanovec.

Glazbom i pjesništvom bavio se od najranije mladosti i u tome imao uspjeha u sredini u kojoj je živio. (Čitav dan mogao je razgovarati u stihovima koji su bili na kraju rimovani). Uvjeren da će ostati doživotni invalid odlučio je posvetiti se orguljaštvu i na savjet župnika Vinka Žganca odlazi 1917. u Celje u Bervarovu orguljašku školu. U školi je bio jedan od najboljih učenika kroz sve tri godine školovanja. Žganec mu je obećao i potporu u novcu ako bude i dalje pisao i skupljao pjesme. Kako u Celju nije mogao skupljati, to je Florijan sam pisao pjesme i slao ih župniku u Dekanovec. Rat je trajao i u Celju se za novac teško dolazilo do hrane. O tome Florijan piše župniku 20. VIII 1918.

»Velečasni gospodine, evo sad vam napišem sve kak je i kak bude jer sam već sve ispitan dakle, mislim da za drugo letnika budem zeti, samo izda me mnogo muke čeka, jako mnogo moram svaki dan igrati tak da me sve boli (Vidi popijevku: Na toj trdoj klopi) i brez svake falinge svako zadačo moram zigrati, prle drugo ne dobim, prvo školu moram na glaver(u) (glasoviru) prejeti tojest jedno knigo, a profesor mi je rekel da se počne škola onda bum malo igral jer drugi predmetov mnogo ima, ali ja bum to či Bog da sve pretrpel samo ako mi bude doma dobro pak ako bude ono kaj ste mi obečali dakle pomoč u plači. Hrana je slaba vu jutro malo kave i malo kruha, polne največ pot samo jedna hrana brez kruha, večera isto tak bez kruha i samo jedna hrana, a vu varašu nikaj ne dobiti.

Evo, spisao sam pesmice (60 naslova, op. ur.) za volu naroda i pošalite je vi.

Dakle onda mi pišite kak je doma i jeli kakova potpora bude.

S pozdravom ostajem vaš priatel Florian Andraš(ec).«

Poslije deset dana piše Florijan ponovo:

Cilli 30/VIII/1918

»Velečasni gospodine evo već tretji put pišem i nikakov odgovor ne-dobim da bi znal barem kak je sada kaj prinji...., igrati vek ne morem tak 4 ure to mi je dosta na dan. Lekciju se navčim... svaki petek i svaki ponedelek idem na skušnju i či Bog da do 15 septembra budem klavir jedno knigo završil, neznam onda jeli budem na harmonij počel ili pak na orgle, jako su teški komadi nekoji, ali zato već ide.... poslao sam vam jedno pesmo (Da bi imel perje, op. ur.) neznam jeli su dobili, tako mi se čudno vidi kaj nikakov glas od jih nedobim.

Florijan Andrašec

Zaista, Florijan se trudio i učio, nije preko školskih praznika niti dolazio u Dekanovec samo da bi solidnije savladao predviđeno gradivo. Klesao je kamen i pjevao i ispjevao preko 60 popijevaka. Pored ostalih tu je i nastala popijevka: Da bi naši starci znali... Nije zbog toga neobično što se na njegov napredak u školovanju, pod vrlo teškim prilikama, osvrnula i »Sveta Cecilija« list za crkvenu glazbu 1918. godine., da mu (Florijanu), dobro ide »v glavu«. Bistre je glave a umije koješta, pa je već zanimivih stvari izumio. Kajkavci takvomu vele: »jezeromešter«.«

Istaknuto je i to da je »jedan od najboljih učenika u Bervarovoju orguljaškoj školi u Celju Florijan Andrašec iz Dekanovca u Međimurju«, te da je »pred komisijom Florijan Andrašec bez greške svirao vrlo tešku zadanu zadaću.«

Da je Bervarova orguljaška škola bila zaista na visini po stručnosti i kvaliteti, vidljivo je iz nastavnog plana i programa koji su učenici škole morali savladati u sviranju orgulja za vrijeme trogodišnjeg školovanja:

J. Lëybach: »L' organista prático« Libro I et II

Jakob Blied: »Orgelstücke op. 34«

Carl August Kern: »Orgelmagazin op. 272«

Hermann Wenzel: »Preludien album« Band I, II, III, IV.

Johann Sebastian Bach: »Präludien und fugen für orgel« Band I, II, III, IV, V, VI.

Florijan se kao tridesetogodišnjak vratio iz Celja 1919. godine. Odmah je primio službu crkvenog orguljaša (kantora) i tu je službu obavljao na opće zadovoljstvo svih župljana sve do svoje smrti. Sa sobom je donio i svoje popijevke koje su nastale u toku 1917—1919. godine. Ove popijevke bile su glavni materijal za Žgančevu II knjigu, jer od 43 popijevke uvrštene u taj zbornik, 27 popijevaka priopćio mu je Florijan kad se vratio iz Celja.

U međuvremenu mu je rana na nozi posve zacijelila i on se počeo baviti mnogim i različitim poslovima. U razdoblju 1920—1925. osniva Seljačku slogu, zatim Dobrovoljno vatrogasno društvo i društvenu »pleh mužiku«, formira tamburaški sastav, organizira plesnu grupu unutar Seljačke sloge, polaže stručni ispit za seoskog poštara itd.

Svakako, prvo i glavno zanimanje bilo mu je orguljanje u župnoj crkvi i svi su ga zvali »gospon kantor«, tako se ga i danas sjećaju kao »kantora«, koji je već postao u Dekanovcu i okolici »legenda«. Prva pjesma koju je napisao i koja je ostala sačuvana u prijepisu nosi naslov: »Črez šumu«, s datumom 16. XI 1910.

Svoja sjećanja na Florijana lijepo je opisao i njegov brat O. Dioniz, kao i nećak O. Tomislav:

»Florijan je dnevno sjedao za svoje orgulje, što je uvijek činio s velikim veseljem, ali od vremena do vremena znao je on sjesti i za svoj stol te je pisao razne pjesme, surađivao je s Međimurskim novinama, kalendarima i drugim časopisima u kojima se pisalo o crkvenoj glazbi ili gospodarstvu. Objelodanio je šaljivi ep »Slugine coprije« i »Leto i dvanajst mesecov«. Tu personificira pojedine mjesec, koji redom dolaze svaki na svoj način te donose što se ima u gospodarstvu uraditi itd. Sve provija lagani humor.

Njegova mapa, koja nosi naslov »Moji dani«, sve se više puni najrazličitijim pjesmicama, duljim ili kraćim, već prema nadahnuću. On želi uglavnom zabaviti, a usput i poučiti, on je uvijek vedar te nema dubljih problema. U isto se vrijeme rađa odulji satirički ep »Jendraškin Ivek«. Tu se opisuju razne šaljive zgode iz života do krajnosti primitivnog čovjeka koji usred sela živi svojevrsnim pustinjačkim životom. Florijan odmah svojim crtežima ilustrira pojedine epizode, crteži su dakako primitivni kao i »glavni junak«. (Kad je O. Dioniz ovo pisao, Jendraškin Ivek je bio još živ.)

Naravno, sve to nije moglo iscrpiti Florijanovu aktivnost i njegove sve strane sposobnosti. On je po prirodi silno nadaren čovjek i neprestano stvarao nešto novo, uvijek mudruje i kombinira. On je u isto vrijeme višestruki majstor. Kao đak vidio sam njegov »koleslin«, to je mala seljačka kočija na opruge, mnogo elegantnije forme nego tzv. šlavoner. Koristi se samo za svečane zgode, npr. za svatove, kad se ide na proštenje i slično. Sve je Florijan sam izradio počevši od kotača do zadnjeg ornamentića na rudu. Samo ga je kovač pod Florijanovim nadzorom okovao, jer Florijan nije imao alata za to. Kasnije ga je Florijan i vješto obojio. Bilo je to nešto lijepo i ukusno.

Florijan je umio savršeno i u bačvarski zanat. Načinio je mnogo većih i manjih lijepih bačvica i često ih uresio duhovitim natpisima, koje je sam vješto urezivao. Pravio je škafove, lodrice (drvene posude za mast), lakomnice itd. Točno je znao pogoditi veličinu bačvice, tj. obujam, već prema želji, mo-

ralo je odgovarati na decilitre. Godine 1957. je Florijan za prijatelja Nikolu Gluhaka načinio dva škafa i jednu lakomnicu za njegovo vinogradarstvo urezavši na njih ove riječi: (na lakomnici)

*»Zašto si mi brate,
složil luknju z vuna?
Kak god dugo vlijevaš,
nigdar nisam puna!«*

*»Posuda sam vinska,
želja mi je taka
da čim duže služim
Nikolu Gluhaka!«*

Na škafu piše:

*»Pazi, kad se budeš
pretakati hapil,
da ne bi razlijeval
ili pak se napill!«*

Najzanimljivije je da je sav alat za svoje majstorije sam sebi izradio.

Bavio se i patentima. Prvi patent mu je bio preša na polugu. Prednost te preše je da se s njom vrlo lako rukuje. Dovoljan je jedan čovjek da ispreša i veće količine grožđa ili voća, i to s malim naporom. Zatim može se sve savršeno iscijediti, posao je čist jer ne treba nikakvog maziva i za prešu je dovoljan vrlo mali prostor. Miniaturu preše poslao je u Rim na izložbu (1925. god.), dobio je odlikovanje »zlatnu medalju«, no pričao je da su vlasti tražile veliku carinu za medalju i da je nije htio primiti. Bio je pozvan na kotar na odgovornost i tamo je rekao: »Što će mi medalja koju moram platiti. Šaljite natrag!«

Ta se prešica sada nalazi u Franjevačkom samostanu u Varaždinu. Poklonio je fizikalnom kabinetu franjevačke gimnazije. Takvih je preša Florijan kasnije načinio u raznim veličinama više i neke još danas služe svojoj svrsi.

Kod sijačice mašine izumio je posebne naprave da sjeme ispravno pada, makar se tamo našla slama, trava ili kukuruzovina, što je redovito kod sijačice. Kasnije je tvornica sijačica prihvatila Florijanov patent i proizvodila sijačice po njegovom patentu. Pravio je patentne pipe na bačvama koje je jedino on mogao i znao otvoriti i još puno praktičnih stvari za poljoprivrednike.

Inače je Florijan bio izrazito boemski tip. Vrlo jednostavan, s malim zadovoljan. On je išao s pjesmom kroz život. Bio je dobra srca. Kad je imao, rado je dao i to obilno. Kao idealist svakomu je vjerovao, zato su ga mnogi varali. Okušao se u kiparstvu i rezbarstvu. U župnoj crkvi u Dekanovcu načinio je glavni oltar od umjetnog kamena. Dvije veće statue, sv. Petra i Pavla u baroknom stilu, lijepo je izveo, a i dva keruba u manjoj dimenziji. Postoji kod njegovih rođaka (sada kod O. Tomislava) jedna anđeoska glava koja odaje umjetnika.

Glazba i pjesma ipak mu je bila najmilija. Svladava svako glazbalo. Obična pastirska »žveglica« za njega je pravo glazbalo na kojem on savršeno iz-

vodi narodne popijevke. Flauta, tamburica, razni limeni instrumenti za njega nisu bili problem. Više vatrogasnih društava naučio je svirati u limene instrumente. Ne samo da je pisao tekstove za svoje popijevke, već je pisao i orkestralnu pratnju za limene instrumente. Skladao je niz crkvenih pjesama od kojih se neke izvode diljem zagrebačke nadbiskupije. Najviše je ipak pisao svjetovne glazbe, tj. napjeve za svoje pjesme. Sa sigurnošću se može pretpostaviti da je Florijan svakoj svojoj pjesmi napisao, nadodao, napjev i tako od nje stvorio popijevku. Šteta što se puno toga izgubilo ili prikazalo drugačije nego što jeste.»

Odmah poslije drugog svjetskog rata javio se Florijanu dr Vinko Žganec iz Zagreba i zamolio ga da dovede svoje slogaše u Zagreb da bi se na radio-stanici snimilo njihovo pjevanje međimurskih pjesama. Florijan je u listopadu 1945. doveo dvadesetak pjevačica i pjevača koji su pjevali njegove popijevke: »Vesela trla« (Izvorni naslov je: V noći kada je dvanajsta vura), »Nacek«, »Regica«, »Međimurje«, »Da bi imel«, »Idemo glet«, »Igra se« i još nekoliko (neimenovanih) popijevki.

Već koncem listopada bile su te popijevke emitirane preko radija. Za mnoge je to bilo i iznenađenje i pitali su: gdje je Dekanovec i tko je Florijan Andrašec? Zbog toga piše dr Žganec 2. XII 45. Florijanu: »Osim toga Vas molim, da pribilježite tekstove onih pjesama koje još nisam zabilježio, a koje ću naknadno, kad se sastanemo...« Florijan je marljivo pisao, pjevao, skladao i slao.

Na prvu godišnjicu oslobođenja Beograda 1946 nastupao je Florijan sa svojim Slogašima u Beogradu na veličanstvenom mitingu u čast oslobođenja grada.

Slogaši iz Dekanovca pod kantorovim vodstvom (kako je naglasila Anđela Šimunić) bili su jedini predstavnici, kao članovi Seljačke sloge, iz čitave Hrvatske. Svojim nastupom oduševili su sve prisutne i to je bio početak uspješnih gostovanja dekanovskih slogaša diljem Hrvatske na svim smotrama i festivalima kroz punih petnaest godina. U međuvremenu izašle su i »Međimurske fijolice« koje su Florijanu donijele više razočarenja i neugodnosti nego zadovoljstva. Prvo su mu korektori u dobroj mjeri iskrivili tekst, a kasnije nije dobio niti dinara kao autorski honorar, čak je imao posla sa sudom i dobio parnicu, ali ne i novac, i treće, nestala je njegova mapa »Moji dani« koja do danas nije pronađena. No, on je bio i dalje aktivan na svim poljima svojih djelatnosti. U toku 1960. godine posjetio je Florijana u Dekanovcu novinar Ivo Strahonja i objelodanio u Vjesniku u srijedu 29. lipnja 1960. slijedeće:

»U brojnim publikacijama JAZU često nailazimo na priloge — ljudi iz puka —, poljoprivrednika, vinogradara, ribara,...

... Florijan Andrašec — taj krepki starac jedan je od njih. Da ga sretete negdje na polju ili na prašnoj seoskoj cesti, zacijelo nikad ne biste pomislili, da je taj seljak završio Bervarovu orguljašku školu u Celju da svira nekoliko muzičkih instrumenata, na orguljama, u flautu i klavir, da i sam pjeva i komponira, da je izdao knjigu pjesama (pogrešno) »Međimurske fijolice« i da je baš on savjesno prikupio, notalno obradio i sačuvao oko 800 (osamsto) međimurskih narodnih pjesama koje svakog dana slušamo. Pjesme koje je on zabilježio i obradio predstavljaju jezgru prve zbirke međimurskih popijevaka, što ih je 1924. izdala JAZU, a koje pokazuju koliko je budan i jak nacionalni duh tog našeg kraja...«

U lipnju 1962. Florijanovi su »dani« konačno došli kraju. Naglo je oslabio i obolio na srcu te se njegova mapa »Moji dani« 9. srpnja završila i zatvorila zauvijek ... Florijan je umro!

I nastavlja O. Dioniz:

»Ta se kobna vijest proširila munjevitom brzinom po okolnim selima ... Za sprovod dne 11. srpnja nije bilo i nije trebalo nikakve organizacije, sve se samo po sebi spontano organiziralo. Skupila su se i školska djeca, premda nije bilo nastave. Ta ona su mnogo puta na ulici opkolila Florijana, a on im je pjevao svoga Dudaša, kao guslar u narodnoj pjesmi. Došli su i vatrogasci sa svojim limenim instrumentima. I to nije više običaj, ali su ipak došli, jer Florijanu imaju zahvaliti svoje glazbeno umijeće. Belički kantor Ivan Kozjak održao je svoje »spričavanje« po staroj navadi, u kojem se u ime Florijana oprostio sa svima skupno i pojedinačno. Svijet se skupio iz okolnih sela i razvila se ogromna povorka. Da, Florijana su svi poznavali i voljeli. On im je bio pojam veselja, šale i životne radosti. Sada se briše iz spisa živih i valja ga otpratiti na groblje. Bila je to opća narodna žalost, jer: »Kantor su vmrli«.

Kad su Florijana položili u grob, nepoznati čovjek iz Čakovca pristupio je bliže i održao je govor! Ukratko je ocrtao Florijanov kulturni rad, a onda je pročitao njegovu pjesmu: »Jemput bu došla i zadnja reč«.

*... i više ju ne bude čuti.
Čudno se bude to vidlo,
vam steze i glatki mi puti.*

...

*Došel bu naš duhek na svoj kraj
i stavil bu domeka svoga.
Plakat će pesme i kipci,
či budeju znali za koga.*

To je zaista bila zadnja Florijanova riječ »i više ju ne bude čuti«. Njegove staze i puti su doista bili glatki, no njegov veseli duh došao je »na kraj« ...

Veliko mnoštvo saslušalo je te riječi u svečanoj tišini, ali kad su čuli zadnji stih, sve je glasno zaplakalo, jer su ipak »znali za koga!«

Miroslav Vuk

RJEČNIK

manje poznatih glazbenih pojmova

Addolorato — bolno, tužno
 Affabile — usrdno, ljubazno
 Affanato — nemirno
 Affetuoso — zanosno, uzbuđeno
 Amabile — ljupko, nježno
 Amorososo — srdačno, nježno
 Appassionato — strastveno
 Burlesco — šaljivo
 Capriccioso — nestašno, prpošno, svojeglavo
 Carezzando — umilno, nježno, ljupko
 Con anima — osjećajno, produhovljeno
 Con brio — poletno, čilo
 Con calore — toplo, osjećajno
 Con furberia — vragoljasto, šaljivo
 Con ira — ljutito, srdito
 Doloroso — žalosno, bolno, tužno
 Espressivo — izražajno, izrazito
 Fastoso — sjajno, svečano
 Festivo — svečano
 Flessibile — gipko
 Furioso — divlje, burno
 Giocoso — šaljivo, razigrano
 Gioioso — vedro, raspoloženo
 Gracioso — ljupko, dražesno
 Grave — teško

Impetuoso — neobuzdano, žestoko
 Intimo — smjerno, usrdno
 Lamentabile — jadikujući
 Lamentoso — tugaljivo, žalosno
 Leggiero — lagano, naravno
 Marcato — naglašeno
 Minaccioso — odlučno s prijetnjom
 Mobile — poletno, pokretno
 Morendo — zmirujući
 Poco allegro — nešto brže, nešto življe
 Poco lento — nešto laganije, nešto sporije
 Ponderoso — ozbiljno, teško
 Pomposo — svečano, raskošno
 Raddolcendo — zmirujući
 Rallentando — usporavajući
 Recitativo — govoreno pjevajući
 Schietto — jednostavno, priprosto
 Scherzando — šaljivo, na šaljiv način
 Serioso — ozbiljno
 Smanioso — srdito, ljutito
 Sotto voce — s prigušenim glasom
 Tempo di ballo — u brzini plesa
 Tempo rubato — u slobodnom tempu, u slobodnoj brzini
 Teneramente — umilno, ljupko
 Venusto — umilno, ljupko

RJEČNIK

manje poznatih riječi

- ancug — odjeća
 bajka — ženski zimski kaput
 brenta — putra (glinena posuda za vo-
 du ili vino)
 cimer — ukrasna kitica na zapučku
 cintor — groblje
 cmuliti — sisati
 cvenketati — odzvanjati
 čebriga — čabar
 čelaren — jadan, nevoljan
 čičor — ševa
 čoba — usnica
 čun — mali čamac
 čurič — zrikavac
 dragati — milovati
 dropta — mrvica
 đund — nakit (na božićnom drvcu ili
 ukrasnoj kitici na zapučku i
 šeširu)
 frkati — preobrtati
 glavnik — oglavnik
 gmajna — pašnjak
 guhno — spremište za kola
 Harapin — Arap
 hokoš — štap za mjerenje vina u bačvi
 hrž — raž
 klafuriti — brbljati
 krasta — prljavština
 krma — sijeno
 krosno — dio tkalačkog stroja
 kvae — ručke na plugu
 lakomnica — drvena posuda kroz koju
 se ulijeva mošt u bačvu
 lucko — tuđe
 mamica — vrtoglavica
 matuli — leptiri
 močvarno — kišovito
 mudno — sporo, polagano
 nucati — trebati
 ordovanjske — starinske čizme s
 tvrdim sarama
 palaska — drvena čutura
 parma — sjenik
 paščiti — upuštati se
 pelda — primjer
 pocek — prag
 prega — starinska najdonja ženska
 suknja
 prešpanj — gornji dio preše za grožđe
 prevrgnuti — pretvoriti
 prežmeknjena — vitka
 sad — voće
 shurmastiti — nedolično ponašati
 svrže — suhe grančice
 šef — tikvica za izvlačenje vina iz
 bačve
 šop — svežanj probrane slame za
 pokrivanje krova
 špulja — dio kolovrata (za namatanje-
 prediva)
 štok — kat
 tibla — posuda za pospremanje masti
 i mesa
 trefiti — pogoditi
 zacafutan — prljav od blata
 zamusan — neumiven, neuredan
 viher — olujni vjetar
 vozlek — uzlić
 vugorki — krastavci

STVARNO KAZALO
redosljeda popljevaka

	Strana
1. Liepo naše Međimurje	12
2. Lepšega nie kak malo Međimorje	13
3. Međimurje, kak si liepo	14
4. Tam pri našoj staroj Muri	15
5. Tam pri našoj staroj Muri	16
6. Mi smo ljudi na nizini	17
7. Stal sam se ja	18
8. Svanulo nam je proleće	19
9. Orač	20
10. Kosci	21
11. Kak lepo je iti	23
12. Večer	24
13. Ftiček	25
14. Oj, ti moje	26
15. Idemo glet da pojdemo žet	27
16. Janica je proso žiela	29
17. V noći kuada je (Vesela trlja)	30
18. Kak je lepo ime tvoje	32
19. Kaj se ono, kaj se ono črleni	33
20. Lepo ti je biti	34
21. Hajdi vince, hajd vu me	35
22. Kaj se tam na onom bregu	36
23. Kada več u trdnu jesen	37
24. Snieg	38
25. Božić nam je dragi došel	39
26. Da bi naši starci znali	41
27. Na toj trdoj klopi	42
28. Oj, ti domek zlati	43
29. Svetel mesec, kak mi svietiš	44
30. Več blizu sam doma	45
31. Leto za letom premine	47
32. Kalendar	51
33. Jemput bu došla i zadnja reč	58
34. Igra se kolo	61
35. Pre Jurasu	62

36. Mi dievojke vrtne ružice	64
37. Liepi briegi zeleni	65
38. Divojka se je po vrtu šietala	67
39. Rodil sam se	68
40. Zbogom, zbogom, Međimorje	69
41. Ne povem, nit ne smem	70
42. Da bi imel perje	71
43. Dekanovska liepa fara	72
44. Došel nam je majuš	73
45. Ja si jašem na konjaru	74
46. Vu pšenici biele ruže cveteju	75
47. Sprevajaj me, dragi golub	77
48. Došel sam ti na pitanje, Marica	78
49. Oj, kopina, kopina	79
50. Snočkaj sam sadila	80
51. Cielo selo se spomina	81
52. Poveč, golob	82
53. Ogledam se iznenada	83
54. Moja draga je zaspoala	84
55. Snočkaj sam se šietal	85
56. Suonce zašlo, miesec zišel	86
57. Sunčece sunčeno	87
58. Leto, leto koje si nam ve došlo	88
59. Došla mi je ta nedielja fašienjska	89
60. Oj, vulica, kak si liepa	90
61. Oj, ti siva megla	91
62. Na buoru mi zapopieva ftičica	92
63. Kaj je tebi, grličica	93
64. V Dekanovci	94
65. V leti ide suonce doli	95
66. Kad sam išel	96
67. Ob puol noči	97
68. Hladen potok i globoki	98
69. Moja draga	99
70. Sako lieto sam si znala	100
71. Zakaj si, grlica, smrt želiš	101
72. Znaš ti, golob, kaj je došel	102
73. Život mi je	103
74. V leti ide suonce doli pomali	104
75. Ja si zorjem	106
76. Dekanovsko gruobiče	107
77. Čuješ, golob, čuješ	108
78. Snočka sam se šietal	109
79. Šietal sam se mladi junak	110
80. Vu Zagrebu svietli gasi svietiju	111
81. Mi smo lieto sprevodili	112
82. Kaj mi hasni	113
83. Vu Priloku	114
84. Da su dečki z vizite dohajali	115
85. Tebe mama meni krate	116

86. Za škrlakom cimer	117
87. Jezero devetstuo	118
88. Ova piesem je spisana	119
89. Došlo nam je protuletje	120
90. Došlo nam je vrieme	121
91. Tuožno vrieme, boj krvavi	122
92. Dej moa mila znuala	123
93. Veter	124
94. De su oni naši	125
95. Sveta noć je	126
96. Ovi lucki hudi ljudi	127
97. Dudaš (Dil, dil, duda)	129
98. Dudaš si je igral	133
99. Dudaš (Dudaš si je s dudom)	134
100. Dudaš (V jutro kak je)	137
101. Cice muce, čije ste vi puce	142
102. V Goričani su vam	146
103. Črne čižme	147
104. Tu pak tam	149
105. Regica	151
106. Nacek	152
107. V Guoričani	154
108. Duorica plieše	155
109. Ne znam tuožna dievojko	156
110. Stupram sam se oženil	157
111. Žena ide z muožom	158
112. Žena muoža	159
113. Muoj muož	160
114. Sietale se dvie sniešice	161
115. Žene idu na guoste	162
116. Rodila buoš sineka	163
117. Babice se voze	164
118. Tulipani su črljeni	165
119. Moram iti k mojoj kumi (Od pijani žen)	166
120. Preljubljeni suosed	167
121. Kaj se je dogodilo	168
122. Zginula je pikuša	169
123. S četirimi žrepci	171
124. Hrčice i miši	172
125. Vrapček se je ženil	173
126. Srečali smo mravlju	174
127. Tu za repu, tu za len	175

ABECEDNI REGISTAR

naslova popijevaka

	Redni broj	Strana
1. Babice se voze	117—	165
2. Božić nam je dragi došel	25—	39
3. Cice muce, čije ste vi puce	101—	146
4. Cielo selo se spomina	51—	81
5. Črne čizme	103—	149
6. Čuješ golob, čuješ	77—	108
7. Da bi imel perje	42—	71
8. Da bi naši sterci znali	26—	41
9. Da su dečki z vizite dohajali	84—	115
10. Dej moa mila znuala	92—	124
11. Dekanovska liepa fara	43—	72
12. Dekanovsko gruobiče	76—	107
13. De su oni naši	94—	126
14. Divojka se je po vrtu šietala	38—	67
15. Došel nam je majuš	44—	73
16. Došel sam ti na pitanje	48—	78
17. Došla mi je ta nedielja fašienjska	59—	89
18. Došlo nam je protuletje	89—	121
19. Došlo nam je vrijeme	90—	122
20. Dudaš (Dii, dil, duda)	97—	133
21. Dudaš si je igral	98—	134
22. Dudaš (Dudaš si je s dudom)	99—	137
23. Dudaš (V jutro kak je)	100—	142
24. Duorica plieše	108—	156
25. Ftiček	13—	25
26. Hajdi vince, hajd vu me	21—	35
27. Hladen potok i globoki	68—	98
28. Hrčice i miši	124—	173
29. Idemo glet da pojdemo žet	15—	27
30. Igra se kolo	34—	61
31. Janica je proso žiela	16—	29
32. Ja si jašem na konjaru	45—	74
33. Ja si zorjem	75—	106
34. Jemput bu došla i zadnja reč	33—	58
35. Jezero devetstuo	87—	119
36. Kada več u trdno jesen	23—	37
37. Kad sam išel	66—	96

38. Kaj je tebi, grličica	63—	93
39. Kaj mi hasni	82—	113
40. Kaj se ono, kaj se ono črleni	19—	33
41. Kaj se tam na onom bregu	22—	36
42. Kaj se je dogodilo	121—	169
43. Kak je lepo ime tvoje	18—	32
44. Kak lepo je iti	11—	23
45. Kalendar	32—	51
46. Kosci	10—	21
47. Lepo ti je biti	20—	34
48. Lepšega nie kak malo Medimorje	2—	13
49. Leto, leto koje si nam ve došlo	58—	88
50. Leto za letom premine	31—	47
51. Liepi briegi zeleni	37—	65
52. Liepo naše Medimuorje	1—	12
53. Medimuorje, kak si lepo	3—	14
54. Mi dievojke vrtne ružice	36—	64
55. Mi smo lieto sprevodili	81—	112
56. Mi smo ljudi na nizini	6—	17
57. Moja draga	69—	99
58. Moja draga je zaspoala	54—	84
59. Moram iti k mojej kumi (Od pijani žen)	119—	167
60. Muoj muož	113—	161
61. Na buoru mi zapopieva ftičica	62—	92
62. Nacek	106—	154
63. Na toj trdoj klopi	27—	42
64. Ne povem, nit ne smem	41—	70
65. Ne znam tuožna dievojko	109—	157
66. Ob puol noči	67—	97
67. Ogledam se iznenada	53—	83
68. Oj kopina, kopina	49—	79
69. Oj, ti domek zlati	28—	43
70. Oj, ti moje	14—	26
71. Oj, ti siva megla	61—	91
72. Oj, vulica kak si liepa	60—	90
73. Orač	9—	20
74. Ova piesem je spisana	88—	120
75. Ovi lucki hudi ljudi	96—	129
76. Poveč, golob	52—	82
77. Pre Jurasu	35—	62
78. Preljubljeni suosedi	120—	168
79. Regica	105—	152
80. Rodila buoš sineka	116—	164
81. Rodil sam se	39—	68
82. Sako lieto sam si znala	70—	100
83. S četirimi žrepci	123—	172
84. Snieg	24—	38
85. Snočkaj sam sadila	50—	80

86. Snoč kaj sam se šietal	55— 85
87. Snočka sam se šietal	78— 109
88. Sprevajaj me, dragi golub	47— 77
89. Srečali smo mravlju	126— 174
90. Stal sam se ja	7— 18
91. Stuo pram sam se oženil	110— 158
92. Sunčece sunčeno	57— 87
93. Suonce zašlo, miesec zišel	56— 86
94. Svanulo nam je proleče	8— 19
95. Sveta noć je	95— 127
96. Svetel mesec, kak mi svietiš	29— 44
97. Šietale se dvie snešice	114— 162
98. Šietal sam se mladi junak	79— 110
99. Tam pri našoj staroj Muri	4— 15
100. Tam pri našoj staroj Muri	5— 16
101. Tebe mama meni karte	85— 116
102. Tulipani su črljeni	118— 166
103. Tuožno vrieme, boj krvavi	91— 123
104. Tu pak tam	104— 151
105. Tu za repu, tu za len	127— 175
106. V Dekanovci	64— 94
107. Več blizu sam doma	30— 45
108. Večer	12— 24
109. Veter	93— 125
110. V Goričani su vam	102— 147
111. V Guoričani	107— 155
112. V leti ide suonce doli	65— 95
113. V leti ide suonce doli pomali	74— 104
114. V noći kuada je (Vesela trlja)	17— 30
115. Vrapček se je ženil	125— 173
116. Vu Priloku	83— 114
117. Vu pšenici biele ruže cveteju	46— 75
118. Vu Zagrebu svetli gasi svietiju	80— 111
119. Zakaj si, grlica, smrt želiš	71— 101
120. Za škrlakom cimer	86— 117
121. Zbogom, zbogom, Međimorje	40— 69
122. Zginula je pikuša	122— 171
123. Znaš ti, golob, kaj je došel	72— 102
124. Žena ide z muožom	111— 159
125. Žena muoža	112— 160
126. Žene idu na guoste	115— 163
127. Život mi je	73— 103

KAZALO

Prikaz Franje Božića o Florijanu Andrašecu i njegovim popijevkama

Predgovor	
Popijevke s podnaslovima:	
Međimurska zemlja	
Međimurska ljubav, radost i tuga	
Međimurski smijeh, razne	
O pjevačima (Kratak muzikološki prikaz s podnaslovima), Bilježenje popijevaka i analiza, Popijevke	
Životopis Florijana Andrašeca	
Rječnik manje poznatih glazbenih pojmova	
Rječnik manje poznatih riječi	
Stvarno kazalo redosljeda popijevaka	
Abecedni registar naslova popijevaka	
Kazalo	

CHAPTER 1

The first chapter of the book is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ which is defined by the equation $f(x) = \frac{1}{x}$. The function $f(x)$ is called the reciprocal function. It is defined for all real numbers x except $x = 0$. The graph of the function $f(x)$ is a hyperbola with two branches, one in the first quadrant and one in the third quadrant. The x-axis and y-axis are asymptotes of the hyperbola. The function $f(x)$ is an odd function, that is, $f(-x) = -f(x)$. The function $f(x)$ is also a decreasing function, that is, if $x_1 < x_2$, then $f(x_1) > f(x_2)$. The function $f(x)$ has a horizontal asymptote at $y = 0$ and a vertical asymptote at $x = 0$. The function $f(x)$ is continuous on its domain.

NAPOMENA UREDNIKA

Mnoge popijevke iz ove knjige postale su već davno pučke i narodne, ali disponirati s njima može samo zakoniti nasljednik sveukupne Andrašecove glazbeno-literarne ostavštine Franjo Božić iz Njivica. Stoga samo njegovim pristankom i na temelju pismenog ugovora s njime mogu tzv. obrađivači ove popijevke obrađivati za zbornu pjevanje ili instrumentalno izvođenje.